

जगद्गुरुकाव्यम् ।

अवम्

गुरुगुणरत्नाकरकाव्यम् ।

श्री जनशासन आराधना ट्रस्ट
मुंबई

॥ नमो नमः श्री गुरुप्रेमसूरये ॥

श्रीपद्मसागरगणिविरचितम्—

जगद्गुरुकाव्यम्

शास्त्रविशारदजैनाचार्यश्रीविजयधर्मसूरि-

पादाम्भोजच रीकायमाणाभ्यां

पं-हरगोविन्ददास-बेचरदासाभ्यां संशोधितम् ।

प्रकाशक

श्री जिनशासन आराधना ट्रस्ट
दुकान नं.५, बद्रिकेश्वर सोसायटी,
८२, नेताजी सुभाष मार्ग, 'ई' रोड,
मरीन ड्राईव, मुंबई - ४०० ००२

वि. सं. २०५६ - बी. सं. २५२६

मूल्य रु. १५/-

પ્રાપ્તિ સ્થાન

● શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ
શોપ નં. ૫, બદ્રિકેશ્વર સોસાયટી,
મરીન ડ્રાઇવ, 'ઈ' રોડ, નેતાજી સુભાષ માર્ગ,
મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૨.

● શ્રી જિન શાસન આરાધના ટ્રસ્ટ
C/O. ચંદ્રકાંત એસ. સંઘવી,
બી/૬, અશોકા કોમ્પ્લેક્સ, રેલ્વે ગરનાળા પાસે,
પાટણ (ઉ. ગુજ.), પીન-૩૮૪ ૨૬૫.

● મૂળીબહેન અંબાલાલ રતનચંદ જેન ધર્મશાળા,
સ્ટેશન રોડ, વીરમગામ, (ગુજરાત).

● બંસીલાલ અંબાલાલ શાહ જેન યાત્રિક ભુવન
માણેક ચોક, ખંભાત (ગુજરાત), પીન-૩૮૮ ૬૨૦

● ચીમનલાલ કલાધર
સંતકૃપા, બીજે માળે, મહસકરવાડા, છેડા રોડ,
જોશી હાઇસ્કૂલ પાસે, ડોંબીવલી (પૂર્વ), પીન-૪૨૧ ૨૦૧.
જિ. થાણા (મહારાષ્ટ્ર)

પ્રકાશકીય

"જગદ્ગુરુ કાવ્યમ્" નામના આ નાનકડા ખંડકાવ્યની રચના પૂ. પં. શ્રી પદ્મસાગરગણિવર્યે સં ૧૯૪૬ ના વર્ષે કરેલી છે. રચયિતા પૂજ્યપાદ્ જગદ્ગુરુ શ્રી હીરસૂરિશ્વરજી મહારાજના ગુરુભાઈ પૂ. મહોપાધ્યાય ધર્મસાગર ગણિના શિષ્ય પૂ. પંડિત શ્રી વિમલસાગરગણિના શિષ્ય પૂ. પંડિત શ્રી પદ્મસાગર ગણિ છે. જગદ્ગુરુની હયાતીમાં જ આ કાવ્યની રચના થયેલી છે. તેથી આમાં પ્રાયઃ સ્વર્ગવાસ સુધીની હકીકતો તેમજ સં. ૧૯૪૬ પછીની હકીકતોનો સમાવેશ થતો નથી.

અકબર જેવા યવન રાજાને પ્રતિબોધિત કરીને સમસ્ત સિંદુસ્તાનમાં છ મહિના અમારિ પ્રવર્તનને પ્રવર્તાવનાર જગદ્ગુરુ હીરસૂરિ મહારાજ ના નામથી કોણ અજ્ઞાત હશે ? આ નાનકડા કાવ્યમાં પણ જગદ્ગુરુ અંગે તથા અકબર અંગે ઘણી જ સુંદર હકીકતોનો સમાવેશ છે.

પ્રસ્તુત કાવ્યને પૂ. જૈનાચાર્યશ્રી ધર્મસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના સેવકો એવા પંડિત હરગોવિંદદાસ તથા બેચરદાસે સંશોધન કરી ઘણા વર્ષો પૂર્વે શ્રી યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળાના ચૌદમા મણકા તરીકે પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. પુનઃપ્રકાશન પ્રસંગે તેઓ પ્રત્યે કૃતજ્ઞતાનો ભાવ પ્રદર્શિત કરીએ છીએ.

પ્રસ્તુત ગ્રંથના સ્વાધ્યાયથી સૌ કોઈમાં જગદ્ગુરુ પ્રત્યે બહુમાનભાવ વિશેષ પ્રગટે તેવા આશયથી તથા જીર્ણ થઈ ગયેલ ગ્રંથની રક્ષા માટે પુનઃ પ્રકાશિત કરીએ છીએ.

આવા શ્રુતોદ્ધારના કારણોમાં ખૂબ ખૂબ આગળ વધાય તેવી શ્રુતાધિષ્ઠાયિકા સરસ્વતી દેવીને પુનઃ પુનઃ પ્રાર્થના.

લી. જિનયાસન આરાધના ટ્રસ્ટ

ટ્રસ્ટીઓ :

- (૧) ચંદ્રકુમાર બાબુભાઈ જરીવાલા
- (૨) લલીતભાઈ રતનચંદ કોઠારી
- (૩) નવીનચંદ ભગવાનદાસ શાહ
- (૪) પુંડરીકભાઈ અંબાલાલ શાહ

ભાવભરી અનુમોદના

શ્રી પદ્મસાગરગણિ વિરચિત
પ્રસ્તુત "જગદ્ગુરુ કાવ્યમ્" ના
પ્રકાશનનો લાભ પ. પૂ. આચાર્યદેવ
શ્રીમદ્ વિજય ગુણરત્નસૂરિ મ.સા.ના
અંતેવાસી પૂ. મુનિશ્રી જિનેશરત્ન
વિજય મ.સા. તથા પૂ. મુનિ શ્રી
ધીરેશરત્ન વિજય મ.સા.ના યાતુર્માસની
સ્મૃતિ રૂપે તેઓના ઉપદેશથી શ્રી મેરુ
ઉદ્યાન જૈન ઉપાશ્રય, શાસ્ત્રી નગર,
ભાવનગર તરફથી જ્ઞાનનિધિમાંથી
લેવામાં આવેલ છે. જ્ઞાનનિધિના આ
સદુપયોગની ભૂરિ ભૂરિ
અનુમોદના કરીએ છીએ.

શ્રી જિનશાસન
આરાધના ટ્રસ્ટ

॥ નમો નમઃ શ્રી ગુરુપ્રેમસૂરયે ॥

❖ દિવ્યકૃપા ❖

સિદ્ધાંતમહોદધિ સ્વ. આચાર્ય દેવ
શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજા

❖ શુભાશીષ ❖

વર્ધમાન તપોનિધિ ગચ્છાધિપતિ સ્વ. આચાર્યદેવ
શ્રીમદ્ વિજય ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મહારાજા

❖ પુણ્યપ્રભાવ ❖

પરમ પૂજ્ય સમતાસાગર સ્વ. પંન્યાસજી
શ્રી પદ્મવિજયજી ગણિવર્યશ્રી

❖ પ્રેરણા-માર્ગદર્શન ❖

પ. પૂ. વૈરાગ્યદેશનાદક્ષ આચાર્યદેવ
શ્રીમદ્ વિજય હેમચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજા

❖ પ્રકાશક ❖

શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ
દુકાન નં. ૫, બદ્રિકેશ્વર સોસાયટી,
૮૨, નેતાજી સુભાષ રોડ, મરીન ડ્રાઇવ, 'ઇ' રોડ,
મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૨.

શ્રુતસમુદ્ધારક બનતા પુણ્યાત્માઓ તથા જૈન સંઘો

- ૧ ભાણબાઇ નાનજી ગડા, મુંબઇ.
(પ. પૂ. ગચ્છાધિપતિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય ભુવનભાનુસૂરિ મ.સા. ના ઉપદેશથી)
- ૨ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી, અમદાવાદ.
- ૩ શ્રી શાંતિનગર ચેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, અમદાવાદ.
(પ. પૂ. તપસત્રાટ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય હિમાંશુસૂરિ મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૪ શ્રી શ્રીપાળનગર જૈન ઉપાસ્રય ટ્રસ્ટ, વાલકેશ્વર, મુંબઇ.
(પ. પૂ. ગચ્છાધિપતિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય રામચંદ્રસૂરિ મ.સા.ની દિવ્યકૃપા તથા પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય મિત્રાનંદ સૂરિ મ.સા.ની પ્રેરણાથી)
- ૫ શ્રી લાવણ્ય સોસાયટી ચે. મૂ. જૈન સંઘ, અમદાવાદ.
(પ. પૂ. પંન્યાસજી શ્રી કુલચંદ્રવિજયજી ગણિવર્ધની પ્રેરણાથી)
- ૬ નયનબાળા બાબુભાઇ સી જરીવાલા, હ. ચંદ્રકુમારભાઇ, મનીષભાઇ, કલ્પનેષભાઇ. (પ. પૂ. મુનિરાજશ્રી કલ્યાણબોધિ વિ. મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૭ કેશરબેન રતનચંદ કોઠારી, હ. લલિતભાઇ.
(પ. પૂ. ગચ્છાધિપતિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય જયધોષસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી)
- ૮ શ્રી ચેતાંબર મૂ. ત. જૈન પોષધશાળા ટ્રસ્ટ, દાદર, મુંબઇ.
- ૯ શ્રી મુલુંડ ચે. મૂ. ત. જૈન સંઘ, મુલુંડ, મુંબઇ.
(પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૧૦ શ્રી સાંતાકુઝ ચે. મૂ. ત. જૈન સંઘ, સાંતાકુઝ, મુંબઇ.
(પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૧૧ શ્રી દેવકરણ મૂળજીભાઇ જૈન દેરાસર પેઢી, મલાડ (વેસ્ટ), મુંબઇ.
(પ. પૂ. મુનિરાજશ્રી સંયમબોધિ વિ. મ.સા. ની પ્રેરણાથી)

- ૧૨ સંઘવી અંબાલાલ રતનચંદ જેન ધાર્મિક ટ્રસ્ટ, ખંભાત.
(પૂ. આ. શ્રી વસંતપ્રભાશ્રીજી મ. તથા પૂ. સા. શ્રી સ્વયંપ્રભાશ્રીજી મ.
તથા પૂ. આ. શ્રી દિવ્યચામુન્દ્રીજી મ. ની પ્રેરણાથી મુળીબેનની
આરાધનાની અનુમોદનાર્યે.)
- ૧૩ બાબુ અમીચંદ પનાલાલ આદીચર જેન ટેમ્પલ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ,
વાલકેશ્વર, મુંબઈ.
(પૂ. મુનિરાજશ્રી અક્ષયબોધિ વિ. મ. તથા પૂ. મુનિરાજશ્રી મહાબોધિ
વિ. મ. તથા પૂ. મુનિરાજશ્રી હિરણ્યબોધિ વિ. મ. ની પ્રેરણાથી)
- ૧૪ શ્રી શ્રેયસ્કર અંધેરી ગુજરાતી જેન સંઘ, મુંબઈ.
(પૂ. મુનિશ્રી હેમદર્શન વિ. મ. તથા પૂ. મુનિશ્રી રમ્યધોષ વિ. મ. ની
પ્રેરણાથી)
- ૧૫ શ્રી જેન શ્રે. મૂ. સંઘ, મંગળ પારેખનો ખાંચો, શાહપુર, અમદાવાદ.
(પ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી રુચકચંદ્ર સૂરિ મ. સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૧૬ શ્રી પાર્શ્વનાથ શ્રે. મૂ. જેન સંઘ, સંઘાણી એસ્ટેટ, ઘાટકોપર (વેસ્ટ),
મુંબઈ.
(પૂ. મુનિશ્રી કલ્યાણબોધિ વિ. મ. ની પ્રેરણાથી)
- ૧૭ શ્રી નવજીવન સોસાયટી જેન સંઘ, બોમ્બે સેન્ટ્રલ, મુંબઈ.
(પૂ. મુનિશ્રી અક્ષયબોધિ વિ. મ. ની પ્રેરણાથી)
- ૧૮ શ્રી કલ્યાણજી સોભાગચંદ જેન પેઢી, પીડવાડા-રાજસ્થાન.
(સિદ્ધાંતમહોદયિ સ્વ. પૂ. આ. શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મ. સા.
ના સંયમની અનુમોદનાર્યે)
- ૧૯ શ્રી ઘાટકોપર જેન શ્રે. મૂ. ત. સંઘ, ઘાટકોપર (વેસ્ટ), મુંબઈ.
(વેરાગ્યદેશનાદક્ષ પૂ. આ. શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મ. સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૨૦ શ્રી આંબાવાડી શ્રે. મૂ. ત. સંઘ, અમદાવાદ.
(પૂ. મુનિ શ્રી કલ્યાણબોધિવિજયજી મ. સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૨૧ શ્રી જેન શ્રે. મૂ. સંઘ, વાસણા, અમદાવાદ.
(પૂ. આ. શ્રી નરરત્નસૂરિ મ. સા. ના સંયમજીવનની અનુમોદનાર્યે
પૂ. તપસ્વીરત્ન આ. શ્રી હિમાંશુસૂરીશ્વરજી મ. સા. ની પ્રેરણાથી)

- ૨૨ શ્રી પ્રેમવર્ધક આરાધક સમિતિ, ધરશિધર દેરાસર, પાલડી,
અમદાવાદ.
(પૂ. ગણિવર્ય શ્રી અક્ષયબોધિ વિજયજી મ.ની પ્રેરણાથી)
- ૨૩ શ્રી મહાવીર જૈન શ્રે. મૂ. સંઘ, પાલડી, અમદાવાદ.
શેઠ કેશવલાલ મૂળચંદ જૈન ઉપાશ્રય.
(પ. પૂ. આ. શ્રી રાજેન્દ્રસૂરિ મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૨૪ શ્રી માટુંગા જૈન શ્રે. મૂ. ત. સંઘ એન્ડ ચેરીટીઝ, માટુંગા, મુબઇ.
- ૨૫ શ્રી જીવીત મહાવીર સ્વામી જૈન સંઘ, નાંદિયા (રાજસ્થાન).
(પૂ. ગણિ શ્રી અક્ષયબોધિ વિ. મ. સા. તથા મુનિશ્રી મહાબોધિવિજયજી
મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૨૬ શ્રી વિશા ઓશવાળ તપગચ્છ જૈન સંઘ, ખંભાત.
(વૈરાગ્યદેશનાદસ પૂ. આ. શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૨૭ શ્રી વિમલ સોસાયટી આરાધક જૈન સંઘ, બાણગંગા, વાલકેશ્વર, મુબઇ.
(પ. પૂ. વૈરાગ્યદેશનાદસ આચાર્ય વિજય હેમચંદ્રસૂરિશ્વરજી મ.સા.
ની પ્રેરણાથી)
- ૨૮ શ્રી પાલિતાણા ચાર્તુમાસ આરાધના સમિતિ
(પૂ. આ. હેમચંદ્રસૂરિ મ. ના સં. ૨૦૫૩ના ચાતુર્માસ પ્રસંગે)
- ૨૯ શ્રી સીમંધર જિન આરાધક ટ્રસ્ટ, એમરલ્ડ એપાર્ટ. અંધેરી (ઇ).
(પૂ. મુનિશ્રી નેત્રાનંદ વિજયજી મ. સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૩૦ શ્રી ધર્મનાથ પોપટલાલ હેમચંદ જૈન શ્રે. મૂ. સંઘ, જૈનનગર,
અમદાવાદ.
(પ. પૂ. મુનિશ્રી સંયમબોધિવિજયજી મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૩૧ શ્રી કૃષ્ણનગર જૈન શ્રેતાંબર મૂ. સંઘ, સૈજપુર, અમદાવાદ.
(પ.પૂ. આચાર્યવિજય હેમચંદ્રસૂરિશ્વરજી મ.સા.ના કૃષ્ણનગર મધ્ય
સંવત ૨૦૫૨ના ચાતુર્માસ નિમિત્તે પ.પૂ. મુનિરાજશ્રી કલ્યાણબોધિ
વિજય મ.સા.ની પ્રેરણાથી)

- ૩૨ શ્રી બાબુભાઈ સી જરીવાળા ટ્રસ્ટ, નિઝામપુરા, વડોદરા.
(પૂ. પૂ. વૈરાગ્યદેશનાદક્ષ આચાર્ય વિજય હેમચંદ્રસૂરિશ્વરજી મ.સા.
ની પ્રેરણાથી)
- ૩૩ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ ટેમ્પલ ટ્રસ્ટ, પૂના.
(પ્રેરક : પૂ. ગચ્છાધિપતિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય જયધોષસૂરીશ્વરજી
મ.સા. તથા પૂ. મુનિરાજશ્રી મહાબોધિવિજયજી મ.સા.)
- ૩૪ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જેન શે. મંદિર ટ્રસ્ટ-ભવાની પેઠ, પૂના.
(પ્રેરક : મુનિશ્રી અનંતબોધિવિજયજી મ.સા.)
- ૩૫ શ્રી કન્યાશાળા જેન ઉપાશ્રય-ખંભાત
(પૂ. પ્રવર્તીની સાધ્વી શ્રી રંજનશ્રીજી મ.સા. તથા પ્રવર્તીની સાધ્વીશ્રી
ઇન્દ્રશ્રીજી મ.સા. ના સંયમ જીવનની અનુમોદના અર્થે પૂ. સાધ્વીશ્રી
વિનયપ્રભાશ્રીજી મ.સા. તથા પૂ. સાધ્વી શ્રી વસંતપ્રભાશ્રીજી મ.સા.)
- ૩૬ શ્રી જવાહરનગર જેન શે. મૂ. સંઘ-ગોરેગામ-મુંબઇ
(પૂ. પ્રશાંત મૂર્તિ આચાર્યદેવ શ્રી રાજેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૩૭ શ્રી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક તપાગચ્છ દાદર જેન પૌષ્ઠ શાળા ટ્રસ્ટ
(પૂ. મુનિશ્રી અપરાજિતવિજયજી મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૩૮ શ્રી માટુંગા જેન શે. મૂ. તપાગચ્છ સંઘ એન્ડ ચેરિટીઝ-માટુંગા, મુંબઇ
(પૂ. પન્થાસપ્રવર શ્રી જયસુંદરવિજયજી ગણિવર્યની, પ્રેરણાથી)
- ૩૯ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ શે. મૂ. જેન સંઘ
૬૦ કૂટ રોડ, ઘાટકોપર (ઇ)
(પૂ. પં. શ્રી વરબોધિવિજયજી ગણિવર્યની પ્રેરણાથી)

*** ** *

શ્રુતોદ્ધારક બનતા પુણ્યાત્માઓ તથા જૈન સંઘો.

- ૧ શ્રી લક્ષ્મીવર્ધક જૈન સંઘ, પાલડી, અમદાવાદ.
(પ. પૂ. મુનિરાજશ્રી નિપુણચંદ્ર વિજય મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૨ શ્રી નડીયાદ શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, નડીયાદ.
(પ. પૂ. મુનિશ્રી વરબોધિવિજયજી મ.સા. ની પ્રેરણાથી).
- ૩ શ્રી સાયન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, સાયન, મુંબઈ.
- ૪ શ્રી પાર્શ્વનાથ શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ.
સંઘાણી એસ્ટેટ, ઘાટકોપર (વેસ્ટ), મુંબઈ.



શ્રુતભક્ત બનતા પુણ્યાત્માઓ તથા જૈન સંઘો.

- ૧ શ્રી બાબુભાઈ સી. જરીવાલા ટ્રસ્ટ, નિઝામપુરા, વડોદરા.
- ૨ શ્રી બાપુનગર શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, અમદાવાદ.
(પૂ. ગણિવર્ચશ્રી-અક્ષયબોધિવિજયજી મ.સા. તથા મુનિરાજશ્રી મહાબોધિવિજયજી મ.સા. ની પ્રેરણાથી)
- ૩ શ્રી સુમતિનાથ શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક-જૈન સંઘ, મેમનગર, અમદાવાદ.
(પૂ. મુનિરાજશ્રી ધર્મરક્ષિત વિ.મ. તથા પૂ. મુનિરાજશ્રી હેમદર્શન વિ.મ.ની પ્રેરણાથી)
- ૪ સ્વ. શ્રી સુંદરલાલ દલપતભાઈ ઝવેરી
હા. જાસુદબેન, પુનમચંદભાઈ, જસવંતભાઈ વગેરે.
- ૫ શ્રી મુનિસુપ્રતસ્વામી જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક મંદિર ટ્રસ્ટ, કોલ્હાપુર.
- ૬ શ્રી અરવિંદકુમાર કેશવલાલ ઝવેરી જૈન શિલ્પિજયસ ટ્રસ્ટ, ખંભાત.

શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ-મુંબઈ દ્વારા પ્રકાશિત થયેલા ગ્રંથોની સૂચિ

૧) જીવવિચાર પ્રકરણ સટીક દંડક પ્રકરણ સટીક કાર્યસ્થિતિ સ્તોત્રાભિધાન સટીક.	અવચૂરી ૨૭) પ્રવ્રજ્યા વિધાન કુલક સટીક.
૨) ન્યાયસંગ્રહ સટીક.	૨૮) ચૈત્યવંદન ભાષ્ય (સંધ્યાચાર ભાષ્ય સટીક).
૩) ધર્મસંગ્રહ સટીક ભાગ-૧.	૨૯) વર્ધમાન દેશના પદ્ય (ભા. ૧. છાયા સાથે).
૪) ધર્મસંગ્રહ સટીક ભાગ-૨.	૩૦) વર્ધમાન દેશના પદ્ય (ભા. ૨ છાયા સાથે).
૫) ધર્મસંગ્રહ સટીક ભાગ-૩.	૩૧) વ્યવહાર શુદ્ધિ પ્રકાશ.
૬) જીવસમાસ ટીકાનુવાદ.	૩૨) અનેકાન્ત વ્યવસ્થા પ્રકરણ.
૭) જંબુદ્વીપ સંગ્રહણી સટીક.	૩૩) પથરણ સંદોહ.
૮) સ્પાદાદમંજરી સાનુવાદ.	૩૪) ઉત્પાદાદિસિદ્ધિ પ્રકરણ સટીક.
૯) સંક્ષેપ સમરાદિત્ય કેવળી ચરિત્ર.	૩૫) અભિધાન વ્યુત્પત્તિ પ્રક્રિયા કોશ ભાગ-૧ ચિંતામણિ ટીકાનું અકારાદિ ક્રમે સંકલન.
૧૦) બૃહત્ત્રિસમાસ સટીક.	૩૬) અભિધાન વ્યુત્પત્તિ પ્રક્રિયા કોશ ભા. ૨.
૧૧) બૃહત્ સંગ્રહણી સટીક.	ચિંતામણિ ટીકાનું અકારાદિ ક્રમે સંકલન.
૧૨) બૃહત્ સંગ્રહણી સટીક.	૩૭) પ્રશ્નોત્તર રત્નાકર (સેન પ્રશ્ન).
૧૩) ચૈત્યવંદણ મહાભાસ.	૩૮) સંબોધસપ્તતિ સટીક.
૧૪) નયોપદેશ સટીક.	૩૯) પંચવસ્તુ સટીક.
૧૫) પુષ્પમાળા (મૂળ અનુવાદ).	૪૦) શ્રી જંબુસ્વામી ચરિત્ર.
૧૬) મહાવીર ચરિયં.	૪૧) શ્રી સમ્યક્ત્વ સપ્તતિ સટીક.
૧૭) મલ્લિનાથ ચરિત્ર.	૪૨) ગુરુગુણ પદ્મત્રિશત્પદ્મત્રિશિકા સટીક.
૧૮) વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર.	૪૩) સ્તોત્ર રત્નાકર.
૧૯) શાંતસુધારસ સટીક.	૪૪) ઉપદેશ સપ્તતિ.
૨૦) શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ.	૪૫) ઉપદેશ રત્નાકર.
૨૧) તત્ત્વજ્ઞાન તરંગિણી.	૪૬) શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર.
૨૨) ત્રિષષ્ઠિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૩/૪.	૪૭) સુબોધા સમાચારિ.
૨૩) ત્રિષષ્ઠિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૫/૬.	
૨૪) અષ્ટસદસી તાત્પર્ય વિવરણ.	
૨૫) મુક્તિપ્રબોધ.	
૨૬) વિશેષજ્ઞાવતી વંદન પ્રતિક્રમણ	

૪૮) શાંતિનાથ ચરિત્ર ગ્રંથ.	૭૯) સમતાશતક (સાનુવાદ)
૪૯) નવપદ પ્રકરણ સટીક ભા. ૧.	૮૦) ઉપદેશમાળા-પુષ્પમાળા
૫૦) નવપદ પ્રકરણ સટીક ભા. ૨	૮૧) પૃથ્વીચંદ્ર ચરિત્ર
૫૧) નવપદ પ્રકરણ લઘુ વૃત્તિ.	૮૨) ઉપદેશમાળા
૫૨) શ્રાદ્ધ પ્રકરણ વૃત્તિ.	૮૩) પાષપ લચ્છી નામમાલા
૫૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર.	૮૪) દોઢસો સવાસો ગાથાના સતવનો
૫૪) વિજય પ્રશસ્તિ ભાષ્ય (વિજય સેનસૂરિ ચરિત્ર).	૮૫) દ્વિવર્ણ રત્નમાલા
૫૫) કુમારપાળ મહાકાવ્ય સટીક (પ્રાકૃત દ્વયાશ્રય)	૮૬) શાલિભદ્ર ચરિત્ર
૫૬) ધર્મરત્ન પ્રકરણ સટીક ભા. ૧.	૮૭) અનંતનાથચરિત્ર પૂજાષ્ટક
૫૭) ધર્મરત્ન પ્રકરણ સટીક ભા. ૨.	૮૮) કર્મગ્રંથ અવયૂરી
૫૮) ઉપદેશ પદ ભા. ૧.	૮૯) ઉપમિતિ ભવ પ્રપંચ કથા ભા. ૧.
૫૯) ઉપદેશ પદ ભા. ૨.	૯૦) ધર્મબિન્દુ સટીક
૬૦) શ્રાદ્ધદિનકૃત્ય ભા. ૧.	૯૧) પ્રશમરતિ સટીક
૬૧) શ્રાદ્ધદિનકૃત્ય ભા. ૨.	૯૨) માર્ગશાઘાર વિવરણ
૬૨) પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૯૩) કર્મસિદ્ધિ
૬૩) વિચાર રત્નાકર	૯૪) જંબુસ્વામી ચરિત્ર અનુવાદ
૬૪) ઉપદેશ સપ્તતિકા	૯૫) ચૈત્યવંદન ભાષ્ય સાનુવાદ
૬૫) દેવેન્દ્ર નરકેન્દ્ર પ્રકરણ	૯૬) ગુણવર્મા ચરિત્ર સાનુવાદ
૬૬) પુષ્પ પ્રકરણમાળા	૯૭) સવાસો દોઢસો ગાથાના સતવનો
૬૭) ગુર્વાવલી	૯૮) દ્વાત્રિંશત્ત્વાત્રિંશિકા
૬૮) પુષ્પ પ્રકરણ	૯૯) કથાકોષ
૬૯) નેમિનાથ મહાકાવ્ય	૧૦૦) જેન તીર્થ દર્શન
૭૦) પાંડવ ચરિત્ર ભા. ૧.	૧૦૧) જેન કથા સંગ્રહ ભા. ૧.
૭૧) પાંડવ ચરિત્ર ભા. ૨.	૧૦૨) જેન કથા સંગ્રહ ભા. ૨.
૭૨) પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ગદ્ય	૧૦૩) જેન કથા સંગ્રહ ભા. ૩.
૭૩) હીર પ્રશોત્તરાણી	૧૦૪) રથશસેહર નિવકહા.
૭૪) ધર્મવિધિ પ્રકરણ	૧૦૫) આરંભસિદ્ધિ સટીક
૭૫) સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧.	૧૦૬) નેમિનાથ ચરિત્ર ગદ્ય
૭૬) દેવધર્મ પરીક્ષાદિ ગ્રંથો.	૧૦૭) મોહોન્મુલ્ય (વાદસ્થાનમ્)
૭૭) સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨/૩.	૧૦૮) શ્રી ભુવનભાનુકંવળી ચરિત્ર (અનુવાદ)
૭૮) પ્રકરણત્રયી	૧૦૯) શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામી ચરિત્ર (અનુવાદ)
	૧૧૦) આપણા જ્ઞાનમંદિરો

૧૧૧) પ્રમાલલ્લશ
 ૧૧૨) આચાર પ્રદીપ
 ૧૧૩) વિવિધ પ્રશ્નોત્તર
 ૧૧૪) આચારોપદેશ અનુવાદ
 ૧૧૫) પદ્માવલી સમુચ્ચય ભા. ૧.
 ૧૧૬) પદ્માવલી સમુચ્ચય ભા. ૨.
 ૧૧૭) રત્નાકર અવતારિકા અનુવાદ
 ભા. ૧.
 ૧૧૮) રત્નાકર અવતારિકા અનુવાદ
 ભા. ૨.
 ૧૧૯) ચૈત્યવંદન ચોવીસી તથા પ્રશ્નોત્તર
 ચિંતામણી
 ૧૨૦) નિર્યાવલિ સૂત્ર
 ૧૨૧) કલ્યાણ મંદિર-લઘુશાંતિ સટીક
 ૧૨૨) ઉપદેશ સપ્તાતિકા (ટીકાનુવાદ)
 પુસ્તક
 ૧૨૩) પ્રતિક્રમણ હેતુ (પુસ્તક)
 ૧૨૪) જૈન કુમારસંભવ મહાકાવ્ય
 ૧૨૫) દેવચંદ્ર સત્તવાવલિ
 ૧૨૬) આનંદકાવ્ય મહોદધિ ભા. ૧.
 (શાલિભદ્ર-કુસુમગ્રી-રોહીણિ
 પ્રેમલાવણી ચસ)
 ૧૨૭) શ્રી પર્યત આરાધના સૂત્ર (અવચૂરી
 અનુવાદ સાથે.)
 ૧૨૮) જિનવાણી (તુલનાત્મક દર્શન
 વિચાર)
 ૧૨૯) પ્રશ્નોત્તર પ્રદીપ ગ્રંથ
 ૧૩૦) પ્રાચીન કોણ ચેતામ્બર કે દિગમ્બર
 (ગુજરાતી)
 ૧૩૧) જંબૂદીપ સમાસ (અનુવાદ)
 ૧૩૨) સુમતિ ચરિત્ર (અનુવાદ)
 ૧૩૩) તત્વામૃત (અનુવાદ)
 ૧૩૪) ત્રિપજિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર
 પર્વ-૨જુ

૧૩૫) ત્રિપજિશલાકાપુરુષ ચરિત્ર
 પર્વ-૧જુ
 ૧૩૬) જૈન કથા સંગ્રહ ભા. ૪. પ્રતાકાર
 સંસ્કૃત
 ૧૩૭) જૈન કથા સંગ્રહ ભા. ૫
 ૧૩૮) જૈન કથા સંગ્રહ ભા. ૬
 ૧૩૯) જૈન ધર્મ ભક્તિ કંચનમાળા
 (સાનુવાદ) ભા. ૧
 ૧૪૦) જૈન ધર્મ ભક્તિ કંચનમાળા
 (સાનુવાદ) ભા. ૨
 ૧૪૧) શ્રીયોગપદ સોપાન
 (ચૌદ ગુણસ્થાનકનુ સ્વરૂપ)
 ૧૪૨) રત્નસેખર રત્નવતી કથા
 (પર્વતીચિ મહાભાગ્ય પર)
 ૧૪૩) પજિશતકમ્ (સાનુવાદ)
 ૧૪૪) નમસ્કાર મહામંત્ર (નિબંધ)
 ૧૪૫) જૈન ગોત્ર સંગ્રહ (પ્રાચીન જૈન
 ઇતિહાસ સહિત)
 ૧૪૬) નયમાર્ગદર્શક ચાને સાતનયનુ સ્વરૂપ
 ૧૪૭) મહોપાધ્યાયમ્ત્રી વીરવિજયજી
 મહારાજ ચરિત્ર
 ૧૪૮) મુક્તિ માર્ગદર્શન ધર્મપ્રાપ્તિના
 હેતુઓ
 ૧૪૯) ચેતાદૂતમ્
 ૧૫૦) મૂર્તિમંડન પ્રશ્નોત્તર
 ૧૫૧) પિંડવિશુદ્ધિ અનુવાદ
 ૧૫૨) નંદિસૂત્ર (મૂળ)
 ૧૫૩) નંદિસૂત્ર સટીક (બીજી આવૃત્તિ)
 ૧૫૪) નંદિસૂત્ર ચૂર્ણિ સટીક
 ૧૫૫) અનુયોગ દ્વાર સટીક
 ૧૫૬) દશવૈકાલિક સટીક
 ૧૫૭) દશવૈકાલિક દીપિકા
 ૧૫૮) ઓધનિયુક્તિ સટીક

૧૫૯) પિંડનિર્યુક્તિ

૧૬૦) આવશ્યક સૂત્રની ટીકા ભા. ૧.

૧૬૧) આવશ્યક સૂત્રની ટીકા ભા. ૨.

૧૬૨) આવશ્યક સૂત્રની ટીકા ભા. ૩.

૧૬૩) આવશ્યક સૂત્રની ટીકા ભા. ૪.

૧૬૪) આવશ્યકસૂત્રની ટીકા ભા. ૧.

૧૬૫) આવશ્યકસૂત્રની ટીકા ભા. ૨.

૧૬૬) આવશ્યક સૂત્રની ટીકા ભા. ૩

૧૬૭) આવશ્યક સૂત્રની દીપિકા ભા. ૧.

૧૬૮) આવશ્યક સૂત્રની દીપિકા ભા. ૨.

૧૬૯) આવશ્યક સૂત્રની દીપિકા ભા. ૩.

૧૭૦) ઉત્તરાધ્યયન સટીક ભા. ૧

૧૭૧) ઉત્તરાધ્યયન સટીક ભા. ૨

૧૭૨) ઉત્તરાધ્યયન સટીક ભા. ૩

૧૭૩) જંબુદ્વીપ પ્રજ્ઞપ્તિ ભા. ૧

૧૭૪) જંબુદ્વીપ પ્રજ્ઞપ્તિ ભા. ૨

૧૭૫) જીવાજીવાભિગમ સૂત્ર ભા. ૧.

૧૭૬) જીવાજીવાભિગમ સૂત્ર ભા. ૨.

૧૭૭) રાજપ્રશ્રીય

૧૭૮) આચારંગ દીપિકા -

૧૭૯) ભગવતી સૂત્ર ભા. ૧.

૧૮૦) ભગવતી સૂત્ર ભા. ૨.

૧૮૧) ભગવતી સૂત્ર ભા. ૩.

૧૮૨) પત્રવણા સૂત્ર સટીક ભા. ૧

૧૮૩) પત્રવણા સૂત્ર સટીક ભા. ૨

૧૮૪) ઋષિભાષિ સૂત્ર

૧૮૫) હરિભદ્રીય આવશ્યક ટીપ્પણક

૧૮૬) સૂર્યપ્રજ્ઞપ્તિ સટીક

૧૮૭) આચારંગ દીપિકા ભા. ૧.

૧૮૮) સૂત્રકૃતાંગ દીપિકા ભા. ૨.

૧૮૯) ઠાણાંગ સટીક ભા. ૧.

૧૯૦) ઠાણાંગ સટીક ભા. ૨.

૧૯૧) અનુયોગદ્વાર મૂળ

૧૯૨) સમવાયાંગ સટીક

૧૯૩) આચારંગ દીપિકા ભા. ૨.

૧૯૪) સૂત્રકૃતાંગ સટીક ભા. ૧

૧૯૫) સૂત્રકૃતાંગ સટીક ભા. ૨

૧૯૬) ભગવતી સૂત્ર

૧૯૭) કલ્પસૂત્ર પ્રદીપિકા

૧૯૮) કલ્પસૂત્ર કૌમુદિ

૧૯૯) આનંદ કાવ્ય મહોદધિ ભા. ૩.

ભરત બાહુબલી રાસ,

જયાનંદકેવળી રાસ, સુરસુંદરી રાસ,

વચ્છરાજદેવરાજ રાસ, નજદમયંતી

રાસ, હરિભળ માછી રાસ.

૨૦૦) શ્રી શ્રુતજ્ઞાન અમીધારા.

૨૦૧) ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર (મૂળ)

૨૦૨) ઉપધાન વિધિ-પૌષ્ઠ વિધિ

૨૦૩) હીરસ્વાધ્યાય ભા. ૧

૨૦૪) હીરસ્વાધ્યાય ભા. ૨

૨૦૫) ચૈત્યવંદનાદિ ભાષ્ય ત્રય (વિવેચન)

૨૦૬) ભોજ પ્રબંધ (ભાષાંતર)

૨૦૭) શ્રી વસ્તુપાલ ચરિત્ર (ભાષાંતર)

अहम्
श्रीविजयधर्मसूरिभ्यो नमः ।
श्रीपद्मसागरगणिरचितं-
जगद्गुरुकाव्यम् ।

नत्वा श्रीबलिजं जिनं जयकरं श्रीपार्श्वनाथं पुन-
ध्यात्वा श्रीत्रिपुरां त्रिलोकमहितां सद्बुद्धिसिद्धिश्रियम् ।
काव्यं वक्ति जगद्गुरोः शिशुरसौ भावाऽवनम्रस्त्रिधा
हीराङ्गस्मृति पद्मसागरकविः सौराष्ट्राष्टस्थितः ॥ १ ॥
जम्बूद्वीपभुवो विभूषणतरे क्षेत्रे वरे भारते
स्वर्णस्थालतलस्य दीपक इवोद्यन्मोदकक्षोदके ।
अस्ति स्वस्तिगृहं द्विषोऽशसहस्रोद्दामदेशोऽल्पं
खण्डं मध्यममुत्तमैर्नरवरैर्भोज्यं सदाज्यान्नवत् ॥ २ ॥
देशस्तत्र च गूर्जरोऽजरजनः स्वर्वत् सुवर्णान्वितो
गीर्वाणाऽचलवद् गुणादरकरः कामं धनुर्धारिवत् ।
साध्वीसाधुविशेषसंयमसुखः सद्गच्छवच्छ्रीयुतः
शश्वत् केशववद्विचित्ररचनः शृङ्गारवद्राजते ॥ ३ ॥
श्रीप्रह्लादननामकं पुरवरं तत्राऽस्ति यत्रैधते
श्रीप्रह्लादनपार्श्वनाथसदनं चक्रेशसैन्यं यथा ।
सद्रत्नाऽक्षतपूरपूर्णनिधिकं चित्राङ्गमातङ्गजो-
दाराश्रं च पुरोहिताङ्गसचिवं वीराधिवीराश्रितम् ॥ ४ ॥
कुंरस्तत्र वणिक्कलासु निपुणः सम्यक्पूतोऽभव-
दोकेशान्वयभूषणं धनवतां मध्ये प्रतिष्ठां गतः ।
जिग्ये येन सितोदरः पटुधनैर्वर्गत्रयीसाधनै-
र्ना चंदेष ततः कथं नरपुरे नामाऽवशिष्टोऽधुना ? ॥ ५ ॥
नाथी तस्य पतिव्रता कुलवधूर्धमोदिता सुन्दरी
गेहं भूषयतीव कल्पलतिका मेरुं सुपर्वोत्सवम् ।

यस्याः शीलगुणेन नागरजनैः सीता स्मृतिं प्रापिता
 शृङ्गारैः कमला धिया भगवती रूपेण कामाङ्गना ॥ ६ ॥
 सा सौख्यं विषयोत्थितं निजपतिप्रसन्नं मयूरी यथा
 वार्वाहार्पितमम्बु शोकरहिताऽप्यास्वादयन्ती सती ।
 सिंहस्वप्नमवाप्य पुत्रमनघं गर्भेऽवतीर्णं निजे
 मेने पूरितदोहदेहितफलप्राप्तेः स्वभर्तुर्गिरा ॥ ७ ॥
 साऽसूतान्यदिने सुतं दिनकरं पूर्वव तेजस्विनं
 हंसी हंसमिवेन्दिरेव मदनं स्कन्दं पुनः पार्वती ।
 यजन्मन्यभवन् प्रसन्नवदनाः काष्ठा गृहान्तःस्थिता-
 दीपाः कान्तिविलोपकार्मकमया मन्दाः पतद्भुक्तयः ॥ ८ ॥
 वप्ता तत्र ददर्श बालमनघं विज्ञो यथा देवराट्
 जातं तीर्थकरं सुलक्षणतया चक्रे विचारं त्विमम् ।
 दुष्टैस्तावदभेद्य एष भविता हीरो यथाऽमूल्यक-
 स्तद्धीरेत्यभिधानमस्त्विति कुटुम्बाग्रेऽवदन्मोदतः ॥ ९ ॥
 हीरः कुंरगृहाङ्गणेऽथ ववृधे कल्पद्रुमस्ताविषे
 विन्ध्याद्राविव कुञ्जरो मणिगणः श्रीरोहणे पर्वते ।
 चन्द्रः पक्ष इवाऽमले च कमले कोशः शुचावम्बुदः
 कन्दोऽम्भोधितले प्रवालज इवाऽर्हद्भास्त्रि धर्मक्रमः ॥ १० ॥
 हीरोऽध्यापकहृद्गतानि सकलान्यादत्तवान् बुद्धितः
 कुंरस्तस्य ददौ च काञ्चनचयं हीराङ्गभारप्रमम् ।
 विद्याप्राप्तिरिह त्रिधा हि विनयैरर्थैः पुनर्विद्यया
 जानन्नीतिमिमां विचारचतुरः सर्वोचितार्थप्रदः ॥ ११ ॥
 हीरो द्वादशवार्षिकोऽभवदथ स्पष्टैर्गुणैर्दक्षतौ-
 दार्याद्यैर्गुणवत्सु भारतमुवि प्राप्तैकरेखः परम् ।
 लोकानां नयनेषु रूपकमलारेखा अनेका ददौ
 बुद्ध्यानन्तबमशेषरोचकतया चित्तेषु चाश्चर्यतः ॥ १२ ॥
 अन्येद्युर्नगरान्निजान् स्वभूमिर्निगमेहे समाजग्मिवान्
 श्रीमद्गूर्जरपत्तने कविजनैः स्वःस्वण्डताख्यापिते ।
 हीरस्तत्र मुनीश्वरान् विजयतो दान्नाऽभिधानान् मुदा

प्राप्तः साधुगृहस्थितांस्तपगणस्वामित्वमाप्तान् स्फुटम् ॥ १३ ॥
 तेषां वाचमनेकवाङ्मयरसस्किन्नां विरक्तात्मनां
 वैराग्याऽमृतवर्द्धिनीं श्रुतिपुटद्वारा हृदि न्यस्तवान् ।
 हीरो हीरकवद्भवाऽधिकरणैर्लोहैरभेद्यस्ततः
 शुद्धाचारतपोप्रहोद्यतमतिर्जातः सुजाताङ्गवत् ॥ १४ ॥
 वैराग्यं भवरङ्गरूक्षहृदयादाविष्कार स्वसु-
 र्गत्वा धाम्नि पुरस्तथाविधवचःश्रेण्याऽतिपुण्यास्थया ।
 मृतखण्डादिव काञ्चनं रचनया स्वर्णधमः शुद्धया
 भूमध्यादिव वा जलं खननकृच्छ्रकृत्या करप्राप्तया ॥ १५ ॥
 तं दीक्षापरमानसं स्वमृवरा ज्ञात्वा कुटुम्बं निजं
 तत्राकार्यं पितुः पुरोऽवददिदं मुक्ताश्रुभूभेदिनी ।
 भ्राता मे भवभीरुरेष भवतां पुत्रस्तपस्याग्रही
 वार्यो वर्यधिया कुलाचल इवास्त्येको भवन्मन्दिरे ॥ १६ ॥
 पुत्रीवाक्यमिदं निशम्य जनकः स्मारुयाति हीरं सुतं
 वत्स ! त्वं मम जीवनं मम गृहस्तम्भः समर्थः पुनः ।
 आशा ते महती ममास्ति मम तद्गृहस्थितिं पालय
 त्वं मद्देहधुरं वहाऽहमधुना धर्मं करोमि स्थिरः ॥ १७ ॥
 श्रुत्वा वाक्यमिदं पितुः समवदद्दीरः पवित्राशयः
 संसारो यमवन्ममाऽतिभयकृद्भातः पितः ! सांप्रतम् ।
 तत्त्वं तारय संसृतेः सुजनको यत् सौख्यदः सन्तते-
 श्रारित्रग्रहणे ममास्तु भवतां वंशस्य चास्तूदयः ॥ १८ ॥
 वाग्युकृत्या पितरं प्रबोध्य भगिनीं वा मातरं शुद्धया
 तैर्दत्ताऽनुमतिर्व्रतं स जगृहे पौरैः कृतात्युत्सवम् ।
 बाले प्रव्रजति प्रधानघनभुक् त्यक्त्वा कुटुम्बं निजं
 धन्यमन्यतयाऽत्र को न कुरुते श्रद्धो निर्जर्द्धिव्ययम् ॥ १९ ॥
 हर्षस्तत्र बभूव हीरकमणिप्राप्त्येव हीरादतः
 साधूनां व्यवहारिणामिति गुरुः श्रीहीरहर्षाभिधाम् ।
 चक्रे वर्गाविलोकनादपि निजाह्वाद्यक्षरप्रीतितः
 सन्तोऽन्वर्थकनाम यद्विदधति प्राज्ञे विनेये सुते ॥ २० ॥

धृत्वा पञ्चमहाव्रतानि समितिप्रोक्षामगुप्यङ्किता-
 न्येष प्रोद्धतमेरुमानवमहीसान्धं क्षमातोऽभजत् ।
 साधूनां विविधैर्गुणैर्धुरि तपःकृत्येऽभवद्वैर्यवत्
 शाकट्येऽध्ययने च देवगुरुवद्भार्माप्रबुद्धिर्मुनिः ॥ २१ ॥
 विद्यासागरबाचकस्य गुणिभिः शिष्यैर्वयोधीसमैः
 सार्द्धं सद्गतिधर्मसागरवरैः श्रीमद्गुरोरप्रतः ।
 सम्यग् न्याकरणं कवित्वरचनाग्रन्थांस्तथाऽहन्मत-
 न्यायं कर्मविचारसंग्रहणिकां स्माध्येति हीरो मुनिः ॥ २२ ॥
 सर्वाहन्मतशास्त्रपारमगमच्छ्रीहीरहर्षो मुनि-
 र्जातोऽन्यागमदर्शनोत्सुकमनाः श्रीमद्गुरोर्नीतिवित् ।
 सार्द्धं धर्ममुनीश्वरैरिति गिरा विज्ञप्तिकामातनोत्
 स्वामिन् ! मे परशासनागमवचोयुक्तिप्रकाशे ममः ॥ २३ ॥
 श्रुत्वेत्याह गुरुस्ततो ब्रज मुने ! श्रीदक्षिणाशं प्रति
 योग्यं धर्ममुनिं सहायमधुनैवादाय रामो यथा ।
 श्रीमल्लक्ष्मणमन्यशास्त्रपठनं तत्रान्यपार्श्वे कुरु
 स्पष्टाः स्वागमयुक्तयो हि धनिनां तत्रैव तद्वादिनः ॥ २४ ॥
 लब्ध्वाज्ञामिति सद्गुरोः कविवरः श्रीहीरहर्षो मुनिः
 सार्द्धं धर्ममुनीश्वरेण चलितः श्रीदक्षिणाशं प्रति ।
 गत्वा देवगिरौ सदाऽऽस्तिककृतद्रव्यव्ययाद्भट्टतो
 मण्याद्यागमयुक्तिपाठमनघं प्रारब्धवानादृतः ॥ २५ ॥
 ग्रन्था न्यायविदां विवेचनकृतां वैशेषिकाणां पुन-
 र्भाट्टस्याऽपि तथागतस्य कपिलप्राभाकराणां पुनः ।
 मीमांसाद्वयवादिनामपि परब्रह्माद्वयोत्संविदां
 भट्टात्पण्डितचक्रिणोऽत्र पठिताः श्रीहीरहर्षेण ते ॥ २६ ॥
 सार्द्धं धर्ममुनीश्वरेण सकलग्रन्थार्थपारङ्गमी
 भूत्वा श्रीगुरुसन्निधौ पुनरगात्तत्स्तोत्रपाठे पटुः ।
 शिष्याणां हि गुणार्थिनां चिरतरं दूरे गुरोर्न स्थितिः
 सिद्धेऽर्थे तु गुरुर्न शिष्यमनघं दूरे व्यवस्थापयेत् ॥ २७ ॥
 योग्यत्वं गुरुरेतयोर्निजधिया विज्ञाय शास्त्रश्रियो-

श्रक्त्रे वाचकसंज्ञितं पदमुद्गारानेकसभ्याग्रहात् ।
 शिष्यं योग्यमवाप्य चेन्न पदबीमारोपयेद्यो गुरुः
 स स्यात्प्राज्यभवभ्रमी निजगुणध्वंसी गुणोपेक्षणात् ॥ २८ ॥
 गच्छैश्वर्यमथ प्रदातुमनयोर्मध्ये विशेषं गुरु-
 जिज्ञासुर्जिनशासनामरमसावाराधयत् साधनात् ।
 मन्त्रस्योत्तमगच्छनाथजपनार्हस्याघविध्वांसिनः
 षण्मासीतपसा विमुक्तवचनव्यापारदीप्तिस्पृशा ॥ २९ ॥
 ध्यानाकृष्टतया ततोऽमरवरः सद्यः समाजग्मिवा-
 न्नत्वा पादपयोरुहं गणपतेराख्यद्विशिष्टं गुणैः ।
 श्रीहीरं गुरुपङ्क्तिभूषणकरं राजप्रबोधोदितं
 व्यक्तं भाविनमत्र सूरिपदवीयोग्ये तपाख्ये गणे ॥ ३० ॥
 दैवं वाक्यमिदं निशम्य मुमुदे श्रीमत्तपागच्छराट्
 मोदः कस्य भवेन्न यत् स्वपदवीयोग्ये सुशिष्ये श्रुते ।
 मुक्त्वा ध्यानमथागमन्निजयतिश्राद्धौघपर्वद्यह-
 र्वक्त्रे भानुरिवोदयाऽद्रिशिरसि प्रोह्लासितेजःस्थितिः ॥ ३१ ॥
 सङ्क्षाम्रे मुरवाक्यमेतदभवच्छ्रीमद्गुरुगौरवात्
 सङ्क्षो यज्जिनसंमतो गुरुतरैर्नोपेक्ष्यते बुद्धिमान् ।
 कृत्वा सङ्क्षमतं न्यवेशयदसौ श्रीहीरहर्ष निजे
 पट्टेऽर्हन्मतसारसूरिपदवीयोग्ये मुहूर्त्ते सुधीः ॥ ३२ ॥
 सीरोहीनगरे बभूव विजयो हीरादतस्तद्गुरु-
 र्नामास्याशु चकार हीराविजयं सद्भिस्तदा स्त्रीकृतम् ।
 इभ्यैः सूरिपदोत्सबस्तु विविधश्रक्त्रे तथेन्द्रैर्यथा
 श्रीवीरेण सुधर्मगौतमशिरःपट्टप्रदानक्षणे ॥ ३३ ॥
 आचार्यैः सममेतके गुरुवरादेशात्ततः प्रस्थिता-
 आयाता अणाहिलपत्तनपुरे तस्थुश्चतुर्मासकम् ।
 पोता अम्बुनिधाविवोडुपभरैर्नीडि यथा पक्षिणः
 स्वापत्यैर्मुनिचक्रसेवितपदाः संसारलेपोज्झिताः ॥ ३४ ॥
 गूढाभ्रायजिनोक्तवाङ्मयरसं श्रीहीरकोष्ठे गुरु-
 र्याघ्रीदुग्धमिव प्रकृष्टकनकामन्त्रेऽनिशं क्षिप्तवान् ।

लब्धे शिष्यवरे हि यः शुचितमां दत्ते न विद्यां निजां
 निर्विद्यः स भवे परत्र भविता धिक्कारमेत्यत्र च ॥ ३५ ॥
 शुद्धांशे सकलप्रहेषु पदवीमुच्चाङ्गतेषूत्तमे
 लभे श्रीगुरुभूपतिर्विधिधरः श्रीसूरिमन्त्रं ददौ ।
 लक्षेभ्यैर्विहितेऽत्र हीरबिजयाचार्याय कोटिव्यये
 हीरार्थं कुरुते न किं धनिजनः कोटिव्ययं बुद्धिमान् ? ॥ ३६ ॥
 निश्चिन्ता गुरवः स्वपट्टविवधारोपात् स्वशिष्येऽधिके
 श्रीहीरे निजकार्यसाधनपरा व्यापारमासूत्रितम् ।
 गच्छस्यास्य विमुच्य संयममुखे मग्ना रसे शान्तिके
 जगमुर्देवगृहं विशुद्धमनसोऽर्हद्ध्यानलीनास्ततः ॥ ३७ ॥
 गच्छेऽस्मिन्नथ चारुहीरविजया भट्टारकत्वं गता-
 निर्भन्थान् द्विसहस्रमानगणितान् संशिक्षयन्त्यादृताः ।
 वाक्यैर्हृदुचितैर्मितैर्हितकरैर्जनैरिवाकर्कशै-
 श्चरित्रोपकृतिप्रदानविधिना सन्तोषयन्ति क्रमात् ॥ ३८ ॥
 देशे यत्र पुरेषु येषु विद्वानि चक्रुस्त्वमे सूरयः
 सप्तक्षेत्रधनव्ययो धनिकृतस्तत्राऽभवत्तेषु वा ।
 जीवाऽमारिरहर्निशं व्रतकृतिर्दीनोद्धृतिर्भाविनां
 प्रासादोद्धरणं च भाक्तिकरणं साधर्मिकाणां पुनः ॥ ३९ ॥
 अन्येद्युर्भुवि सूरिहीरविजया गन्धारपुर्या स्थिताः
 कृत्वाऽवग्रहमब्धिमासनियतं साधुव्रजभ्राजिताः ।
 दिल्लीशेन यथा श्रुताः कृतिनरैराकारिताः सत्कृता-
 जीवामारणवर्त्तनैरिति तथा सर्वे मया प्रोच्यते ॥ ४० ॥
 अस्ति श्रीमति भारतक्षितितले श्रीमध्यदेशः शुचि-
 प्रासादप्रतिमासुपुस्तकनिधिर्वर्यार्यलोकाश्रितः ।
 देशाः सार्द्धकपञ्चविंशतिमिताः सन्त्येव यत्र स्फुर-
 ष्वाकिर्भ्राजिनविष्णुमुख्यपुरुषश्रेष्ठाऽवतारोदिताः ॥ ४१ ॥
 अस्यत्र प्रवरा पुरी नरभरैरापूरिता काबिला-
 भिरूया सत्सुरसानदेशनिकटे वीराधिवासोचिता ।
 यस्यां मुद्रलक्षमक्षतबलं हिन्द्वासुरत्रासकं

स्त्रैरं द्रव्यशतानि सार्द्धघटिकामध्येऽस्ति भोगैर्धनैः ॥ ४२ ॥
 आसीत्तत्र हमाउनामनृपतिर्देत्यावतारोऽरिषु
 म्लेच्छलानामधिपः प्रतापतपनश्चक्रीव युद्धे जयी ।
 यस्याश्वा इव राक्षसा गिरिशिरःस्फलाः प्रलम्बानना-
 स्त्रासं हस्तिवरानपीव महिषान्नित्यं नयन्ति क्षणात् ॥ ४३ ॥
 अन्येऽपि स सुतेऽष्टवर्षवयसि स्पष्टोदयेऽकम्बरा-
 भिर्युः राज्यभरं निवेश्य चालितः कर्तुं महीमात्मसात् ।
 अबध्यन्तां प्रलयाब्धिसैन्यकलितस्तावत् समेतः पुरे
 दिल्लीनाम्नि भटालिदुर्घटतटे कोटीश्वराभ्याश्रिते ॥ ४४ ॥
 तत्राभून्नवलक्षवाजिसुभटः सूरः प्रतिष्ठानपो
 मत्तेभाद्विचतुःसहस्रगुणनः कोटयुग्मपत्तीश्वरः ।
 युद्धे येन च राष्ट्रकूटकुलभूः श्रीमल्लदेवो जितः
 श्रीमद्योधपुरेश्वरो मरुपतिर्दुर्वारवीरावृतः ॥ ४५ ॥
 तस्मै सूरनरेश्वराय निपुणं दूतं तदा प्राहिणो-
 च्छ्रीमन्मुद्गलनायकः परिसरे स्थित्वा सुनीतिं बहन् ।
 दूतोऽप्याऽऽस्यदिदं हमाउनृपतेः पादप्रणामं कुरु
 श्रीदिल्लीश ! भवाह्वाय सुतरां सज्जोऽथवेतो ब्रज ॥ ४६ ॥
 श्रुत्वा दूतवचोऽवदन्नरपतिः सूरुऽतिगर्वोद्भुरः
 कोऽयं मत्पुरतो हमाउनृपतिर्वाणिज्यकृद्ब्रम्भमी ।
 दत्त्वाऽश्वांश्चिरसञ्चितान्मणिगणान् स्वर्णं च रूप्यं वशा
 वीराणां च शिरांसि यास्यति वपुःशेषः सुशेषीभवन् ॥ ४७ ॥
 याहि त्वं वद दूत ! मद्बच इदं तस्मै निजस्वामिने
 भूयाः सज्ज इहाहवेऽहमनुगस्तेऽभ्यागतः सांप्रतम् ।
 इत्युक्त्वा गलहस्तदानमकरोद्भूतस्य सूरुऽनृपः
 कोपो यत्स्वविनाशकारिसमये दुष्टं विधिं कारयेत् ॥ ४८ ॥
 दूतस्तद्वचनं स्वलाघवकृतिं स्मारयति तन्मत्ततां
 श्रुत्वा काबिलनायकोऽपि हृदयेऽप्युल्लासमुच्चैर्दधौ ।
 नो भीतिं निजबाणवीर्यचकितं जानन्नदृश्यं हरिं
 किं पर्जन्यविगर्जनश्रवणतो बिभ्येति पाथःपतिः ? ॥ ४९ ॥

दक्षावादनपूर्वकं नरपतिः सूरोऽपि सैन्यं निजं
 सन्नद्धं विविधाऽस्त्रपङ्क्तिरजैर्लुप्तोष्णपादांशुकम् ।
 एकीकृत्य चचाल मुद्रलपतेः सैन्यं तृणप्रायकं
 जानन् मत्तमतङ्गजावलिरेणद्वण्टारवाडम्बरः ॥ ५० ॥
 सङ्ग्रामाङ्गणमागतं क्षितिपतिं दृष्ट्वा हमाञ्जनृप-
 स्तं वीरान् द्विसहस्रमानगणितान् युद्धार्थमाज्ञापयत् ।
 प्राज्यान् यत्तृणपूलकान् शिखिकाणां द्वित्रा न किं भस्मय-
 न्येवं चेतासि चिन्तयन्निजबलस्कन्धे स्थितः सोद्यमः ॥ ५१ ॥
 तावद्भिः सुभटैर्धनैरिव शृशं बाणाम्बुधारोच्चयान्
 वर्षाद्भिर्नवलक्षसैन्यमसमं चक्रे विवम्याकुलम् ।
 द्वित्राः किं न मृगारिमत्तशिशवः कोटीभदर्पापहा-
 द्वित्रा वामृतबिन्दवः पृथुतराऽसाध्यैकरोगापहाः ॥ ५२ ॥
 तैः सैन्यं निजमाकुलं कृतमिदं वीक्ष्याशु सूरौ नृपः
 सङ्ग्रामाभिमुखोऽभवद्गजघटाध्यास्फालितारिव्रजः ।
 निघ्नन् बाणगणैरलक्ष्यचरितैः कान्ताकटाक्षैरिव
 त्यक्त्वास्त्रं द्विसहस्रमानगणितं सैन्यं चकारानुगम् ॥ ५३ ॥
 सैन्ये तावति शस्त्रदर्परहिते पश्चात् समागच्छति
 द्विदचक्रे जयतीह सूरनृपतिश्चेत्युद्धतं गर्जति ।
 श्रीमन्मुद्रलनायकोऽपि सुभटैर्लक्षप्रमैरुत्थितः
 किं शेषः स्वफणावृतः क्षितितलादागादग्निासकृत् ? ॥ ५४ ॥
 श्रीसूरौऽपि हमाउरप्यभिमुखं वीरैर्निजैर्वेष्टितौ
 कुर्वाणाविव युद्धमुद्धतमिमावादित्यराहू क्षितौ ।
 किं व्योम्नः पतितौ पुनः पुनरिवोत्प्लुत्यान्तरिक्षाशया-
 यातोऽप्यूर्ध्वमितिह साधु कुरुतस्तर्कं सतां मानसे ॥ ५५ ॥
 तावत्काबिलनायकः करतले घृत्वा धनुर्दोष्मतां
 मुख्यः सूरबले ललाटतिलकं केषां विभिन्नं पुनः ।
 केषाञ्चिद् हृदयं चकार जठरं मूत्रप्रदेशं पुनः
 केषाञ्चित्करयामलं करयुगं केषाञ्चिदक्षत्रजम् ॥ ५६ ॥
 बाणासारमिति प्रवर्षति नृपे तस्मिन् स्वयं तद्गटे-

ध्वेवं वर्षदनेकशस्त्रनिकरेध्वेकोऽपि कश्चिद्वले ।
 सौरेऽभून्न भटः पटुः स्फुटकणैर्यो जर्जरश्रेषुभि-
 स्तत्किं ध्वान्तमिहाऽस्ति यद्विकरैर्नो भिद्यतेऽत्युज्ज्वलैः ? ॥ ५७ ॥
 भग्नं सौरबलं विमुच्य सकलं वित्तं गजाश्वादिकं
 नष्टं दिक्षु विदिक्षु निःस्वतुषवत्फूत्कारसाध्यं गतम् ।
 देशं तस्य विभुत्वमश्वनिकरं स्वर्णं मणीन् हस्तिनः
 कोशं वा जगृहे हमाउसुभटश्रेणिः स्वनाथाज्ञया ॥ ५८ ॥
 नष्टे सूरनृपे तदीयसुभटान् कृत्वा स्वसेवापरान्
 निर्दण्डान् सुखिनश्च देश्यमनुजाभिर्भीतिराज्यं दधौ ।
 दिल्लीकाविलमार्गसञ्चरदिभाश्रोक्षोष्ट्रमानुष्यकं
 मुक्तारत्नसुवर्णराशिरचितोत्तुङ्गाद्रिकोट्यालयम् ॥ ५९ ॥
 किं चाऽस्मिन् समये विशिष्टमनुजे श्रीगूर्जरे मण्डले
 भूमुग् बादरसंज्ञितः करिबलः षड्लक्षसैन्योद्धुरः ।
 सामुद्रानपि भूपतीन्निजपदाम्भोजन्मसेवोद्यतान्
 कुर्वन्मालवदक्षिणोत्तमपतिश्रेण्यर्चितश्चाभवत् ॥ ६० ॥
 अन्येद्युः स च मेदपाटधनिकं श्रीरत्नसिंहं रणे
 जित्वा तन्नगरं बभञ्ज हठतः श्रीचित्रकूटाभिधम् ।
 तत्र क्षत्रियपुत्रिकाततिरभूद्वह्निप्रवेशाद्गत-
 प्राणाश्चापरमानवा भटचयव्यापारितास्त्रात्तथा ॥ ६१ ॥
 तदुःखादसमाधिवासितहृदा श्रीरत्नसिंहक्षमा-
 पालेनेति हमाउभूमिपतये विज्ञप्तिराविष्कृता ।
 साहाय्यं कुरु मे तथा नरपते ! दुष्टं यथाऽन्यायिनं
 बध्वा बादरनामकं करतले देहि क्षमस्त्वं यतः ॥ ६२ ॥
 तस्याभ्यर्थनयेति काविलपतिः सैन्यावृतो बादर-
 क्षोणीशमहणाय बद्धकवचः सद्यश्चालोद्धतः ।
 दिल्लीतस्तृणवच्च गूर्जरभटांश्चित्ते निजे कल्पयन्
 दोर्वीर्यं निजमग्निवद्धरिहरब्रह्मादिवीर्याधिकम् ॥ ६३ ॥
 यावच्छ्रीमति चित्रकूटनिकटे दिल्लीपतिश्चागत-

स्तावद्वादरभूपतिर्निजबलाविष्टः प्रनष्टस्तदा ।
 गत्वा मालवमण्डलेऽतिगहने कोट्टं दृढं मण्डपा-
 भिरुख्यं सज्जयति स्म सज्जविभवस्तत् स्पष्टयुद्धासहः ॥ ६४ ॥
 तं नष्टं स निशम्य मालवपथे व्यक्ताभिमानोऽचल-
 हूरे मालवको यमस्य किमयं दृष्टान्त इत्येष यत् ।
 रुद्धा मण्डपकोट्टमुद्गतभटैर्जम्बवाख्यमब्धिर्यथा
 द्वीपं दुर्द्धरवीचिभिः स्थितिमसौ दिङ्हीपतिर्निर्ममे ॥ ६५ ॥
 भग्नः स्तोकादिनैर्गजैर्भटघटानुभैः स वप्रो दृढो-
 ऽपीवाद्रिः कुलिशानलैर्हरिकराध्यास्फालनोत्थैस्ततः ।
 नष्टस्तुच्छभटः प्रकम्पहृदयः स्पष्टं गतो गौर्जरे
 पावाद्रौ विविधार्द्धिभूषितगृहे स्वर्गावतारेऽधिकम् ॥ ६६ ॥
 लात्वा मण्डपपर्वतं धनरथाश्वेभ्यश्च मत्तयैर्भृतं
 कोटीशैः स्वविलासधिककृतनराधीशैरुदारात्मभिः ।
 आज्ञां मालवमण्डले निजभटैर्साद्धिं समारोपय-
 द्वाट्यां कल्पलतामिवोत्तमफलामारामिकः सिद्धिवित् ॥ ६७ ॥
 पावाद्रौ विहितस्थितिं निजचरैर्मत्वा पुनर्बादरं
 दिङ्हीशः स्वभटावृतोऽत्र गतवान् सद्यः प्रयाणैः सुधीः ।
 कर्तुं यद्विवुधैः समस्तपुरुषाध्यक्षं मुखे भाषितं
 तत्कार्यं न समाप्तिमेति सुधियां यावन्न तावत् स्थितिः ॥ ६८ ॥
 श्रुत्वा काबिलनायकागममसौ नष्टस्ततो बादरो-
 यो यस्माच्चकितो हि तस्य पुरतस्तस्यैवमेवं गतिः ।
 श्रीमत्स्तम्भनपार्श्वनाथविशदे श्रीस्तम्भतीर्थे गतः
 सद्धर्मादिकवर्गसाधकजनाकीर्णं धनाध्यासिते ॥ ६९ ॥
 ज्ञात्वा तत्र गतं चरैश्च चलितः सद्यो हमाउस्ततः
 सन्ध्यायां स तथा यथागमदिह प्रातर्भटावेष्टितः ।
 अब्धेर्भानुरिवांशुपूरकलितः खेऽन्यायिघूकक्षयी
 तेजस्वी नयतः करोति हृदये शङ्कां ब्रजन् सर्वतः ॥ ७० ॥
 रत्नस्वर्णभृतान्यनेकशकटान्यब्धेस्तटे बादर-

स्यक्त्वा तुच्छमटावृतोऽम्बुधितरद्द्वीपेऽविशङ्केकवत् ।
 वीरान्तस्तु हमाडनामनृपतिर्भूमुग् गृहान्तर्यथा
 हस्ती गन्धवरः स्ववैरिसदृहत्वाप्तप्रतिष्ठोऽभितः ॥ ७१ ॥
 मत्वा नष्टसमस्तसंपदमसौ जीबन्मृतं बादरं
 तद्वन्धाग्रहमामुमोच हृदये दिङ्मोपतिः शक्तिमान् ।
 यद्वायुर्न वृणानि नीचनग्नान्बुन्मूलयत्युद्धतः
 सद्यो वृक्षचयं समुच्छिन्नतरं विस्तीर्णभूच्छायकम् ॥ ७२ ॥
 तत्राज्ञां स्वभटैः समं कृतिकरः श्रीगुर्जरे मण्डले
 दिङ्मोशः स सङ्ग्रभूक्षितले कीर्त्तिं यथाऽरोपयत् ।
 खड्गं क्षालयन्नि स्म नीरधिजले तीर्थे यथा निर्मलः
 शोणी पाप्म निजं सुपात्रतये सद्रस्तुदानोद्यतः ॥ ७३ ॥
 कृत्वा गुर्जरमालवादिकमहादेशेषु शौस्थ्यं पुन-
 दित्स्यां मुद्रलन्तयकः शतगुणश्रीवृद्धिभन्नागतः ।
 एकच्छत्रमकण्टकं सुखभरं राज्यं वाभाशेत्तरं
 पुण्ये जायति को न वाञ्छिततांतिं प्राप्नोति यस्माज्जनः ॥ ७४ ॥
 अन्येद्युः स सुपर्वपर्वतसमप्रोक्षालयोर्द्ध्वं गतः
 पश्यन् स्वं नगरं विशालनयनः शोक्कुचिचाम्बुजः ।
 मत्तुल्योऽवममूदितीव विधिना स्पार्द्धिष्णुना पातितः
 हांप्राप्तभ्रमिराशु कालसदनं प्राप्तः पृथिव्यां पतन् ॥ ७५ ॥
 धिग् धिग् धिग् विधिमेतमङ्गिविवहं कृत्वा जगत्स्वामिनं
 गार्त्ताधूलिशयं करोति सहसा यः सज्जनो दुर्जनः ।
 एवं सर्वजना विलपतुमुलं चक्रुस्तदा तत्पुरे
 सूर्येऽस्तं व्रजतीह को न विवशः शोके न चान्धो भवेत् ॥ ७६ ॥
 खद्योता इव तत्र सूरसुभटा अस्तङ्गते भास्करे
 तस्मिन् कालगृहं गते गतमयास्तत्पुत्रमग्रेसरम् ।
 कृत्वा दुर्वहशस्त्रपाणिपटवो निर्नायकान् मुद्रला-
 नागत्य स्म वितर्जयन्ति हि जयो निर्नायकानां कुतः ॥ ७७ ॥
 ते संभूय ततः स्वकाबिलपूरीमुद्दिश्य तत्तर्जिता-

नेशुआरकसंस्थितो नरभरः प्राप्नोति यद्वारकम् ।
 यावत्तावदकब्बरो लघुवया अप्युग्रतेजःस्फुर-
 न्नश्रीषीत् स्वपितुर्मृतिं निजभटत्रासं च दस्यूदयम् ॥ ७८ ॥
 शोकं स क्षणमात्रमात्मकुलजैः कृत्वा समं काबिला-
 पुर्याः पञ्चशतीभटैः परिवृतः सद्यः समाजग्मिवान् ।
 स्वं बन्धुं च निवेश्य तत्र नगरे शिक्षाविधानोद्यतं
 तेजो यत् सहते न वैरिकुलजं वीराधिवीरः परम् ॥ ७९ ॥
 श्रीमल्लाहुरनामन्यऽपूर्वनगरे सैन्याय तत्रासतो-
 ऽत्रायाताय नरेन्द्रोऽमिलदिवाऽकाण्डेऽभिमन्युक्षये ।
 पार्यो धिक्कृतिकारकः कथमहो नश्यद्भिरत्रागतं
 श्रीमद्भिर्न मृतं निहत्य सकलान् सौरान् भटानित्यवक् ॥ ८० ॥
 ते ऽप्यूचुः सुभटास्त्वदक्षियुगलस्याग्रे वयं तान् ध्रुवं
 हन्तुं सज्जकरा रवेरिव तमांसेषोऽरुणो नान्यथा ।
 एवं तान् वदतो वचः कुशलतावेदी भृशं सत्कृतां-
 श्चक्रेऽकब्बरभूपतिर्निजबलाऽवज्ञातदैत्याधिपः ॥ ८१ ॥
 तत्र द्वादशवार्षिकोऽपि नृपतिस्तत्सैन्यवीरावृतः
 सौरे सैन्यभरे समापतदिवागस्तिः सरिभायके ।
 चित्रं तद्भटशोषमेष विदधे स्वाह्वाक्षरश्रावणात्
 स्वं सैन्यामृतवारिधिं जयरसापूर्णं पुनर्निर्ममे ॥ ८२ ॥
 भग्नं सौरबलं गतं यमगृहे किञ्चिद्भिरेर्गह्वरे
 किञ्चिद्धारिनिधौ वनेऽतिगहने किञ्चिन्न किञ्चित्करम् ।
 जातं वीक्ष्य पुनर्निजं नरपतिलब्धार्द्धिहस्यश्रकं
 प्रत्येकं स्वभटेषु चक्रितुलनां मेने जयावाप्तिवः ॥ ८३ ॥
 लब्धोऽनेन जयो नृपेण विशदो यस्मिन् महीमण्डले
 तस्मिन् यावनभाषयाऽक्षरवरं फत्तेपुरं वासितम् ।
 कृष्णेनेव विशालसुन्दरगृहं श्रीद्वारिकानामकं
 भूपानां स्थितिरेषकैव हि जयरूपाने पुरस्थापनम् ॥ ८४ ॥
 राज्यं तत्र करोति लब्धविजयः श्रीपातिसाकब्बरः

श्रीफत्तेपुरनामके पुरवरे व्यापारिबर्गामिवे ।
 चातुर्वर्ण्यगृहैर्जिनेशसदनैः षड्दर्शनोद्यन्मठैः
 शोफीसहरवेशमुद्रलपदैश्चाट्टैर्वैर्भोजिते ॥ ८५ ॥
 अन्धा लक्षचतुष्टयं गजवरा द्वित्वे सहस्रा दम्भ
 क्रीडन्तीप्सितमोज्यलमपटवो गावस्तु संख्यातिगाः ।
 रष्ट्रा वा महिषीगणा नृपगृहद्वारेऽधिकाः पक्षयो
 वीरा यत्र विलसललसवपुःशोभा नृपाऽऽचैर्द्वनैः ॥ ८६ ॥
 द्वात्रिंशन्मणभारलोहकमयीं हस्तेन यः शृङ्खल्य-
 मुत्पात्र्याभ्रपथेऽल्पकन्दुकमिव प्रोच्छालयत्यसौ ।
 एष श्रीमदकम्बरः क्षितितले केषां न हिन्द्यासुर-
 क्षमापानां हृदये चमत्कृतिकरोऽस्त्यादर्शवन् दोर्बलम् ॥ ८७ ॥
 केचिद् हिन्दुनृपा बलभ्रवणतस्तस्य स्वपुत्रीगणं
 गाढाभ्यर्थनया ददत्यविकल्य राज्यं निजं रक्षितुम् ।
 केचित्प्राभृतमिन्दुकान्तरचनं मुक्त्वा पुरः पादयोः
 पेतुः केचिदिवानुगाः परमिमे सर्वेऽपि तत्सेविनः ॥ ८८ ॥
 हिन्दुम्लेच्छमुताः स्वरूपविजितश्रीशादिदेवाङ्गनाः
 श्रूयन्तेऽस्य सहस्रमानगणिताः कान्ता लसद्भाग्यतः ।
 तासां भोगफलं तु पुण्यललितं पुत्रत्रयं श्रूयते
 जीवाः स्तोकतरा भवे सुततया ये स्युः क्षितिस्वामिनः ॥ ८९ ॥
 अन्येषुः स समस्तहिन्दुकलशं श्रीमेदपाटाधिपं
 श्रीराणोदयसिंहमुद्धतबलं म्लेच्छाय पुत्री निजा ।
 दत्ताऽस्मत्कुलपूर्वजैर्न च मया देयेति गर्वं गिरा
 व्याख्यान्तं श्रुतवानकम्बरनृपः शोणीशसिंहापरः ॥ ९० ॥
 तस्यै भूपतये विचारचतुरः प्रैषीमिजं मन्त्रिणं
 भूपः श्रीमदकम्बरः क्षितिपतिं राणं विशिष्टं विदन् ।
 गत्वा मन्त्र्यवदत्तदीयसदसि स्पष्टं गिरा सारथा
 सन्तो यन्न वचःस्थितीं कचिदपि प्रोलङ्घयन्त्यग्रतः ॥ ९१ ॥
 देहि त्वं स्वसुतामकम्बरमहीमत्रे परैर्हिन्दुभि-

र्यहत्ताः स्वसुताः स्वराज्यविभवक्षेमाय नाभ्यर्थितैः ।
 एतावत् समयं प्रतीक्षितमिहाप्यर्थेन तद्युक्तिम्-
 दत्त्वं दक्षतमोऽसि योग्यसमयज्ञानाय किं कथ्यते ? ॥ ९२ ॥
 राणोऽप्याख्यदिदं कुलस्थितिरियं मे पूर्वजैः पालिता
 यन्म्लेच्छाय न दीयते निजसुतंत्युलङ्घ्यते नो मया ।
 देशो यातु गजाश्च यान्तु विभवध्वंसोऽस्तु मे पर्वते
 वासोऽप्यस्तु कुलस्थितिः पितृकृताप्येकैव मे तिष्ठतु ॥ ९३ ॥
 ॥ तदुक्तम् ॥

लब्धां गुणौघजननीं जननीमिवार्या-
 मत्यन्तशुद्धहृदया अनुवर्त्तमानाः ।
 तेजस्विनः सुखमसूनपि सन्त्यजन्ति
 सत्यस्थितिव्यसनिनो न पुनः प्रतिज्ञाम् ॥ ९४ ॥
 मन्त्र्याख्यन् नृपराण ! यन्निजसुतादाने हठः सांप्रतं
 वाक्यं वादयतीह तादृशफलं तत्तेऽचिरादास्यति ।
 यद्यद्वावि तदग्रतो निजमुखात् प्रायेण निष्काशये-
 देवं प्रोच्य गतः प्रधानसचिवश्चाकम्बरस्यान्तिके ॥ ९५ ॥
 उक्तं तस्य पुरो यथार्थवचनं राणोदितं मन्त्रिणा
 सन्तोऽपीष्टमनिष्टमप्यवितथं कुर्वन्ति वागगोचरे ।
 तद्वाक्यश्रवणादनन्तरमसौ फत्तेपुराभिर्गतः
 सैन्यैः सारतरैर्वृतो गिरिशिरःकोट्टादिभङ्गोद्यतैः ॥ ९६ ॥
 तस्याऽभ्यागमनश्रुतेर्निजपुराद्राणो धनाद्यं निजं
 लात्वा कुम्भलमेरुकोट्टमभजद् ब्राह्मं न वीरोत्तमैः ।
 सामन्तो जयमल्लनामनृपतिः श्रीचित्रकूटेऽचट-
 द्योद्धुं म्लेच्छबलैः समं स्वरभटस्तन्मार्गमध्यस्थिते ॥ ९७ ॥
 तं वृत्तान्तमकम्बरक्षितिपतिः शुश्राव मार्गे बहं-
 श्रित्तेऽचिन्तयदित्यशेषमुभटैः किं चित्रकूटाचलः ।
 पूर्वं ब्राह्म उतैष कुम्भलगिरिः श्रीराणभूपाश्रय-
 स्तद्भृत्यो जयमल्लभूपतिरसौ मन्मार्गवक्त्रे स्थितः ॥ ९८ ॥

एवं तर्कपरस्य तस्य नृपतेर्मार्गे समागच्छतः

पार्श्वे श्रीजयमल्लनामनृपतिर्दूतं तदा प्राहिणोत् ।

दूतोऽप्याख्यदिदं महीश ! नृपतिश्रीराणभृत्यान्तिमो

मद्वक्त्रे जयमल्लभूपतिरिति त्वां ख्यापयत्युत्कटः ॥ ९९ ॥

त्वं चेद्भूपहमाउनन्दन इति ख्यातोऽसि तर्ह्यत्र मे

वक्त्रं दर्शय चेन्न तर्हि रुचिते स्थाने ब्रजान्यत्र वा ।

त्वद्भक्तिं च विधातुमत्र विभुना राणेन संस्थापितः

प्रेष्योऽहं परमेश्वरस्य तदनु श्रीराणभूस्वामिनः ॥ १०० ॥

दूताख्यातमिदं निशम्य नृपतिः पूर्वं ततोऽत्रापतत्

कोटं पर्वतमस्तकस्थितमसौ श्रीचित्रकूटाभिधम् ।

दध्यौ वीक्ष्य हृदीति किं सुरगिरिः किं वैष कैलासको

वैतालयः किमु किं हिमाचल इव श्रीरोहणाद्रिः कथम्? ॥ १०१ ॥

एवं तर्कपरोऽपि सत्त्वजलधिस्तद्भ्रजनायोद्यत-

श्रक्रेऽकल्वरभूपतिर्धनतरोपायान् भटप्रेरकः ।

उच्चैःस्थो जयमल्लभूपतिरमुं वाणिज्यकारोपमं

चित्ते चिन्तयति स्म नृत्यमनिशं पात्रैस्तदाऽकारयत् ॥ १०२ ॥

वीरास्तत्कपिशिर्षकेषु सबला भूपेन संस्थापिता-

वर्षन्तो विविधाश्मलोहनिबिडास्त्राणीव मेघाश्छटाः ।

चित्रं मुद्गललोकधान्यविषयं दुष्कालनीतिं तदा

चक्रुः कोटमहीतले च विजयव्यासङ्गसौभिक्षकम् ॥ १०३ ॥

सामान्योऽपि जनस्तदा धनिबलात् कोटोर्द्ध्वभूमौ स्थितो

धिकारं वचसा विधाय मुमुचे यत् प्रस्तरार्द्धार्द्धकम् ।

तत् सैन्येऽजनि मौद्गले हरिकरव्यामुक्तवज्रोपमं

तेजस्विन्यधिपे दिवाकर इवाहःसन्निभाः सेवकाः ॥ १०४ ॥

एवं श्रीजयमल्लभूपसुभटश्रीचित्रकूटाचल-

त्राणार्थं स्वकरद्वयं खरतरैः शस्त्रैर्न शून्यं कृतम् ।

वक्त्रं मुद्गलनाथधिककृतिकृते दुष्टैर्वचोभिर्जनैः

सामान्यैरपि चित्रकूटनगरान्तर्वासिभिः सादरम् ॥ १०५ ॥

दृष्ट्वा वीरकरान् समस्तमनुजास्योद्भूतदुर्वाक्षचयं
 भुत्वा चाख्यदकन्बरो नरपतिर्गृह्णामि चेदेतकम् ।
 तत्सर्वान् पुरुषाभिहन्मि वनिताबन्धं भटैः कारया-
 मीति स्पष्टगिरा समस्तसुभटानुत्साहयन् सत्त्वतः ॥ १०६ ॥
 कुट्टोऽकन्बरभूपतिर्गिरितले गुप्तं तथा स्नानयन्
 मातं तत्र यथा चतुर्दशशतप्रायैर्मणैरौषधम् ।
 भृत्पात्रं शिसिबिन्दुसङ्गविलसत्तेजोऽतिशक्त्या दृष-
 द्दुर्गास्फलनतो मनुष्यनिकरव्यापत्तये सज्जितम् ॥ १०७ ॥
 तद्भान्याद् जयमल्लममनुपतेः श्रीचित्रकूटाचल-
 व्यावाधां न चकार सम्मुखमदः सैन्ये पतन्मौद्रले ।
 मातङ्गाश्च नरान् सहस्रगणितान् हन्ति स्म जातं ततः
 सत्यं यच्च परस्व चिन्त्यत इहाभ्येत्येव तत् सम्मुखम् ॥ १०८ ॥
 तज्ज्ञात्वा जयमल्लनामनुपतेर्बारा जहर्षुस्तदा
 गायन्ति स्म च राजगीतनिकरं नित्योत्सवानन्दिनः ।
 मत्वाऽकन्बरभूपतिर्निजबलध्वंसं मनोदुःखवान्
 यावत्तद् ग्रहणग्रहं श्रुयतरं कृत्वा विस्त्रिभोऽभवत् ॥ १०९ ॥
 तावन्नागपुरीयगच्छशिथिलोपाध्यायलिङ्गी खरः
 शास्त्रार्जिवनकृच्चकार विशदं कोट्टस्य चक्रं हृदा ।
 आख्यत् सप्तदिनैश्च मङ्गमतुलव्यायाससाध्यं गिरे-
 र्भूपात्रे जयमल्लभूपमरणं रोमीकरायोघनात् ॥ ११० ॥
 तच्छ्रुत्वा स्वबलं गिरिग्रहपरं सज्जास्त्रमश्रुस्थितं
 भूपः प्रेरितवान् करासिविभवः पृष्ठे स्थितो भापयन् ।
 पश्चादापततो भटान्निजपदोपास्त्युद्यतं रोमिकं
 चैकं श्रीजयमल्लभूपतिवधे स्वर्णार्पणेनादिशत् ॥ १११ ॥
 दुष्टात्मा किल रोमिकोऽपि सहस्रोत्प्लुत्याद्रिमूर्द्धस्थितः
 स्वास्त्रं गोलकमग्निपुञ्जकलितं चिक्षेप तत्सम्मुखम् ।
 सोऽपि श्रीजयमल्लभूपतिशिरोमध्ये विशाग्निर्गतः
 शास्त्रं जात्महृदीव धार्मिकहृदीवासभ्यवाक्यान्वयः ॥ ११२ ॥

तावच्छ्रीजयमल्लभूपतिरसौ भूमौ पतन्निवक्
 भो वीराः ! अथ यास्यतीव कुसुतो हस्तादयं पर्वतः ।
 तस्मान्मन्मुखदर्शिनो घनजनानत्राधिरूढाभिजं
 स्थानं साधु नयन्तु मार्गकरणेनात्मीयदोर्वीर्यतः ॥११३॥
 जल्पन् श्रीजयमल्लभूपतिरिति प्राप्तस्तदा पञ्चतां
 लोकास्तत्र घनाः स्थिता निजनिजश्रीदेवसेवापराः ।
 वीराः श्रीमति चित्रकूटनगरद्वारेऽसिकुन्तग्रहा-
 निघ्नन्तोऽभिपतद्गटावलिशिरांसीवाममृद्गोलकान् ॥११४॥
 भूपाकब्बरनुन्नवीरनिचयाः सद्योऽधिरूढा गिरौ
 हत्वा श्रीजयमल्लभूपतिभटान्निर्नायका यत् कुतः ।
 जीवन्तो जयिनो भवन्ति च तथा वीराधिवीराप्रतः
 प्रायः स्वामिदशानुसारिबलिनः स्युः सेवकाः सर्वदा ॥११५॥
 वीरैस्तत्र वृतोऽप्यकब्बरनृपोऽभ्यारूढ उच्चैरिव
 व्योमन्यर्कः प्रबलप्रतापकलितः कोपोद्गुरस्तन्नुषु ।
 आदेशं स वधस्य मुद्रलततेः शीघ्रं ददौ यन्नरः
 कोपात् किं न करोति वक्ति च हृदन्धीकारकत्वस्पृशः ॥११६॥
 भूपाकब्बरवाक्यमाप्य सुमटा दुष्टास्तथा चक्रिरे
 तत्राऽभूद्भुवि शोणितोदकनदीपूरं यथा सर्वतः ।
 तत्र स्थातुमशक्त एष नृपतिर्नीचैस्ततोऽप्युत्तरन्
 मार्गस्थां च विदारितोदरतलां निष्फातिताऽङ्गोद्भवाम् ॥११७॥
 दृष्ट्वा सुन्दरसुन्दरीं नरपतिः कारुण्यपूर्णस्तदा
 हा हा किं मयकाऽत्र कारितमिदं चण्डालकर्माधिकम् ? ।
 कुर्वन्नुशयं शिरः करयुगेणास्फालयन्नित्यवक्
 यः पापं किल चित्रकूटरचनं गृह्णाति तस्याप्यहम् ॥११८॥
 एनं देशपुरान्वितं गिरिवरं स्वर्णादिकं चार्पया-
 मीत्याकर्ण्य नराऽधमोऽथ जगृहे काञ्चित्त्वघं मुद्रलः ।
 तद्वत्तं च गिरीश्वरं पुरवरग्रामाद्युपेतं तदा
 लोभात् किं न नरः प्रपद्यत इह स्वाम्युक्तवाक्स्वयम् ॥११९॥

॥ त्रिमिः कुलकम् ॥

भूपोऽप्येष समाधिमाभिजभटैरावेष्टितो राणके
 देशे शासनमुत्तमं निजपदेनावर्त्तयत् सर्वतः ।
 जीवन्तं किल पापभीरुकतया राणं पुनर्मुक्तवान्
 भव्यः पापकृतेर्बिभेति हृदये कृत्वैकवारं पुनः ॥१२०॥

एवं मालवभेदपाटधनिकान् श्रीगुर्जरस्वामिनो
 जित्वाऽकम्बरभूपतिर्निजपुरे सौख्यात्समापेतिवान् ।
 राज्यं पालयति प्रपञ्चनिपुणः षाड्गुण्यसच्छक्तिमान्
 सम्यग्दर्शनपण्डितादरकरस्तच्छास्त्रश्रूषया ॥१२१॥

अन्येषुः स समस्तदर्शनयतीनाकार्यं धर्मस्य स-
 तत्त्वं पृच्छति शुद्धबुद्धिविभवः स्मार्थी शिवस्यादरात् ।
 तेऽप्याहुर्निजदर्शनोदितपथं वाग्विभ्रमैरभ्रमै-
 नैकस्यापि बभूव तस्य रुचये मार्गो विचाराऽसहः ॥१२२॥

एवं तस्य शिवार्थिनः प्रातिदिनं धर्मं बुभुत्सोः शुचिं
 शुद्धाध्वैकगवेषकस्य नगरे काचित्परा श्राविका ।
 षण्मासप्रतिमोपवासरचनां कुर्वत्यसंख्योदया
 यान्त्यर्हत्प्रतिमाप्रणामविधये दृग्मार्गमभ्यागता ॥१२३॥

इभ्यैर्या नरबाह्यवाहनचतुष्कोणाङ्गणे स्थापिता
 बाद्याडम्बरमण्डिता घनजनव्यूहान्विता निर्मला ।
 गङ्गेवाऽखिलपण्डितस्तुतिपदान्यासादयन्ती सती
 शुद्धानन्ततपःप्रभावजनितं तेजो बहन्त्युत्तरम् ॥ १२४ ॥

केयं याति किमर्थमत्र नगरे कृत्वा महाडम्बर-
 मित्थं प्रभपरं नरेश्वरवरं प्रत्याह रामात्मजः ।
 मन्त्री स्थानकसिंह आर्हतपतिर्वद्धाञ्जलिर्हो प्रभो !
 षण्मासीतप एतयादृतमिहार्हच्छास्त्रवित्कारितम् ॥ १२५ ॥

नाभं नापि फलं न दुग्धमथवा तक्रं न दध्यादिकं
 पक्वान्नं न लवङ्गपूगशकलं नास्वादयत्यहि वा ।
 रात्रौ यावदियं विशिष्टतपसः षण्मासकाळस्थितेः

पूर्त्तिं चोष्णजलं दिवैव पिबति श्रीवीतरागाज्ञया ॥१२६॥
 इत्याकर्ण्य नरेश्वरो निजचरैश्छन्नं हि तस्याः स्थितिं
 रात्रौ बाह्वि गवेषयत्यनुदिनं तद्वाक्परीक्षाकृते ।
 तस्यास्ते विमलं तपोविधिमलं निश्चित्य सत्यं वदाः
 सत्यं प्राहुरिहाऽस्ति नैव कपटं न्याये यथा त्वत्कृते ॥१२७॥
 श्रुत्वा वाचमिमां चरप्रजमुखाच्चित्ते चमत्कारवां-
 स्तामाकार्य वरादरेण नृपतिः पप्रच्छ भक्त्येत्यसौ ।
 हे मातः ! तप ईदृशं स्वरतरं कस्याऽनुभावात्त्वया
 शुद्धं साधु विधीयते वद मनःशङ्कां विहायोत्तमे ! ॥१२८॥
 सा प्राहाऽत्र तपस्कृतौ नरपते ! श्रीदेवगुर्वोर्ममा-
 ऽतुच्छः सूर्यकरावदातचरितः सम्यक्प्रभावोऽस्त्यहो ।
 को देवस्तव को गुरुश्च जगतीत्युक्ते नृपेणाऽवदन्
 सा श्राद्धी जिनशास्त्रतत्त्वविशदा चेत्यं स्वरूपं तयोः ॥१२९॥
 नो रागाङ्गारसङ्गो न मदनमदिरा न द्विषद्द्वेषदोषो
 नो सम्मोहप्ररोहो न विकटकपटाटोपसंपञ्च यस्य ।
 शान्तः कान्तस्त्रिलोकीकलनकुशलवित् कोऽपि कोपादिमुक्त-
 त्यक्तः संसारपाशैः स भवति भविनां देवतादैवयोगात् ॥१३०॥
 ईदृग् देव इहाऽस्ति बिम्बरचनाभ्येयोऽधुना सिद्धिद-
 श्रित्ते मे सुगुरुस्तु संयमधनः स्वान्यात्मतुल्याशयः ।
 मित्रे शत्रुचये समोऽश्मनि मणौ खैणे तृणौघे पुन-
 र्नाम्ना सांप्रतमस्ति हीरविजयाचार्यः सुसाधूत्तमः ॥१३१॥
 श्राद्धीवाक्यमिदं निशम्य नृपतिस्तां पूजयित्वाऽधिकं
 स्वस्थाने विससर्ज मन्त्रिणमथोचे स्थानसिंहाभिधम् ।
 कस्मिन्नस्ति पुरे स हीरविजयाचार्यः सुसाधूत्तमः
 संप्रत्यऽप्यधिको यदीयमहिमाऽऽचारश्च पूर्वं श्रुतः ॥१३२॥
 मन्त्र्याख्यन् नृप ! नास्ति तस्य वसतिर्द्वैकत्र देशे पुरे
 सर्वत्र द्विसहस्रसंयमिगुरोः पादश्रमेणाटनम् ।
 वर्षामासचतुष्टयास्थितिमसावेकत्र कुर्वन् क्रमात्

संप्रत्युत्तमधार्मिकेऽस्ति नगरे गन्धारके बन्दिरे ॥१३३॥
 श्रुत्वेत्याह महीपतिर्भम महाभृत्यान् सलेखानितः
 पार्श्वे तस्य गुरोरिहोत्तमगुरोराकारणायोद्यतान् ।
 शीघ्रं प्रेषय ते च शिष्यकलितं ह्यत्रानयेत्युत्तमा-
 माज्ञां प्राप्य महीपतेः स साचिवः सर्वं तथा निर्ममे ॥१३४॥
 गन्धाराख्यपुरे तदैव नृपतेर्दूताः सलेखाः शुभा-
 आयाता इति रामजीकमनजीकाद्यैर्महाश्रावकैः ।
 श्रुत्वा हर्षभरात् सुवर्णमणिभिर्बद्धाः श्रीगुरो-
 भूपाज्ञां निजहस्तलेखलिखितां सन्दर्शयन्त्युद्धृताः ॥१३५॥
 आज्ञां भूमिपतेर्विचार्य यतिराट् शिष्यान्वितस्तत्पुरा-
 द्वर्षामासचतुष्टयादनु शुभे सद्यश्चाल क्षणे ।
 रात्रौ ध्यानधरस्य तस्य सुगुरोः सुप्तस्य पेतुः पुरे
 कस्मिंश्चिज्जिनशासनामरकरान्मुक्ताः शिरस्युज्ज्वलाः ॥१३६॥
 ईर्याशुद्धिधरा विहारपटवः श्रीसूरयोऽभ्यागताः
 दीप्तेऽहम्मदवादनामनगरे भूभूषणेऽर्हद्गृहैः ।
 श्राद्धास्तत्र निवासिनो घनतरं चक्रुः प्रवेशोत्सवं
 कान्तारेऽपि सतां महोत्सवभवश्चेत्तत्र किं सत्पुरे ? ॥१३७॥
 खानस्तत्र च साहिबाख्यनृपतिः श्रीपातिसाऽकब्बरा-
 देशस्थः स्वसभाङ्गणे गुरुवरानाकार्यं चक्रेऽर्चनाम् ।
 अग्रे ढौकितवांश्च रत्नकनकस्थालं विशालं न त-
 त्रिर्भन्थावलिनायकैर्गुरुवरैः स्पृष्टं करेणाप्यहो ॥१३८॥
 एते निःस्पृहपुङ्गवा यतिवराः श्रीमत्खुदारूपिणो
 दृश्यन्तेऽत्र न चेदृशाः क्षितितले दृष्टा विशिष्टाः क्वचित् ।
 एवं तेन तदीयमुद्रलभटैः सम्यक्स्त्वं प्रापिता-
 बाद्याडम्बरपूर्वकं निजगृहात् साध्वाश्रमे प्रेषिताः ॥१३९॥
 तस्माच्छ्रीगुरवः पुराच्छुभदिने चेलुर्यतिभ्राजिताः
 स्युर्हसा इव साधवः स्वसमये नैव प्रमत्ता यतः ।
 आयाताः क्रमतो विहारचरिणः श्रीपत्तनाख्ये पुरे-

वज्रतैर्ज्यवहारिभिर्वरमुदाङ्गेष्वाचिताः स्वर्णकैः ॥ १४० ॥
 आह्ला तत्र कयाचिदत्यधिकया भावेन विस्तेन च
 कर्तुं श्रीजिनशासनोदयमिति श्रीमद्गुरोरागमात् ।
 षड्लक्षे रचनां त्रिकोट्टघटनामर्हद्गृहस्यादरा-
 द्विम्बन्यासमकारयष विविधानेकाङ्गिबोधिप्रदम् ॥१४१॥
 विजयसेनमहोदयसूरिभिर्विमलवाचकधर्मकसागरैः ।
 घनतरैरपरैश्च कवीश्वरैः परिवृता गुरवोऽत्र समागताः ॥१४२॥
 तत्राभूद्यवहारिवर्गाविहितस्तादृक् तदाऽत्युत्सवो
 यादृग् वीरजिने समस्तगणभृतसाध्वन्वितेऽप्यागते ।
 देवेन्द्रैर्विहितश्चतुर्थसमये साक्षात्त्रिकोट्टाश्रये
 सत्सु स्यान्न हि किं सतामनुकृतिः सर्वत्र सञ्चारिषु ? ॥१४३॥
 एवं सप्त दिनानि हीरविजयाचार्याः पुरेऽत्र स्थिता-
 नित्यं तत्प्रतिमात्रणामसमये तादृग्महःपूर्वकम् ।
 चेलुस्तत्र च धर्मसाबरमहोपाध्यायमुख्यान् यतीन्
 संस्थाप्याऽनुगमोद्यतान् हितकरीं दत्त्वा सुशिक्षां ततः ॥१४४॥
 विजयसेनमहोदयसूरयो हठधरा निजसद्गुरुसेवने ।
 अनुचरा इव सद्गुरुभिः समं पुरवरे खलु सिद्धपुरे गताः ॥१४५॥
 तांस्तत्रैव विशिष्टवाक्यरचनां शिक्षां स्वगच्छार्पणा-
 दत्त्वाऽऽस्थाप्य च तेऽथ शिष्यकलिताः श्रीशान्तिचन्द्रादिकान् ।
 छात्वा सार्द्धमनल्पशास्त्रनिपुणांश्चेलुस्ततः पाण्डितान्
 विज्ञा एव हि राजसंसदि सदा स्युर्भूषणं नापरे ॥ १४६ ॥
 ते श्रीसूरिवराः सुहीरविजयाचार्या विहारक्रमाद्
 ग्रामे कौलिकराजके सुरतरौ प्राप्ताः सुशिष्यान्विताः ।
 तत्राऽनेकमहोत्सवं धनिजनैः सार्द्धं स राजा व्यधा-
 ऋङ्गीगुर्वागमभेदतो गुरुगुणश्रुत्यैव सावर्जनः ॥१४७॥
 राजा तत्र निजे गृहे निजवशावन्दापनार्थं गुरु-
 नाकार्यं स्वगृहाङ्गणे धृतपदान्मुक्ताफलैर्देववत् ।
 मर्द्धाप्योत्तमवस्त्रचक्रमुचत्तेषां पुरो भावतः

संगृह्णन्ति न तस्य खण्डमपि ते स्म त्यक्तलोभास्तदा ॥१४८॥
 तेषां निःस्पृहचेतसां नरवरः शुद्धोपदेशं तदा
 श्रुत्वा कौलिकनायकः पशुवधस्तैन्यादिदुष्कर्मणाम् ।
 प्रत्याख्यानमनन्तसौख्यकरणं चक्रे स्वभृत्यैः समं
 सन्तो दुष्कृतवर्जका निजगिरा स्युर्दुष्कृतध्यायिनाम् ॥१४९॥
 भूपं कौलिकचक्रमाहतमहाधर्मं विधायोद्यता-
 श्रेलुस्तन्नगरात् सुहीरविजयाचार्या विहारक्रमात् ।
 सीरोष्ठां जिनचैत्यसन्ततिजितस्वर्नाथपुर्या गताः
 पुर्या भावुकलोकेनेत्रयुगलानन्दप्रदास्याम्बुजाः ॥१५०॥
 तत्र श्रीसुलताननामनृपतिः श्रुत्वा तदीयागमं
 पुर्या घोषणमित्यकारयदहो हृष्टे गृहे मण्डनम् ।
 स्वे स्वे यो न करिष्यति प्रणयतः श्रीमद्गुरोरागमे
 दण्ड्यो मे भविता स सर्वविभवध्वंसस्तु तस्यागतः ॥१५१॥
 श्रुत्वैवं सुगुरुप्रवेशमहसे चक्रुर्जना मण्डनं
 धाम्नां हृष्टततेरिवात्ममनसां द्रव्यव्यसाद्वर्णकैः ।
 मातङ्गांश्च ह्यान् विशिष्टरचनान् कृत्वा नृपोऽभ्यागतः
 पौरैर्निर्मलभूषणैः सममसौ तेषां पपात क्रमे ॥ १५२ ॥
 पादाभ्यां नृपतिर्गुरोः पुर इव प्रेष्यश्चलन् भक्तितः
 पुर्या कारयति स्म दत्तविभवोऽर्थिभ्यः प्रवेशं तदा ।
 श्राद्धानां हृदयेऽभवद्धरिकृतश्रीनेमिनाथागम-
 प्रोद्दामोत्सवराजिराजिततरश्रीद्वारिकापूःस्मृतिः ॥ १५३ ॥
 तत्रार्हत्सदनेषु बिम्बनिबन्धं रूप्याश्मचामीकरा-
 रब्धं सूरिवराः प्रणेमुरनिशं राजेभ्यवर्गान्विताः ।
 व्याख्यान्ति स्म च जैनवाङ्मयसं राजादिसभ्याग्रतो
 राजस्त्रीभिरनेकयुक्तिरचनोद्यन्मौक्तिकस्वस्तिकाः ॥ १५४ ॥
 स्थित्वा तत्र कियद्दिनानि सुकृतप्राग्भारसंवर्द्धनं
 कुर्वन्तः पुरतस्ततोऽथ चलिताः सूरिश्वराश्चर्यया ।
 ग्रामाऽनेकपुराणि पावितमहीपीठानि नित्याक्रमा-

दुल्लभ्याशु गताः सुसाधुकलिताः श्रीमेढताख्ये पुरे ॥१५५॥
 श्रुत्वा तत्र भटालिसेवितपदः श्रीसादिमो मुद्रल-
 अक्रे सङ्गपुरस्कृतो ह्यगजैर्धरैः सहाभ्यागतः ।
 सूरिणां नगरप्रवेशमहसे सर्वार्थिसालक्षशो-
 विज्ञानि खभुजार्जितानि रचयन् श्रीजैनमार्गोदयम् ॥१५६॥
 तेनेत्थं विविधोत्सवेन गुरवस्तत्र प्रवेश्यार्चिता-
 स्तेषां शासनमात्ममूर्ध्नि धृतं जीवाऽवनाद्यं निजे ।
 तत्र श्रीगुरुजातमत्सरभराः केचित् पुनर्लिङ्गिन-
 स्तद्योग्योत्कटशिक्षया निजधिया कामं निषिद्धास्तदा ॥१५७॥
 तत्रार्हत्प्रातिमाप्रणामविधये श्रीसूरयः सोद्यमाः
 सप्तक्षेत्रधनव्ययोत्थितफलं व्याख्यानयन्तोऽङ्गिनाम् ।
 सम्यक्त्वं व्रतधारितां यतिपथं वा भद्रकान्तस्थितिम्
 केषाञ्चित् स्म ददत्यनन्तगुणिनः सूर्यत्परायामहाः ॥१५८॥
 स्थित्वा तत्र दिनद्वयं गुरुवराः शीघ्रं ततश्चारिणो
 मार्गाऽतिक्रमणेन संयमियुताः सन्मार्गनिर्वाहकाः ।
 साङ्गानेरपुरे गता घनजनानन्दप्रदा दुर्मति-
 च्छेदैर्विश्रुतनामधेयमहिमव्याप्तान्तरिक्षोदराः ॥१५९॥
 साङ्गानेरपुरागमं यातिपतेः शुश्राव दिल्लीपतिः
 श्रीफत्तेपुरसर्ववर्णनिकरं चाभ्यागमे ग्राहिणोत् ।
 श्राद्धास्तत्र सुखासनोत्तमगजाभ्यारूढपुत्राङ्गना-
 युक्तास्तश्चरणारविन्दनतये तावत्ततोऽभ्यागताः ॥१६०॥
 श्राद्धास्तत्र नवाङ्गपूजनमिमे चक्रुः सुवर्णैस्तथा
 सूरिशस्य यथा च तैः समुदितैः कोशो भवेद्भूपतेः ।
 एकस्तीर्थकरोपमः कलियुगे संसारदुःखार्तिह-
 षेन्नायं किल पूज्यते तदिह कः स्यात्पूजनार्हः परः ॥१६१॥
 श्राद्धैर्लक्षमितैर्द्विलक्षगणितैश्चान्यैर्नरैर्दिल्लिराद-
 शिक्षातोऽत्र समागतैः परिवृताश्चेलुस्ततः सूरयः ।
 श्रीमद्वीरजिनेन्द्रमन्त्रजपकास्तच्छासनोद्दीप्तये

भूपाकब्बरसंगमाय विहितोत्साहाः षवित्राशयाः ॥१६२॥
 आयाता इहे नाथ ! हीरविजयाचार्याः सुशिष्यान्विता-
 इत्थं स्थानकसिंहवाचिकमसौ श्रुत्वा नृपोऽकब्बरः ।
 स्वं सैन्यं सकलं फतेपुरपुराद्भव्यतषट्कान्तरा-
 यातानामभिसम्मुखं यतिपतीनां प्राहिणोत् स्फीतियुक् ॥१६३॥
 पुत्रैरेव निजैस्त्रिभिः पस्विस्तस्तस्यौ नृपः पर्षदि
 म्लेछाः काफर एष जात इति मा कुर्वन्तु हृत्खेदिताम् ।
 ध्यात्वैवेति न राज्यसंभवमदाद्यत्तादृशानां तथा
 सर्वेषामनुवर्त्तनं न च मदः स्वप्नेऽपि संपत्तिजः ॥१६४॥
 तत्सैन्यैर्हयहस्तिवीरपदिकैरावेष्टिताः सर्वतः
 श्रीसूरिप्रवरास्तदीयवदनान्भोजेक्षणप्रार्थिभिः ।
 ब्रह्माण्डोदरपूरकारवभरेषूक्ष्मवाद्येष्विभ-
 स्कन्धारूढसहस्रसंख्यमनुजाभ्यास्फालितेषूष्णकैः ॥१६५॥
 श्राद्धीभिश्च पदे पदे निजकरप्रोच्छालितेषूलसन्-
 मुक्तराशिषु सर्वलोकबनितावर्गेण संनिर्मिते ।
 रूप्यैर्न्युच्छनके विशिष्टबनिताक्लृप्तेषु गीतेष्विह
 प्राप्ताः श्रीमदकब्बरौकसि तदा फत्तेपुरान्तःस्थिते ॥१६६॥
 ॥ युरमम् ॥
 स्वौकोद्वारि समागतान् यतिपतीन् दृष्ट्वा नृपोऽकब्बरः
 पुत्रैः स्वैः सममेव संभ्रमवशादुत्थाय सिंहासनात् ।
 अभ्यागत्य ननाम तेन विधिना येनैष विज्ञैस्तदा
 श्राद्धः प्राचि भवे बभूव मनसीत्याशङ्कितं तार्किकैः ॥१६७॥
 चङ्गाहोगुरुजीतिवाक्यचतुरो हस्ते निजे तत्करम्
 कृत्वा सूरिवराभिनाय सदनान्तर्बस्त्ररुद्धाङ्गणे ।
 तावच्छ्रीगुरवस्तु पादकमलं नारोपयन्तस्तदा
 वस्त्राणामुपरीति भूमिपतिना पृष्टाः किमेतद् गुरो ! ॥१६८॥
 आहुः सूरिवरा नरेन्द्र ! वसनाधःकीटिकाद्यङ्गिनां
 पीढा मत्कमजास्तु मेति हृदये धीः स्याद्यतेर्यत्नतः ।

जगद्गुरुकाव्यम्

नैतस्योपरि मुच्यते न मयका स्वं पादपदमं जिनैः
 सर्वत्रापि यतेर्विशेषयतना प्रोक्ता स्वकीयागमे ॥१६९॥
 सूरीणामितिवाक्यसंश्रवणतः श्रीपातिसाऽकञ्चर-
 स्तद्वस्त्रे स्वकरेण दूरविहितेऽधःक्रीटिकानिर्गमम् ।
 दृष्ट्वा प्राप चमत्कृतिं गुरुगिरिं प्रत्यक्षसंवादतः
 सर्वज्ञागम एव शुद्ध इति चार्हच्छासनास्थां पुनः ॥१७०॥
 शुद्धायां भुवि सञ्चारन्नथ नृपः सञ्चारयंस्तान् गुरुन्
 स्वस्वर्णासनसन्निधिं सुवचनैर्नीत्वाऽवदन्नीतिमान् ।
 अत्रैवोपदिशन्तु धार्मिकशिरश्चूडामणिस्वक्रम-
 स्पर्शात्पावितमध्यमेतदपि च स्याद्भालवन्मे गुरो ! ॥१७१॥
 आहुः श्रीगुरवः सुवर्णरजतस्पर्शो न कल्प्यः सदा
 भिक्षुणामिति भूपते ! ननु मया तन्नोपवेश्यं त्विह ।
 इत्युक्त्वा नृपतेरवग्रहमहीदेशे पवित्रे स्थिता-
 भास्वत्पण्डितशान्तिचन्द्रगणिराद्धन्यादिशिष्यान्विताः ॥१७२॥
 तेषां भूमिपतिः पुरः स्थित इति स्पष्टं जगौ शुद्धधी-
 र्दर्म मुक्तिकरं वदन्तु मम भोः ! निर्दम्भवाक्यैर्मुदा ।
 यादृग् वाङ्मयसन्ततौ त्रिजगतीनाथेन सन्दर्शितो-
 यादृक् संप्रति साधुभिश्च गृहिभिर्जनैरनुष्ठीयते ॥१७३॥
 इत्युक्ते क्षितिपेन भिक्षुपतयः प्राहुर्जिनोक्तागम-
 श्लोकोच्चारपुरस्सरं विशदया वाचा सुधासारया ।
 धर्म साधुगृहस्थयोग्यमसमैः सत्त्वाधिकैः पालितं
 पाल्यं साम्प्रतविन्दुमात्रमपि तं सिद्धिप्रदं शुद्धितः ॥१७४॥
 तद्धर्मश्रवणादनन्तरमसौ चक्रे परीक्षां नृपः
 सूरीणां पुरतः सुवर्णनिभृतं स्थालत्रयं मुक्तवान् ।
 द्रव्याऽमूल्यकवक्षराशिममुचद् गृह्णन्तु यच्छन्तु वा-
 ऽन्येभ्यश्चैत्यवदद्विनीतवचनः श्रीपातिसाऽकञ्चरः ॥१७५॥
 प्राहुः सूरिवरास्तपोधनततेः कल्प्यं न चामीकरं
 द्रव्यं चान्यदपीह मोहजननात् संसारसंबद्धकम् ।

वस्त्रं चैतदपीशपिण्डकतया मूल्याऽतिरेकादपि
 माह्यं नैव परप्रदानविधयोऽन्यार्थस्य नो सङ्गताः ॥१७६॥
 इत्थं सूरिवरान् परीक्ष्य विविधोपायैर्महीनायक-
 स्तद्युक्तिक्षमतां परीक्षितुमथ स्वैस्तार्किकैः पण्डितैः ।
 सार्द्धं शास्त्रविचारसत्यसमयज्ञानाय सोऽवादय-
 दक्षः शक्तियुतो दृढं हि कुरुते कार्यं जनश्लाघितम् ॥१७७॥
 तत्रैकेन समस्तभूपविबुधोत्तंसेन सूरीश्वराः
 सार्द्धं जल्पमनल्पकल्परचितं कुर्वन्त्यनिन्द्यं स्म ते ।
 भास्वत्पण्डितज्ञान्तिचन्द्रगणयस्त्वन्यैः समग्रैः समं
 दत्ताज्ञा गुरुभिर्नृपेण च समं शिष्या विनीता यतः ॥१७८॥
 ते सर्वे विबुधास्तदीयवचनैर्न्यायोपपन्नैश्चम-
 त्कारं प्राप्तहृदो वदन्ति नृपतेः स्मेत्यप्रतस्तास्त्रिकाः ।
 नास्माभिर्नरनाथ ! सुश्रुतवरा एतादृशाः पण्डिता-
 युक्तिक्षोदसहार्थमार्गरचनावक्तृत्वयुक्पालनाः ॥१७९॥
 इत्थं तैर्विहितस्तवं निजधियाऽऽचारं च तेषां नृपः
 श्रुत्वा वीक्ष्य परीक्षणक्षममसौ निर्दूषणं रञ्जितः ।
 सूरीणामिदमाह योजितकरद्वन्द्वः पतन्मस्तको-
 भूपाः स्युर्ननु भृत्यकर्मनिपुणा यन्निःस्पृहाणां पुरः ॥१८०॥
 तुष्टोऽहं भवतां विचारचतुराचारं पुनस्तार्किक-
 श्रेणिश्लाघ्यविचक्षणत्वमसमं दृष्ट्वा गुणावर्जितः ।
 भोः श्रीसूरिवराः ! तदिष्टमनघं मत्तो ध्रुवं मार्गय-
 न्तूक्तं यद्भवदागमे नृपहरिश्रीचक्रिभिः साधितम् ॥१८१॥
 इत्युक्ते क्षितिपेन हीरविजयाचार्या जगुर्भो नृप !
 त्वत्पाश्वेऽत्र यमर्धिभिर्गतभयैरस्माभिरभ्यर्थ्यते ।
 गुप्तिक्षिप्तसमस्तबन्दिजनतामोक्षः पुनर्द्वाबरे
 नो मत्स्यादिवधो न चागलितवार्माहस्तटाकोत्तमे ॥१८२॥
 प्राप्ते पर्युषणाख्यपर्वणि तथाऽमारिप्रघोषो दिनान्
 यावत् सूर्यमितांस्त्वदीयसकले देशे त्वयाब्दं प्रति ।

कार्यश्चेति मदीप्सितं त्रयमिदं राज्याङ्गमुद्राङ्कितं
 कामं दत्तवता न किं नरपते ! दत्तं त्वया सांप्रतम् ? ॥१८३॥
 इत्युक्ते यतिपुङ्गवैर्नरपतिस्तान् बन्दिभिरान् घनान्
 गुप्यन्तश्चिरसञ्चितान् कृतमहामन्तून् भुमोच स्वयम् ।
 यातस्तात्रिजपादनत्यनुरतान् श्रीमद्गुरुणां क्रम-
 द्वन्द्वे पातयति स्म चाशिषदिमान् श्रीहीरनामाक्षरान् ॥१८४॥
 मत्स्याद्याङ्गिगणावधं गलितवार्माहं समुद्दिश्य स
 श्रीमद्भाबरनामकोप्रसरासि श्रीपातिसाङ्कच्वरः ।
 भृत्यैरुत्पटहं पुरेऽखिलजनज्ञानाय चाऽवादय-
 त्तत्रैतद्विधिलोपकप्रहकृते छन्नं चरानादिशत् ॥१८५॥
 प्रत्यब्दं नृपतिः समागतमहापर्वण्यमारिक्रमः
 कार्यो मद्विषयेष्विति खलिखितं दत्ते स्म सङ्गाय सः ।
 यावद्वादशवासरानथ महापर्वण्यमे तादृशं
 तत्सर्वत्र तदर्थमेति सचरं तत्साधकं वर्त्तते ॥१८६॥
 एवं श्रीगुरुमार्गितं नरपतिर्वस्तुत्रयं दत्तवान्
 सन्तः प्रार्थितदायका इति वचस्तेनैव सत्यं कृतम् ।
 धन्यास्ते गुरवो यदीयवचनं भूमौ मनाप्रापत-
 द्वन्योऽसावपि यत्पुरो गुरुवरा जातास्तदभ्यर्थकाः ॥१८७॥
 आद्धोपाश्रयभूमिपावनकृते तेनैव भूस्वामिना
 दत्ताज्ञा अथ सूरिहीरविजया राजाङ्गणादुत्थिताः ।
 तन्नुन्नैः कविराजतार्किकगणैर्वीरैरमात्यैः पुर-
 श्रेष्ठैश्चानुगतास्तदीयसदनद्वाराद्बहिर्निर्गताः ॥१८८॥
 तावत्पादचरोऽनुगः क्षितिपतिः पादौ प्रणम्य स्थितः
 स्वौकोद्धारि समस्तसैनिकजनांस्तेषामनुग्राहिणोत् ।
 वाद्यानीभशिरःस्वयोग्यपुरुषाभ्यास्फालितान्युषकैः
 सूरिणां पुरतश्चकार च रथान्येभादिकां स्वश्रियम् ॥१८९॥
 एवं भूपतिकारितेन महता ह्याहम्बरेणाथ ते
 सूरिशा नगरे चतुष्पथपथान्तःसञ्चरन्तस्तदा ।

शङ्कां तीर्थकरागमस्य हृदये केषां न चक्रुस्तथा
 प्रेम्णे तीर्थकरा इवाधिकधियां चासन् गुणैर्निर्मलैः ॥१९०॥
 आद्वास्तत्र पदे पदेऽथ मुमुचुर्वस्त्राणि सौवर्णिकान्
 सूरीणां जगृहुश्च याचकजनास्तेषां गुणाभाषिणः ।
 आद्वाभिर्वरमौक्तिकैर्मणिगणैर्वर्द्धापनार्थं तदा
 नुज्ञैः पाणियुगेन वारिनिधिवत्तद्भूतलं व्यानशे ॥१९१॥
 आयाता अथ सूर्यो यतियुता योग्ये पवित्राश्रये
 श्लोकं धार्मिकमेकमाप्तवचनं व्याख्यान्ति ते स्माऽनघम् ।
 ब्रह्माऽयं किमिहागतः शुचितरं धर्मं पुरस्ताच्चतु-
 र्बर्णानामुपदेष्टुमेवमखिलाश्चक्रुर्द्विजाः शङ्कितम् ॥१९२॥
 तत्र स्वस्तिकलक्ष्मक्षतगणाकीर्णं धनिस्त्रीकृता-
 नेकन्युञ्छन्वित्तकोटिरभवच्छ्रीस्थानसिंहादिकैः ।
 इभ्यै रूप्यसुवर्णनव्यवसनत्यागेन कोटिव्यथा-
 हेश्यो मार्गणसञ्चयः परमहीजातोऽपि सन्तोषितः ॥१९३॥
 कश्चिद्भट्टकविः कवित्वमतुलं नव्यं विधायोष्कैः
 सूरीणां पुरतोऽवदच्च भवतां स्तोत्रेण लक्षं धनम् ।
 लप्स्ये मत्तमतङ्गजं यदि भवद्भक्तैकसभ्येभ्यत-
 स्तर्हि श्रीगुरुनायकान् क्षितितले श्रीधर्मराजान् भुवे ॥१९४॥
 श्रुत्वा तद्वचनं गुरुभक्तिकृते आदुः सदारङ्गकः
 सान्वर्थो गजराजयुक्तमखिलं तस्मै धनं दत्तवान् ।
 एवं श्रीगुरुराजहीरविजयाचार्यस्तवाधायिनः
 के के तत्र महार्यपात्रमभवन्नो मार्गणाः पण्डिताः ॥१९५॥
 तस्मिन् वर्षचतुष्टयं नरवरस्वासन्नदेशे स्थिताः
 सूरीशा नृपपुङ्गवेन विविधोपायज्ञविज्ञैर्निजैः ।
 रात्रावह्नि परीक्षिताः स्वयमपि च्छन्नं कृतश्रावका-
 नेकास्तिक्यसुलक्षणेन विशदप्रज्ञेन शुद्धार्थिना ॥१९६॥
 शुद्धाः सर्वपरीक्षणैर्गुरुवरा ज्ञात्वेति पृथ्वीपतिः
 सभ्यानां पुरतः स्वपर्षदि गुणांस्तेषां स्वधीशोषितान् ।

वक्त्वा सर्वयतीशहीरविजयास्थानामदाद् भक्तिः
 स्वैर्वाक्यैर्बिरुदं जगद्गुरुरिति स्पष्टं महःपूर्वकम् ॥१९७॥
 सूरीणां करतोऽद्य शान्तिविबुधस्वादापयत्तार्किक-
 श्रेष्ठत्वादिगुणैश्चमत्कृतमनाः श्रीवाचकाभ्यं पदम् ।
 सद्यः स्थानकसिंहमुख्यसकलश्राद्धास्तदात्युत्सवं
 चक्रुः श्रीमति वित्तकोटिकलिताः फत्तेपुरे सर्वतः ॥१९८॥
 अन्येद्युर्नरनाथहस्तालिखितं लात्वा त्रिलोकीगुरोः
 शिष्याः श्रीगुरुमान्यधन्यविजयास्तदभृत्यसंसेविताः ।
 सूरत्यादिषु मुद्रलाभितजिनौकःसाधुसदमप्रजं
 तन्मुक्तं जिनबिम्बसाधुकलितं आद्वैस्तदाऽकारयन् ॥१९९॥
 एवं श्रीगुरुहीरहीरविजयाचार्यान्तृपाऽकञ्चरे-
 णात्यन्तं रचितस्तुतीन् कृतमहापूजान् पुनः सत्कृतान् ।
 आयातानथ गौर्जरे क्षितितले श्रुत्वा पुरान्मङ्गलात्
 स्तोतीर्थं शिशुपदमसागरकविः प्रेम्णा विवेकान्वितः ॥२००॥
 नत्वा सत्त्वनिधत्तत्त्वचरितं श्रीपार्श्वनाथं जिनं
 स्तोमि श्रीनिधिमूर्त्तिहीरविजयं भट्टारकाप्रेसरम् ।
 यस्य स्तोत्रधनुष्यसंख्यविदुषामासेदुषां श्लेषुषी-
 बाणाली गुणसंस्थिताऽपि भुवने व्याप्ता न कैः श्लाघ्यते ॥२०१॥
 श्लाघा ते मुनिराज ! कस्य वदने जिह्वेव नो विद्यते
 विद्या साऽपि न काऽस्ति देव ! तव या जिह्वान्तमासेदुषी ।
 सन्ति त्वग्र्यनधाः पवित्रितदिशः सम्यग्गुणाश्चापरे
 मत्वेतीव समस्तगच्छजनता त्वां स्वामिनं मन्यते ॥२०२॥
 सोमत्वं तव निष्कलङ्कमतुलं नित्यप्रसारैः करै-
 र्मन्ये व्योम्नि समेत्य शीतकिरणो जात्यार्थिवद्याचते ।
 आदित्यस्तु तव प्रतापमचलं विश्वत्रयव्यापिनं
 तेन त्वत्पुरतो न कः क्षितितले सञ्चायते याचकः ॥२०३॥
 सूर्याचन्द्रमसौ गुणान्तममलं ते वीक्षितुं नायक !
 स्रष्टा व्योमतलाञ्छशीघ्रतरंगौ दूताविव प्रेषितौ ।

अप्राप्येव तदन्तमम्बुधितले खिन्नोऽविशद्भानुमान्
 श्यामास्यः पुनरागतः शशधरो रात्रौ कलङ्कच्छलात् ॥२०४॥
 स्रष्टाऽथ स्वयमेव निर्मितगतिव्योम्नीव ताराच्छलात्
 स्वार्मिस्त्वद्गुणसंग्रहं निशि करोत्याक्षेपवान् सर्वदा ।
 सद्यन्नाय दिवा तु निश्चलमतिर्मूर्त्वेव तिग्मच्छवि-
 स्तिष्ठत्येष सतः सतां मतिरियं सद्बस्तुनः पालने ॥ २०५ ॥
 मूर्त्तिस्तो जिनमूर्त्तिवत्कलियुगे दुष्कल्मषध्वंसिनी
 शान्तैः कान्तमनोभिरीहिताहितैश्चित्ते निजे न्यस्यते ।
 दुष्टैः कैश्चिदुपेक्ष्यतेऽथ तव न द्वेषो न चोल्लासिता
 शीतांशोरमृते दुरम्बुनि समः किं नो भवेत्सङ्क्रमः? ॥२०६॥
 देव ! त्वद्गुणसन्ततिर्गुणिजनैर्न्यस्ता निजे मानसे
 चित्रावलिरिव प्रवृद्धिजनिकाऽभूत्तद्गुणानां जने ।
 दोषाक्तैरथ दूरिताऽद्भुतमिदं तद्दोषसंवाद्धिनी
 यद्वा नाऽद्भुतमेतदुग्रमनसामुग्रा प्रवृत्तिर्भवेत् ॥२०७॥
 श्रीवीरस्य शिवङ्गतस्य विरहे दुःखार्दितप्राणिनां
 दुःखध्वंसकृते कलाविव विधिस्तत्तुल्यहीरं व्यधात् ।
 तस्येवास्य भवेद्यदीयहृदयेऽभेदप्रतीतिः परा
 श्रेयःश्रीः करपङ्कजे स्थितवती कुर्याच्च तं तन्निभम् ॥२०८॥
 स्वस्त्यऽर्काय तमोभिदे भगवते लोकप्रकाशात्मने
 विश्वायाधनदानतो ह्यवसरे वृत्तिं परां तन्वते ।
 जाड्यच्छेदपराय दूरगजनोत्तापाय शस्तोदये
 भूदेवैर्विहितार्चनाय भवते भूयात् स्फुरद्रोचिषे ॥ २०९ ॥
 लोकोन्मार्गनिदर्शनोद्भवमिव स्वागः स्मरन् लौकिकः
 शम्भुस्त्वय्युदिते श्रुते मुनिपते ! नश्यन् सुनीत्यद्भुते ।
 भारं मूढं विमृश्य शीतकिरणं यं पुष्करे मुक्तवान्
 सोऽयं प्रभ्रमतीव सार्थपतिना मुक्तो गलिर्गौः पथे ॥ २१० ॥
 कुर्वाणस्तव दर्शनं नयनयोर्लोकोऽनिमेषोऽभवत्
 त्वद्भाषाश्रवणाद्विवेकविकलोऽप्यासीद्विवेकान्वितः ।

त्वत्पादाब्जनमस्कृतेर्मुनिपते ! निःस्वोऽपि सस्वोऽभव-
 न्माहात्म्यं ननु कस्य मानसमिदं नो रञ्जयत्यद्भुतम् ॥२११॥
 व्याप्तस्य प्रकटं त्रिलोकमपि ते स्वामिन् ! प्रतापोज्ज्वल-
 द्ब्रह्मेव्योम्नि गतेषु तारकमिषात्तारं स्फुलिङ्गेष्वहो ।
 मन्ये दाहभयेन रात्रिसमये नोदेति भासांपति-
 वीरोऽप्युत्कटशक्तिमत्यपबलोऽदृश्यो भवेदागते ॥ २१२ ॥
 मतैकं सुभटं त्रिलोकविकटं श्रीनन्दनं भस्मसा-
 ष्चक्रे ते मुनिराद् ! प्रतापहुतभुग् दुःसाध्यतेजा असौ ।
 तस्मादप्यधिकस्य नेत्रकपटाद्भालं स्वयं भिन्नवान्
 गौरीशस्य ततस्त्रिलोचनतयैवाक्याऽभवद्भूतले ॥२१३॥
 ये श्रीवीरजिनेन्द्रशासनमिदं विस्तारयन्तः क्षिता-
 वंभोदा इव दुग्धसिन्धुसलिलं प्राप्तास्ततोऽप्युन्नतिम् ।
 केषां नो रुचये भवन्ति गुरुताश्रद्धानपूतात्मनां
 कामं काङ्क्षितदर्शना धनजनैर्जाग्रत्प्रभावाः कलैः ॥२१४॥
 यान्नूनं प्रणमन्ति मानवगणाः सम्यग्गुरुत्वाशया-
 निर्णीयाऽपरगच्छनायकगणे सम्यग्गुरुत्वक्षयम् ।
 प्रत्यूषे शशलञ्छनादिनिकरे दृष्ट्वा प्रकाशक्षयं
 मार्त्तण्डं किमु नार्चयन्ति दिवसाधीशत्वसम्भावनात् ॥२१५॥
 यैश्चक्रे कृतिनां मतिः शुभतरा श्रद्धानपूतात्मनां
 श्रीमद्वीरजिनेन्द्रशासनतरोर्भास्वत्कलास्वादने ।
 उच्छेद्यापरतीर्थमोहमदनद्रुन्मादनिष्पाततां
 यद्वैद्याग्निपुणान्न कः प्रकुरुते पथ्यादनं शुद्धधीः ॥ २१६ ॥
 येभ्योऽयं गुणिपूरितस्तपगणः प्राप्नोत्युदग्रं यश-
 स्तेजोजात्यमणेर्यतोऽधिकतरं हारोऽपि मुक्तान्वितः ।
 येभ्यश्चेह परत्र मङ्गलधिया के के नमस्यन्ति न
 प्राप्तं केन यतोऽमृतं क्षितितले नास्वाद्यते धीमता ॥२१७॥
 येभ्यो नश्यति शासनं हरिहरब्रह्मादिदेवोदितं
 ध्वान्तं तिग्मकरादिवाधिकतमं रात्रिप्रभावोदितम् ।

येभ्यश्चापि चकास्ति शासनमिदं स्याद्वादवादाङ्कितं
 व्योमेवोष्णकरान् मनुष्यनिकरावस्थानमूर्द्धस्थितम् ॥२१८॥
 येषां प्राप्य पवित्रदाक्षिणकरस्पर्शं निजे मस्तके
 जायन्तेऽतिनिकृष्टवृत्तय इमेऽप्युत्कृष्टशिष्टाश्रितः ।
 स्वर्णत्वं किमु नाश्रयन्ति भुवने लोहानि योगीशितु-
 र्लब्ध्वा शुद्धरसान्वयं यत इह स्याद्रङ्गितासङ्गतः ॥२१९॥
 संक्रान्ता बत येषु निर्मलगुणाः स्याति लभन्तेतरां
 शीतांशोरिव चन्द्रकान्तिमणिषु ज्योत्स्नाः सुधासङ्गतिम् ।
 येषु स्वामिषु सत्सु भारतमिदं विभ्राजते सर्वतः
 श्रीसीमन्धरतीर्थनेतरि यथा क्षेत्रं विदेहाऽभिधम् ॥ २२० ॥
 तेषां सद्वचनानि शुद्धरचनान्याकर्ण्य विद्वज्जना-
 जानन्तीति कलावपीह भरते किं तीर्थनाथागमः ? ।
 किंवा गच्छभृदागमः परकृते क्षेत्राद्विदेहाभिधात्
 स्वर्गाद्वा विषणागमः किमथवा शुक्रागमो भूतलात् ॥२२१॥
 स्वार्मिस्त्वचरणे पतन्ति विमलात्मानो जनाः केवलं
 ये ते स्युर्भुवि भूरिमूर्द्धमणयश्चित्रं समानोदयाः ।
 श्रुत्वा ख्यातिभिमां तवेश ! विशदां भाग्याधिलब्धर्द्धयः
 के के न भ्रमरीभवन्ति चरणाम्भोजे सदास्वादिनि ॥२२२॥
 नाथ ! त्वद्वदनोपमानमनघं दत्तं कवीशैः शशी
 आसाद्येव हरस्य मूर्द्धनि वसतिं लेभे कलाभ्युन्नतः ।
 त्वद्वाणीसमतामवाप्य वसुधा मन्येऽभवन्नाकिनां
 भोग्या योग्यतया हि वस्तुनि न कः स्यादुद्यतः शुद्धधीः ॥२२३॥
 दृष्टं त्वद्वदनं गणेश ! गुणिनां दोषापहं सर्वदा
 चान्द्रं मण्डलमन्यथेति विबुधैः किं गीयते तत्समम् ? ।
 एषा मे वचनीयता क्षितितले माभूदतीवैणभृ-
 च्छम्भोर्मूर्द्धनि तपस्तनोत्यतनुकं गङ्गातटे निर्मले ॥२२४॥
 पीत्वा त्वद्वचनं मनुष्यनिकरः सुस्थः समाभ्युद्भवा-
 ह्वानां निकरस्तु तत्समसुधां वृष्टस्तथा चाभवत् ।

त्वं त्वेवं भुवनोपकारकरणेनैवाऽसि कृत्तः सदा
 त्वामेवं विबुधाः स्तुबन्ति गुणिषु प्राप्तैकरेखं समम् ॥२२५॥
 त्वत्कण्ठोपमिति मुनीश्वर ! समासाद्येव कम्बुर्वरः
 कृष्णस्याऽपि जयप्रदाननिपुणः संजायते मङ्गलम् ।
 तत्रत्यां स्वरसारतां बुधजनाः पीत्वेव कृता इव
 भाषन्तेऽमृतपूर्णपूर्णकलशः किं बेधसाऽयं कृतः ? ॥२२६॥
 विद्याभिस्तव गच्छनाथ ! हृदयं सर्वाभिरप्याश्रितं
 क्षीराम्भोधिरिवाऽमलाभिरमलं स्रोतस्त्रिनीभिः श्रिये ।
 तज्जानेऽजनि सर्वतः पृथुतरं तद्वासदानाय यत्
 सन्तः स्युर्वसतिप्रदानमतयः स्वैकाश्रयप्राणिनाम् ॥२२७॥
 देव ! त्वद्भुजयामलं मतिमतां दृग्मार्गमभ्यागतं
 हृद्येवं विदधाति तर्कमिह किं धात्रा समर्थाविमौ ? ।
 सृष्टौ मूर्द्धनि दुष्प्रहारविधये दण्डौ त्रिलोकोद्भूत-
 स्यान्जस्य महाभटस्य परमस्थान्नाऽधिकत्वस्पृशा ॥२२८॥
 त्वत्कोष्ठे जलधाविवाऽतिगहने सिद्धान्तरत्नान्यहो !
 तिष्ठन्ति प्रकटानि नायक ! तथा तस्थुर्यथा निर्मले ।
 श्रीसौधर्मगणेशमुख्यसकलाचार्योदरे तद्विबुधा-
 मत्वेतीव वदन्ति तत्तदनुगं त्वां ख्यातविद्यागुणम् ॥२२९॥
 उत्सङ्गस्तव देव ! देववनितातुल्याङ्गनालिङ्गन-
 त्यागी शैशवजातितोऽपि विबुधाधीशोऽस्ति मन्ये ततः ।
 साधुत्वे सदृशेऽपि देशघनितोत्सङ्गा वशिष्ठादिका-
 लज्जातो मुनयो गताः कचिदहो ! निर्मानुषे कानने ॥२३०॥
 देवोरुद्वयमद्भुतं तव सदारम्भाफलाभ्यन्तर-
 स्पर्शं नैव कदाचिदद्भुततरं पस्पर्शं नारीतलम् ।
 मत्वेतीव सुवृत्तजानुमिषतः सद्वृत्तकोशं न्यधा-
 द्धाता तत्र ततस्तपोगणपते ! सद्वृत्तता ते मता ॥२३१॥
 देव ! त्वच्चरणौ सुरासुरनराधीशप्रणामोचितौ
 मत्वेतीव विधिश्चकार विशदच्छात्रादिचिह्नाङ्कितौ ।

सर्वोद्धार्थविशेषसंगमवशात्तत्रोद्धरेत्वां व्यधा—

देवं त्वां स्तवनं नयन्ति विबुधाः श्रीहीरभट्टारक ! ॥२३२॥

मङ्गलाख्ये पुरे मोदादेवं काव्यं जगद्गुरोः ।

चकार सर्वसिद्ध्यर्थं पण्डितः पद्मसागरः ॥ २३३ ॥

इति महोपाध्यायश्रीधर्मसागरगणपण्डितोत्तंसपं-श्रीविमलसागर-
गणेशिष्यपं-पद्मसागरगणिविरचितं जगद्गुरुकाव्यं संपूर्णम् ।

लिखितं मङ्गलपुरे संवत् १६४६ वर्षे द्वितीयभाद्रपदसित ११ दिने ॥



॥ प्रस्तावना ॥

अस्य खण्डकाव्यस्य कर्तारः श्रीपद्मसागरगणयः सुप्रतीता एव
जैनानाम् । एतेषां सत्तासमयो जगद्गुरुश्रीहीरविजयसूरिसमान एवे-
त्यस्यैव काव्यस्य समूलचूलमालोकनतः,

“चक्रे शास्त्रमिदं यन्नात् श्रमिषदचन्द्रवत्सरे ।

पद्मसागरसंज्ञेन बुधेन स्वात्मबुद्धये” ॥ ४ ॥

इत्येतैरेव विक्रमात् १६३३ संवत्सरे विरचितस्य स्वोपज्ञटीकासाहि-
तस्य श्रीनयप्रकाशाष्टकस्यान्तिमभागतश्च निःसन्दिग्धं व्यक्तीभवति ।

एभिर्ग्रन्थकर्तृभिः अन्येऽपि शीलप्रकाश-युक्तिप्रकाश-तटीका-
श्रीउत्तराध्ययनकथासंग्रहादयोऽनेके ग्रन्था निरमायिषत । यैर्न्याय-
साहित्यादिविषयेषु तेषां अपूर्वा प्रतिभाशालिता स्पष्टमाविर्भवति ।

काव्यस्यैतस्य नायकानां श्रीहीरविजयसूरीणां इतिहासोपयोगि
अधिकं वृत्तान्तं पाठकानामावश्यकं मत्वा महोपाध्यायश्रीधर्मसागर-
गणिनिर्मिततपागच्छपट्टावलीतोऽत्रोद्घ्रियते—

“ श्रीविजयदानसूस्त्रिष्टेऽष्टपञ्चाशत्तमाः श्रीहीरविजयसूरयः । किंविशिष्टाः
संप्रति तपागच्छे आदित्यसदृशास्तदुद्योतकत्वात् । तेषां विक्रमतः श्रवणीत्याधिके
पञ्चदशशतवर्षे १५८३ मार्गशीर्षशुक्लनवमीदिने प्रह्लादनपुरवास्तव्य-ऊकेशज्ञातीय-
सा-कुंराभार्यानाथगृहे जन्म । षण्णवत्यधिके १५९६ कार्तिकबहुलद्वितीयायां २
पत्तननगरे दीक्षा । सप्ताधिके षोडशशतवर्षे १६०७ नारदपुर्यां श्रीऋषभदे-
वप्रासादे पण्डितपदम् । अष्टाधिके १६०८ माघशुक्लपञ्चमीदिने नारदपुर्यां श्रीवर-
काणकपार्श्वनाथसनाथे श्रीनेमिनाथप्रासादे वाचकपदम् । दशाधिके १६१० सीरोही-
नगरे सूरिपदम् । तथा येषां सौभाग्यवैराग्यनिःस्पृहतादिगुणश्रेणेरकमपि गुणं
बचोगोचरीकर्तुं वाचस्पतिरप्यचतुरः । तथा स्तम्भतीर्थे येषु स्थितेषु तत्रत्य-
भद्रालाभाः टङ्ककानामेका कोटिः प्रभावनादिभिर्व्ययीकृता । येषां चरणाविन्यासे
प्रतिपदं सुवर्णटङ्कुरूपनाणकमोचनं, पुरतश्च मुक्ताफलादिभिः स्वस्तिकरचनं, प्राय-
स्तदुपरि च रौप्यकनाणकमोचनं चेत्यादि संप्रत्यऽपि प्रत्यक्षसिद्धम् । यैश्च सीरो-
ह्यां श्रीकुन्धुनाथविम्बानां प्रतिष्ठा कृता । तथा नारदपुर्यामनेकानि जिनविम्बानि
प्रतिष्ठितानि । तथा स्तम्भतीर्थाऽहम्मदावादपत्तननगरादौ अनेकटङ्कलक्षव्यय-
प्रकृष्टभिरनेकभिः प्रतिष्ठाभिः सहस्रशो विम्बानि प्रतिष्ठितानि । येषां च विहा-
रादौ युगप्रधानसमानाप्रतिशयाः प्रत्यक्षसिद्धा एव । तथाऽहम्मदावादनगरे लङ्कामता-

अधिपतिः ऋषिमेवजीनामा स्वकीयमताऽऽधिपत्यं दुर्गतिहेतुरिति मत्वा रज इव परित्यज्य पञ्चविंशतिमुनिभिः सह सकलराजाधिराजपातिसाहिश्रीअकब्बरराजाज्ञापूर्वकं तदीयाऽऽतोयवादनादिना महामहपुरस्सरं प्रव्रज्य यदीयपादाम्भोज-सेवापरायणो जातः । एतादृशं च न कस्याप्याचार्यस्य भुतपूर्वम् । किञ्च । येषाम-शेषसंविमसूरिशेखराणामुपदेशात् सहस्रशो गजानां, लक्षशो वाजिनां, गूर्जर-मालव-विहार-अयोध्या-प्रयाग-फतेपुर-दिल्ली-लाहुर-मुलतान-क्याबिल-अजमेर-बङ्गाला-द्याभिधानानामनेकदेशसमुदायात्मकानां द्वादशसूवानां चाधीश्वरो महाराजाधिराज-शिरःशेखरः पातिसाहिश्रीअकब्बरनरपतिः स्वकीयाऽखिलदेशेषु षाण्मासिकामारि-प्रवर्तनं जीजीयाऽभिधानकरमोचनं च विधाय सकललोकेषु जाप्रत्यभावभवनं श्रीम-ज्जिनशासनं जनितवान् । तद्यतिकरो विस्तरतः श्रीहीरसौभाग्यकाव्यादिभ्योऽवसेयः । समासतस्त्वेवम्-एकदा कदाचित्प्रधानपुरुषाणां मुखवार्तया श्रीमद्गुरुणां निरुप-मशमदमसंवेगैराम्यादिगुणगणश्रवणतश्चमत्कृतचेतसा पातिसाहिश्रीअकब्बरेण स्वना-माङ्कितं फुरमानं प्रेष्याऽतिबहुमानपुरस्सरं गन्धारबन्दितात् दिल्लीदेशे आगराख्यनगरा-सन्नश्रीफतेपुरनगरे दर्शनकृते समाकारिताः सन्तोऽनेकमव्यजनक्षेत्रेषु बोधिबीजं वपन्तः श्रीगुरुवः क्रमेण विहारं कुर्वाणाः विक्रमत एकोनचत्वारिंशदधिकषोडश-शतवर्षे १६३९ ज्येष्ठबहुलत्रयोदशीदिने तत्र संप्राप्ताः । तदानीमेव च तदीय-प्रधानशिरोमणिशेषश्रीअबलफजलाख्यद्वारा उपाध्यायश्रीविमलहर्षगणिप्रभृत्यनेकमु-निनिकरपरिकरिताः श्रीसाहिना समं मिलिताः । तदवसरे च श्रीमत्साहिना सादरं स्वागतादि पृष्ट्वा, स्वकीयास्थानमण्डपे समुपवेश्य च परमेश्वरस्वरूपं, धर्मस्वरूपं च कीदृशं कथं च परमेश्वरः प्राप्यत इत्यादिधर्मगोचरो विचारः प्रष्टुमारेभे । तदनु श्रीगुरुभिरमृतमधुरया गिराऽष्टादशदोषविधुरपरमेश्वरपञ्चमहाव्रतस्वरूपानिरूपणादिना तथा धर्मोपदेशो ददे यथा आगराद्रङ्गतोऽजमेरनगरं यावदध्वनिं प्रतिकोशं कूपि-कोपेतमनारान्विधाय स्वकीयाखेटककलाकुशलताप्रकटनकृते प्रतिमनारं शतशो हरिणविषाणारोपणविधानादिना प्राग् हिंसादिकरणरतिरपि स भूपतिर्दयादानय-तिसङ्गतिकरणादिप्रवणमतिः सज्जातः । ततोऽतीवसन्तुष्टमनसा श्रीसाहिना प्रोक्तम् । यत् पुत्रकलत्रधनस्वजन्देहादिषु निरीहेभ्यः श्रीमद्भ्यो हिरण्यादिदानं न युक्ति-मत् । अतो यदस्मदीयमन्दिरे पुरातनं जैनसिद्धान्तादिपुस्तकं समस्ति, तल्ला-त्वाऽस्माकमनुग्रहो विधेयः । पश्चात् पुनः पुनराग्रहवशात् तत्समादाय श्रीगु-रुभिः आगराख्यनगरे चित्कोशतयाऽभोचि । तत्र साधिकप्रहरं यावद्धर्मगोष्ठीं विधाय श्रीमत्साहिना समनुज्ञाताः श्रीगुरुवो महताडम्बरेण उपाश्रये समा-जग्मुः । ततः सकलेऽपि लोके प्रवचनोन्नतिः स्फीतिमती सज्जाता । तस्मिन् वर्षे आगराख्यनगरे चतुर्मासककरणानन्तरं सौरीपुरे श्रीनेमिजिनयात्राकृते समागतैः

श्रीगुरुभिः पुरातनयोः श्रीऋषभदेवश्रीनेमिनाथसम्बन्धिन्योर्महत्सोः प्रतिमयोः, तदानीमेव निर्मितश्रीनेमिजिनपादुकायाश्च प्रतिष्ठा कृता । तदनु आमराख्यनगरे सामानसिंहकल्याणमल्लकारितश्रीचिन्तामणिपार्श्वनाथादिबिम्बानां प्रतिष्ठा शतशः सुवर्णैः कृत्ययादिना महामहेन निर्मिता । तत्तीर्थं च प्रथितप्रभावं सञ्जातमस्ति । ततः श्रीगुरवः पुनरपि फतेपुरनगरे समागत्य श्रीसाहिना साकं मिलिताः । तदवसरे च प्रहरं यावद्धर्मप्रवृत्तिकरणानन्तरं श्रीसाहिरवदत् यत् श्रीमन्तो मया दर्शनोत्कण्ठितेन दूरदेशादाकारिताः । अस्मदीयं च न किमपि गृह्यते । तेनास्मत्सकाशात् श्रीमद्भिः सन्निभं याचनीयं येन वयं कृतार्था भवामः । तत् सम्यग्विचार्य श्रीगुरुभिस्तदीयाखिलदेशेषु पर्युषणापर्वसत्काष्टाद्विक्रयाममारिप्रवर्त्तनं बन्दिजनमोचनं चायाचि । ततो निर्लेभताशान्तताद्यतिशयितगुणगणातिचमत्कृतचेतसा श्रीसाहिना अस्मदीयान्यपि चत्वारि दिनानि समधिकानि भवन्त्विति कथयित्वा खवशीकृतदेशेषु श्रावणबहुलदशमीतः प्रारभ्य भाद्रपदशुक्लपक्षीं यावद्भारिप्रवर्त्तनाय द्वादशदिनामारिसत्कानि काञ्चनरचनाश्रितानि खनामाङ्कितानि षट् फुरमानानि त्वरितमेव श्रीगुरुणां समर्पितानि । तेषां व्यक्तिः प्रथमं गूर्जरदेशीयं, द्वितीयं मालवदेशसत्कं, तृतीयं अजमेरदेशीयं, चतुर्थं दिल्लीफतेपुरदेशसम्बन्धि, पञ्चमं लाहुरमुलतानमण्डलसत्कम्, श्रीगुरुणां पार्श्वे रक्षणाय षष्ठं देशपञ्चकसंबन्धि साधारणं चेति । तेषां च तत्तद्देशेषु प्रेषणेनामारिपटहोदघोषणवारिणा सिक्का सती पुराऽज्ञायमाननामाऽपि कृपावल्ली सर्वत्रायानार्यकुलमण्डपेषु विस्तारवती बभूव । तथा बन्दिजनमोचनस्याप्यङ्गीकारपुरस्सरं श्रीसाहिना श्रीगुरुणां पार्श्वोदुत्थाय तदैवानेकगव्यूतामिमे डाबरनाम्नि महासरसि गत्वा साधुसमक्षं स्वहस्तेन नानाजातीयानां देशान्तरीयजनप्राभृतीकृतानां पक्षिणां मोचनं चक्रे । तथा प्रभाते कारागारस्थबहुजनानां बन्धनभञ्जनमप्यकारि । एवमनेकशः श्रीमत्साहेर्मिलनेन श्रीगुरुणां धरित्रीमरुमण्डलादिषु श्रीजिनप्रासादोपाश्रयाणामुपद्रवनिवारणायानेकफुरमानविधापनादिना प्रवचनप्रभावनादिप्रभावो यो लाभोऽभवत् स केन वर्णयितुं शक्यते ? । तदवसरे च संजातगुहतरगुरुभक्तिरोगेण मेढतीयसा—सदारक्षेण मार्गजगणेभ्यो मूर्तिमदगजदानद्विपशदऽश्वदानलक्षप्रासादविधानादिना, दिल्लीदेशे श्राद्धानां प्रतिगृहं सेरद्वयप्रमाणखण्डलम्भनिकानिर्माणादिना च श्रीजिनशासनोन्नतिश्चक्रे । तथैका प्रतिष्ठा सा—थानसिंघकारिता । अपरा च सा—दूजणमल्लकारिता श्रीफतेपुरनगरेऽनेकटङ्कलक्षव्ययादिना महामहोत्सवोपेता विहिता । किञ्च । प्रथमचतुर्मासकमागराख्यग्रन्थे, द्वितीयं फतेपुरे, तृतीयमभिरामावादे, चतुर्थं पुनरप्यागराख्ये चेति चतुर्मासीचतुष्टयं तत्र देशे कृत्वा गूर्जरदेशस्थश्रीविजयसेनप्रभृतिसिंघस्याऽऽप्रह्वशात् श्रीगुरुचरणा धरित्रीपवित्रीकरणप्रवणान्तःकरणाः श्रीशेषूजी-श्रीपादूजां-श्रीदानोबाराभिधपुत्रादिप्रवरपारिकराणां श्रीमत्साहिपरन्दराणां पार्श्वे

फुरमानादिकार्यकरणतत्परानुपाध्यायश्रीशान्तिचन्द्रगणिवरान् मुक्त्वा मेढतादिभागै-
विहारं कुर्वाणा नागपुरे चतुर्मासीं विधाय क्रमेण सीरोहानगरे समागताः । तत्रापि नवा-
नचतुर्मुखप्रासादे श्रीआदिनाथादिबिम्बानां, श्रीअजितजिनप्रासादे श्रीअजितार्जुनादि-
बिम्बानां च क्रमेण प्रतिष्ठाद्वयं विधाय अबुदाचले यात्रार्थं प्रस्थिताः । तत्र विधिना
यात्रां विधाय यावद्दरित्रीदिशि पादावधारणं विदधति तावत् महारायश्रीमुल्लान-
जीकेन सीरोहदेशे पुरा करातिपीडितस्य लोकस्य अथ पीडां न विधास्यामि,
मारिनिवारणं च करिष्यामीत्यादिब्रह्मसिंखप्रधानपुष्पमुखेन विधाय श्रंगुस्वः
सीरोह्यां चतुर्मासीकरणायात्याग्रहात् समाकारिताः । पश्चात् तद्राजोपरोधेन, तद्देशाय-
लोकानुकम्पया च तत्र चतुर्मासीं विधाय क्रमेण रोहसरोतरामार्गे विहारं कुर्वन्तः
श्रीपत्तननगरं पावितवन्तः । अथ पुरा श्रीमूरिराजैः श्रीसाहिहदयालवालारोपिता कृपा-
लतोपाध्यायश्रीशान्तिचन्द्रगणिभिः स्वांपद्मकृपारसकोशाख्यशास्त्रावणजलेन मित्ता-
सती वृद्धिमतां बभूव । तदभिज्ञानं च श्रीमत्साहिजन्मसम्बन्धी मासः, श्रीपर्युषणपर्व-
सत्त्वानि द्वादश दिनानि, सर्वेऽपि रविवाराः, सर्वसंक्रान्तितिथयः, नवरोजसत्को मासः,
सर्वे ईदावासराः, सर्वे मिहरवासराः, सोफीमानवासराश्चेति षाण्मासिकमारिसत्कं
फुरमानं, जीजीआभिधानकरमोचनसत्त्वानि फुरमानानि च श्रीमत्साहिपार्श्वोत्सवानीय
धरित्रीदेशे श्रीगुरुणां प्राप्तीकृतानीति । एतच्च सर्वजनप्रतातमेव । तत्र नवरोजा-
दिवासराणां व्यक्तिस्तत्फुरमानतोऽवसेया । किञ्च । अस्मिन् दिल्लीदेशविहारं श्रीमद्-
गुरुणां श्रीमत्साहिप्रदत्तबहुमानतः निष्प्रतिमरूपादिगुणगणानां श्रवणदीक्षणतथा-
नेकम्लेच्छादिजातीया अपि सद्यो मद्यमांसाशनजीवाहंसनादिरिति परित्यज्य सद्धर्म-
कर्मासक्तमतयः, तथा केचन प्रवचनप्रत्यनीका अपि निर्भरभक्तिरतयः, अन्यपक्षाया
अपि कक्षीकृतसद्भूतोद्भूतगुणततयश्चासन् । इत्याद्यनेकेऽवदाताः षड्दर्शनप्रतीता
एव । तथा श्रीपत्तननगरे चतुर्मासककरणादनु विक्रमतः षट्चत्वारिंशदधिकशोडश-
शत १६४६ वर्षे स्तम्भतीर्थे सो-तेजपालकारिता सहस्रशो रूप्यकव्ययादिना-
ज्जाव श्रेष्ठं प्रतिष्ठां विधाय श्रीजिनशासनोन्नतिं तन्वानाः श्रीमूरिराजो विजयन्ते”

अस्यैकैव प्रतिः अणाहिल्लपुरपत्तनस्य (पाटन) “फोफलीयावाडा
आगलीशेरी” इत्यस्य भाण्डागारान् श्रेष्ठिश्रीभोगीलाल-हालाभाई-द्वारोप-
लब्धा । अतोऽत्र स्थले तस्य श्रेष्ठिनो धन्यवादपुरस्सरं उपकारं मन्यावहे ।

तदेवमेकस्यैव पुस्तकस्याधारेण शोधितमुद्रितेऽप्यस्मिन् ग्रन्थे जाताः
स्खलनाः सहृदयाः कृपां विधाय शोधयिष्यन्तीति—

निवेदयतो—

हरगोविन्द—बचरदासौ ।

॥ नमो नमः श्री गुरुप्रेमसूरये ॥

श्रीसोमचारित्रगणिविरचितं

गुरुगुणरत्नाकरकाव्यम् ।

शास्त्रविशारदजैनाचार्यश्रीविजयधर्मसूरि
चरणान्तेवासिना मुनिश्री इन्द्रविजयेन संशोधितम् ।

प्रकाशक

श्री जिनशासन आराधना ट्रस्ट
दुकान नं.५, बद्रीकेश्वर सोसायटी,
८२, नेताजी सुभाष मार्ग, 'ई' रोड,
मरीन ड्राईव, मुंबई - ४०० ००२

वि. सं. २०५६

मूल्य रु. ३०/-

પ્રાપ્તિ સ્થાન

● શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ
શોપ નં. ૫, બદ્રિકેશ્વર સોસાયટી,
મરીન ડ્રાઇવ, 'ઈ' રોડ, નેતાજી સુભાષ માર્ગ,
મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૨.

● શ્રી જિન શાસન આરાધના ટ્રસ્ટ
C/O. ચંદ્રકાંત એસ. સંઘવી,
બી/૬, અશોકા કોમ્પ્લેક્સ, રેલ્વે ગરનાળા પાસે,
પાટણ (ઉ. ગુજ.), પીન-૩૮૪ ૨૬૫.

● મૂળીબહેન અંબાલાલ રતનચંદ જેન ધર્મશાળા,
સ્ટેશન રોડ, વીરમગામ, (ગુજરાત).

● બંસીલાલ અંબાલાલ શાહ જેન યાત્રિક ભુવન
માણેક ચોક, ખંભાત (ગુજરાત), પીન-૩૮૮ ૬૨૦

● ચીમનલાલ કલાધર
સંતકૃપા, બીજે માળે, મ્હસકરવાડા, છેડા રોડ,
જોશી હાઇસ્કૂલ પાસે, ડોંબીવલી (પૂર્વ), પીન-૪૨૧ ૨૦૧.
જિ. થાણા (મહારાષ્ટ્ર)

પ્રકાશકીય

પ્રસ્તુત શ્રી "ગુરુ ગુણ રત્નાકર કાવ્યમ્" માં પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી રત્નશેખરસૂરિ મ.સા.ના પદ્ધર શ્રી લક્ષ્મીસાગરસૂરિ મ.સા.ના ગુણોનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. ગ્રંથના રચયિતા છે આચાર્ય શ્રી સોમસુંદરસૂરિ મ.સા.ના પદ્ધર આચાર્ય શ્રી સોમદેવસૂરિના શિષ્ય પંડિત ચારિત્રહંસવિજયજીના વિનેયસોમચારિત્ર ગણિ. સંવત ૧૫૪૧ની સાલમાં આ કાવ્યની રચના થયેલ છે. આ કાવ્યનું સંશોધન શાસ્ત્રવિશારદ આ. ધર્મસૂરિ મ.સા. ના શિષ્ય મુનિ શ્રી ઈંદ્રવિજય મ.સા.એ કરેલ છે અને તેને વિ.સં. ૨૪૩૭માં ભૂરાભાઈના પૂત્ર હર્ષચંદ્રે મુદ્રિત કરી શ્રી યશોવિજયજી ગ્રંથમાળાના (૨૪)માં મણકા તરીકે પ્રકાશિત કરેલ છે. પુનઃ પ્રકાશન પ્રસંગે સંશોધક મુનિ ભગવંતના ઉપકારને યાદ કરવા સાથે પ્રકાશક પ્રત્યે કૃતજ્ઞતાના ભાવને પ્રદર્શિત કરીએ છીએ.

પ્રાન્તે આ ગ્રંથના સ્વાધ્યાયથી સમ્યગ્દર્શનને સહુ કોઈ નિર્મળ કરી શીઘ્ર મુક્તિને પામે એ જ શુભેચ્છા.

પ્રાચીન ગ્રંથોના વિશેષ પ્રકાશનનો, લેખનનો લાભ મળતો રહે એ જ એકમાત્ર શુભેચ્છા.

લી. શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ

—: ટ્રસ્ટીઓ :-

- (૧) ચંદ્રકુમાર બાબુભાઈ જરીવાલા
- (૨) લલીતભાઈ રતનચંદ કોઠારી
- (૩) નવીનચંદ્ર ભગવાનદાસ શાહ
- (૪) પુંડરિકભાઈ અંબાલાલ શાહ

ભાવભરી અનુમોદના



પ્રસ્તુત "ગુરુ ગુણ રત્નાકર કાવ્યમ્" ના પ્રકાશનનો સંપૂર્ણ લાભ પ.પૂ. વર્ધમાન તપોનિધિ, ન્યાય વિશારદ આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ વિજય ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના શિષ્યરત્ન પં. શ્રી ગુણસુંદરવિજયજી ગણિવર્ય ના ઉપદેશથી શ્રી જેન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જેન સંઘ, નંદરબાર તરફથી જ્ઞાનનિધિમાંથી લેવામાં આવેલ છે.

શ્રુતભકિતના તેમના આ કાર્યની ભૂરિ ભૂરિ અનુમોદના કરીએ છીએ.

(લિ.)

શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ

उपोद्घातः ।

अस्मिन् लघीयस्यपि वरीयसि निम्नाभिधेयनिरूपणप्रवणे चारुतर-
चरितचर्चेऽन्वर्थामभिधां दधति गुरुगुणरत्नाकराख्ये कविकर्मणि श्रीरत्न-
शेखरसूरिपट्टधराणां श्रीलक्ष्मीसागरसूरीणां कतिपयगुणगणवर्णनं श्री-
सोमचारित्रगणिना व्यधायि, इति समुत्पद्यते जिज्ञासाऽवसरः—क इम ए-
तेषां चरित्रनिरूपयितारः ?, कदा कतमस्मिन् जनपदे च किमर्थमिदमार-
ब्धम् ?; इति ।

तत्र स्वयमेते प्रतिसर्गान्ते समुद्भूयन्ति चैवम्—

“ श्रीमन्मालवमेदिनीन्दुवदनालङ्कारहारप्रभो-

रूपामाऽऽगरवासिकर्मतनयश्रीरत्नसङ्घप्रभोः ।

आक्षेपाद् विधुवेदधर्म्मवसुधा १५४१ वर्षे सुभिक्षोज्ज्वे

लक्ष्मीसागरसूरिराजविलसद्भान्यप्रकर्षस्त्वे ॥ १ ॥

श्रीजम्बूसमसोमसुन्दरगुरोः श्रीसोमदेवाह्वयः

शिष्यः सूरिवरश्च शिष्यवृषभश्चारित्रहंसोऽस्य यः ।

तस्य श्रीविबुधस्य शिष्यशिष्युना काव्ये मुदा निर्मिते” इत्यादि ।

एतच्छ्लोकद्वयादुत्तानमेव जिज्ञासासार्थः प्रशाम्यति ।

तथा—

“पूज्याऽऽराध्यध्येयतमश्रीगच्छाधिराजभट्टारकपुरन्दरश्रीसोमसुन्दरसूरिशि-
ष्यशिरोऽवतंसकसकलसकर्णपुरुषश्रेणीप्रणीतपदपद्मसेवभट्टारकप्रभुश्रीसोमदेवसू-
रिशिष्यशिरोमणिपूज्याऽऽराध्य पं० चारित्रहंसगणिपादविनेयपरमाणुना सोमचा-
रित्रगणिना विरचितो ग्रन्थः सम्पूर्णः” ।

इति प्रान्तलेखाच्च सर्वं स्फूर्तमेव प्रतिभाति ।

(२)

एतस्मिन् ग्रन्थपरिशोधनकर्मणि पुस्तकत्रयसाहाय्यमासादितम्,
तत्र—

१-२ पुस्तकद्वयं पूनाराजकीयविद्याऽऽलय (डकनकॉलेज) सका-
शादधिगतम् ।

३ तृतीयं चाहमदावादनिवासिना प्रेमचन्द्रात्मजकेशवलालेन प्र-
हितमिति ।

एतत्परिशोधने यथाशक्ति प्रयतमानोऽपि दृष्टिदोषशीशकाक्षर-
योजकयोजनाऽऽदिना संभवति स्वल्पे भवद्विस्तृतु प्रमार्जनीयम्—

इत्याशास्ते—

आचार्योपासक—

इन्द्रविजयः ।



अहम्
श्रीविजयधर्मसूरिभ्यो नमः ।
श्रीसोमचारित्रगणिविरचितं
गुरुगुणरत्नाकरकाव्यम् ।

श्रेयःश्रीधर्मबीजं विमलमतिबृहद्भारतक्षेत्रधान्यां
येनोत्तं यद् युगादौ तदनु निजलसद्गोरसैः सिक्तमेतत् ।
प्रौढं च प्रापि तज्ज्ञैः सुकृतगुरुगणैः स्वाऽऽश्रितेऽद्यापि दद्या-
दाधिव्याधिव्यपायं परमसुखफलं नाभिमूः स्तात् स सिद्ध्यै ॥१॥
स्वामिन् ! श्रीर्षे ममर्क्षे मृगशिरसि समस्त्यक्षियुग्मं मृगाक्ष्या-
मेणाङ्गे मेऽङ्गमास्ते तदनु मृगमदे नाभिरेतच्चतुष्कम् ।
प्राणेषु प्रापयैभ्यः किमिति कृतकूपं प्राक्कपोताऽऽवकं यं
विज्ञीप्सुर्लक्ष्मलक्ष्माद् मृग इह भजते शान्तये स्तात् स शान्तिः ॥२॥
आत्रालब्रह्मचारी मधुररवकलापीनगत्यद्भुताङ्गः
स्वामी सानन्तशक्तिः परमहितहरो-रागमानास्यहृद्यः ।
युक्तं ख्यातः शिवाङ्गोद्भव इह कुतुकं तच्च यच्छम्भुनाथः
श्रीनेमिः शाश्वतं वः सृजतु सुखमसौ सन्नमद्दानवारिः ॥३॥
दृष्ट्वा यत्कायभासा समवसृतिरसां सर्वतो नीलवर्णा-
मर्वाणः सप्त भानोरिह हरितयवक्षेत्रविभ्रान्तिभाजः ।
साक्षात् तद्भक्षणाय स्फुटकपटधरा यद्वचोऽम्भश्च पातुं
प्रापुः पायात् स पार्श्वप्रभुरभिनमतोऽभीष्टभर्तृप्रभावः ॥४॥
भानीवाऽऽभान्ति यस्मिन् मुनिनयनमिता धर्मचारित्रभेदा-
स्तत्त्वान्युद्यद्ग्रहा वा नव तरणिमिता राक्षयश्च व्रतानि ।

ताराराज्यश्च सूरिप्रभृतिकृतिगुणा यच्चसंख्यर्षि चित्रं
ज्योतिश्चक्रायते तत् प्रवचनमनघं यस्य वीरः श्रिये सः ॥५॥
सौपर्णेयोपमां ये निदधति विनतानन्दना विश्वरूपा-

ऽऽधाराङ्गाऽधःकृताष्टापदनगवसवः स्वामिनः सत्कवीनाम् ।
न-व्या-धामेहमेधाविधुतबहुविधाऽधर्मकर्मद्विजिहाः

सर्वे सार्वः श्रितानां ददतु दिततमःशर्मधर्मप्रकाशम् ॥६॥
स्वोद्यत्पादैस्तदाऽष्टापदजिदपि किलाऽष्टापदं यः पवित्री-
चक्रे तैर्ज्ञानमात्मन्यसदपि च ददौ केवलं तापसेभ्यः ।

योगीन्द्रैरुज्ज्वलान्तःकरणसरसिजध्येयसन्नामधेयः

श्रीलब्धयम्भोधिराज्ञाः सफलयतु स वः श्रीगुरुर्गौतमाहः ॥७॥
स्तुत्या येऽमर्त्यतत्या बलविजयपरा नाऽकभाजः सुधर्माऽ-
लङ्कारा गौरवर्णा वरविभवसुधाशुक्लसभाऽऽमप्रभुत्वाः ।

इन्द्रायन्ते कवीन्द्राः किल सततममी भूभृतो रञ्जयन्तो
यस्याः साभिध्यतः सा कलयतु कविताकौशलं शारदा मे ॥८॥

(स्रग्धराच्छन्दोनिबद्धं नमस्कारकाव्याष्टकम्)

चेतस्कामितमातनोति कृतिनां यत् स्मर्यमाणं यतः

स्युर्देशेष्वखिलेष्वमी मुनिवरा मान्या यदादानतः ।

तन्नामाऽपि ततः सुरद्रुमसमं येषां जने गीयते

तेभ्यः श्रीगुरुसोमसुन्दरतपागच्छाधिपेभ्यो नमः ॥ ९ ॥

श्रीजैनेश्वरधर्मनिर्जरतरुः काले कलावप्यसौ

यद्वाक्सौधरसेन नित्यमधुना संसिच्यमानः सताम् ।

वाञ्छायोग्यफलानि यच्छति, तपागच्छाधिपाः श्रीयुता-

लक्ष्मीसागरसूरयश्चिरमिमे मे सन्तु सन्तुष्टये ॥ १० ॥

श्रीलक्ष्मीसागरगुरुभाग्यादिगुणालिवर्णनवरेण्यम् ।

नव्यं करोमि काव्यं गुरुगुणरत्नाकरं नाम ॥ ११ ॥

ये श्रीमज्जिनशासनार्णवसमुल्लासैकजैवात्का-

राजन्तेऽत्र युगे युगोत्तमगुरुप्रख्यप्रभावात्मकाः ।

स्तोष्ये हर्षवशादशेषसुदृशामिष्टार्पणमत्यलान्

लक्ष्मीसागरगच्छनायकवरानेतान् गुणैरुज्ज्वलान् ॥ १२ ॥

रत्नैरम्बुधिवद् गुणैर्बहुविधैर्येऽलङ्कृता यैरलं

नाऽलं स्याद् नवितुं हि तान् मम मतिस्तन्वी समस्तानपि ।

एकस्तेषु विशिष्य यो विजयते सौभाग्यनामा गुणो

बधिष्णुः सततं स्तुवे तदपि तं विश्वत्रयीविश्रुतम् ॥ १३ ॥

येषां श्रीपुरुषोत्तमत्वसज्जुषां ताम्यत्तमोविद्दिषां

लक्ष्मीसागरगोत्रसंश्रितिरभूत् तत्संप्रतं संप्रतम् ।

यन्नामस्मृतिमात्रतोऽपि परितः सर्वार्थसंपज्जुषा-

मन्येषामपि बोधवीति भविनां मेषाऽद्भुतं भूतले ॥ १४ ॥

यत्कः प्राञ्चत्प्रतापः सवितुरतिशयी भूर्भुवःस्वःप्रकाशी

येषामास्ते यज्ञोऽपि ज्ञपितुरभिनवं तामसध्वंस्यदोषम् ।

मुक्तापङ्केर्यदीया गुणततिरधिका छिद्रमुक्ताऽपि तन्या-

द्यन्मृणां कण्ठकान्तिं तदिह सुगुरवः केन तुल्याः स्युरेते? ॥ १५ ॥

अथैषां श्रीगुरुणामुत्पत्तिस्थानदेशपुरापितृमात्रादिवर्णनम्-

अभ्युद्यद्विषयोन्नताऽतनुमहःपूरा शिवप्रश्रया

या दीव्यन्नयनाऽथ मानवमता रैमौक्तिकाऽलङ्कृता ।

धत्ते मर्त्यसुखाकरं भवहरं श्रीगूर्जरत्राङ्गना

श्रीवाणीविलसद्विवेकपुरुषाऽऽश्लेषाद् वृषारूढं सुतम् ॥ १६ ॥

तस्याः कोमलकाश्यपीशशिमुखीवक्षःस्थलालङ्कृति-

र्ग्रामः स्वर्मदमर्शुमापुरमिति स्वाढ्यालयादिश्रिया ।

जीवत्स्वामियुगादिवीरजिनप्रासादपुण्योत्सव-

प्रादश्राद्धसमृद्धवृद्धनगरासन्नः समस्तीह यः ॥ १७ ॥

मित्रप्रीतिपरायणः समकलाशाली सुवृत्तालयो

धाम्नाऽऽढ्यो महता—रजन्यरहितो यो निष्कलङ्कः कलौ ।

विभ्रचारुष्टोचत्तां दिततमा नालीकसंपद्वरः

प्राञ्चत्पार्वणरोहिणीरमणवद् देदीप्यमानः सना ॥ १८ ॥

सर्पद्वेषिशिलीमुखाऽक्षिततनुप्रोद्भूततेजोभर-

भ्राजच्चम्पकराजधीसखवरः सङ्क्षेधरः श्रीधरः ।

ऊकेशान्वयपद्मभास्वदुदयः श्रीकर्मसिंहाद्वयः

श्राद्धस्तत्र वसत्यसौ सुहृदयप्राणिप्रणीतप्रियः ॥ १९ ॥

(युग्मम्)

या गङ्गावदपङ्कपुण्यभवनाङ्गा शुद्धगोत्रोद्भवा

रम्भावत् कमनीयरूपकलिता कामं कुसङ्गोज्झिता ।

ब्राह्मीवत् परमेष्ठिजापरतताऽवासेष्टविद्याकला

लक्ष्मीर्वाङ्मज्जवत्ययाऽर्थिनिचये मिष्टान्नपानप्रदा ॥ २० ॥

मुक्तालीकलयोरुहारलतया तुल्या गुणैः सज्जया

पद्मिन्याप्ततुलाऽचलातिमृदुला पद्माकरैकालया ।

शीलर्दिः सुलसेव देवसुगुरुश्रद्धेद्भक्त्यावहा

कर्मादेव्यभिधा बभस्ति सुभगा चैतस्य सा प्रेयसी ॥ २१ ॥

(युग्मम्)

नीरोगाङ्गरमादिकाऽमितसुखं भुञ्जानयोरेतयो-

र्जज्ञे मूनुरनूनलक्षणरुचिः सुखप्रसंसूचितः ।

यावत्तावदतुच्छमुत्सवमसौ श्रीकर्मसिंहः पिता-

ऽकार्षीच्च स्वजनाङ्गनाऽऽवलिरलं वर्धपनाऽऽढ्यं विधिम् ॥ २२ ॥

अपि च—

श्रीमद्विक्रमतोऽब्धिरागदिगिरासंख्याधरे वत्सरे
मासे भाद्रपदे प्रदोषसमये कृष्णद्वितीयातिथौ ।
अश्विन्याहयभे तथा सति शुभे लग्नेऽत्र कुम्भाभिधे
जन्माऽजायत यस्य कस्य न विशः स स्यात् प्रशस्यः शिशुः ॥ २३
अथाऽस्य नामस्थापना—

अत्राऽयं भविता क्षमाधरमहाश्रीपक्षपातक्षमः
सेव्यः सद्विबुधैः सुधीर्नवसुधाभोगस्पृहः प्रत्यहम् ।
मत्तैवं किमु देवराज इति तन्नामाऽस्य निर्मापितं
धात्रा तातकृताऽतिविस्तरवरस्वज्ञातिवात्सल्यतः ॥ २४ ॥
पित्रादेः प्रथयन्नथैष पृथुकः प्रेमाऽप्रमं पञ्चधा
धात्रीभिः परिलालिताङ्गलतिकः सन् वर्धमानोऽनिशम् ।
लावण्यादिगुणाञ्चितश्चतुरवाग्युग् देवराजः प्रजा-
ऽऽप्यायी सप्तसमावयाः समभवद् यावद्विवेकोदयः ॥ २५ ॥
तावत् सोत्सवमानयद् विनयिनं तं लेखशालां पिता
तत्रार्यद्विजसन्निधौ समकलाविद्यास्वधीती धिया ।
शश्वद्देवगुरुप्रणामनिपुणः पुण्यस्पृहः प्राप्तवान्
साधूपाश्रयमश्रमं पठितवानत्राऽऽर्हतं च श्रुतम् ॥ २६ ॥
(युग्मम्)

शृण्वानस्य सनाऽस्य नैकशमिनां श्रेयास्विनीं देशनां
सर्वं वैषयिकं सुखं विषयमं संपश्यतः संसृतौ ।
उत्पन्नं स्वमनस्यनेनसि भृशं वैराग्यमभ्रंशकं
दीक्षाऽऽनमनोरथस्तदभवद् दक्षस्य बाल्येऽप्यहो ! ॥ २७ ॥
पित्रोर्ज्ञापितवान् यदाऽऽश्रयमिमं स्वं देवराजस्तदा

वत्स ! त्वं मृदुसंवारोऽसि चरणाऽऽदानं त्विदं दुष्करम् ।
 भुङ्क्त्व श्रीयुवतीमुखं भवसुखं ह्येतद्ग्रहे वासरो-
 ऽस्माकं सम्पति यं प्रतीतिवचनं स्नेहेन तौ प्राइतुः ॥२८॥
 भिक्षं नास्य मनो मनागपि गिरा पित्रोरमुह्यन्मते-
 र्यश्चातुर्यचमच्चरीकृतकृतिव्राताऽद्वितीयाकृतेः ।
 प्रव्रज्योत्कलिकावतः कलिकलाकेलीप्सितप्रच्युते-
 स्तत्केन क कदाऽन्वदायि शिवदा सैतन्मयाऽऽख्यायते ॥२९॥
 अत्रास्य व्रतदातृन् श्रीमुनिसुन्दरमुनीश्वरान् यावत् ।
 अथ कथयामि कति श्रीगच्छपतीन् गौतमप्रभृतीन् ॥ ३० ॥

तथाहि-

यच्चिन्तामणिवच्चिनोति कृतिनां यच्चिन्तितार्थप्रयां
 श्रीपृथ्वीवसुभूतिभूस्तदुचितं चञ्चत्प्रभावाञ्चितः ।
 चित्रं श्रीगणधार्यपीह विदितो निर्ग्रन्थनाथाऽग्निमः
 श्रीवीरान्तिषदादिमः सुखयतात् स्वामी स नो गौतमः ॥३१॥
 सेवासङ्गतशक्रमुख्यसुमनाः श्रीनन्दनाद्यातता-
 रामैकक्षितिभूतकामितकरश्रीकल्पगच्छस्थितिः ।
 धर्ता काञ्चन-सम्पदं गिरिगुरुर्मेरूपमां यः श्रितः
 श्रीवीरस्य स पञ्चमो गणधरः सिद्धौ सुधर्माऽभिधः ॥३२॥
 मुक्ताष्टापदकोटिनाटकरसमेङ्गत्कुमारीस्पृहः
 सर्वज्ञोऽप्यथ यः किलेह विदितः स्वामी महानन्दभूः ।
 श्रीजम्बूप्रभवादिबोधनपरः पुण्यात् सुखं वः सदा
 वीरादन्तिमकेवली स च चतुःषष्ट्याऽभवद् वत्सरैः ॥३३॥
 सूर्यशप्रभवः प्रणाशितभवः शय्यभवः श्रीयशो-
 भद्रः सान्द्रयशोमयश्च विजयः सम्भूतितः सूरिराद् ।

भद्राद् बाहुरूपद्रवत्रुटिपदुः श्रीस्थूलभद्रप्रभुः

षट् त्वेते श्रुतकेवलादधिगतत्रैलोक्यभावा बभूवुः ॥ ३४ ॥

त्रैकाल्यार्थविदो महागिरिसुहस्त्याद्या घना जज्ञिरे

वज्रान्ता दक्षपूर्विणो जिनमतोद्द्योतोद्यताः सूरयः ।

वज्रस्वामिविनेयवृन्दवृषभः श्रीवज्रसेनस्तत-

श्चत्वारश्च युगप्रधानयतिपास्तस्याऽपि शिष्या इमे ॥ ३५ ॥

श्रीनागेन्द्रसुचन्द्रनिर्वृतिवरा विद्याधरश्चेति त-

त्तेभ्यो वेदमिताः समुन्नतिमिताः शास्त्रास्तदीयारूयया ।

तासामन्तरसंख्यसाधुविसरैर्विस्तारमाप्ताऽवना-

वस्तोकास्तिककल्पिताऽलुलवृषा शास्त्राऽस्ति चान्द्री चिरम् ॥ ३६ ॥

(युग्मम्)

तस्यां भूरिषु सूरिषु त्रिशुवनख्यातेष्वतीतेष्वभूद्

यो गच्छप्रभुरद्भुताऽतिशयभृद्विद्यान्धिरुद्द्योतनः ।

स प्रापाऽर्जुदसभिधौ वटतले दृष्ट्वा मुहूर्तं शुभं

तत्राऽष्टौ गणपानतिष्ठिपदयो यत् तद् वटाऽऽहो गणः ॥ ३७ ॥

आद्यस्तेष्वथ सर्वदेवसुगुरुस्तस्याऽप्यनेकेऽभवन्

सन्ताने शुवनेऽतिशायिचरिताः श्रीदेवसूर्यादयः ।

धर्मोद्धारधुरन्धरा गणधरास्तेभ्यः क्रमाद् विक्रमाद्

ब्रह्माचार्यमहायने गुरुजगच्चन्द्रारूयसूरीश्वराः ॥ ३८ ॥

आचामाम्लतपो द्वियुग्दशसमास्तेपे क्षमापेशलै-

र्यैस्तन्नाम तपा इति सितिभृता येभ्यः प्रदत्तं तदा ।

तेभ्यश्चैष तपागणो गुरुजगच्चन्द्रप्रभुभ्यस्ततः

सेव्यः श्रावककोटिभिर्वटगणादासीदसीमोदयः ॥ ३९ ॥

अथ च-

श्रीदेवेन्द्राभिधगणधराः श्रीजगच्चन्द्रशिष्याः

कर्मग्रन्थप्रमुखविविधग्रन्थगुम्फास्तयासन् ।
 पीयूषाभां मुषितकलुषां यत्कभाषां निपीय
 प्राप प्रीतिं पुलकितचपुर्वस्तुपालादिसङ्घः ॥ ४० ॥
 मृद्वर्यायां जिनमतश्रुति प्रादुरासीच्च येषां
 वाग्वार्योगात् परमदलभूर्धर्मशालालतैषा ।
 नव्या भव्याऽचलसमश्मप्रायकायाऽपि लघ्वी
 तुच्छो गच्छोऽप्यजनि किल यत्सङ्गतो वर्धमानः ॥ ४१ ॥
 (युग्मम्)

विद्यानन्दश्रमणपतयस्तद्विनेयास्त्वभूवन्
 पट्टे तेषामथ गणधरा धर्मघोषाभिधास्ते ।
 पीत्वा पृथ्वीधरसचिवराद् गोरसं स्राग् यदीयं
 दीपं शम्भुप्रभुवृषमहो ! पुण्यकार्यैः पुपोष ॥ ४२ ॥
 शाकिन्यादेरशिवविसरोऽवारि विद्यापुरे यै-
 र्जिग्ये योगी स्वकेपरिकरक्षुद्रकार्युज्जयिन्याम् ।
 शुद्धध्यानात् सलिलनिधिनाऽदर्शितं च येषां
 तेषां विद्वानपि नु कवयेत् कोऽवदातान् प्रभूतान् ? ॥ ४३ ॥
 (युग्मम्)

गोविज्ञातोदयमयकलावत्प्रसिद्धौ निदानं
 शुद्धा येषां प्रतिपदभवद् नन्वमाऽग्न्याऽद्भुतं तत् ।
 ते श्रीसोमप्रभगुरुवरा रेजिरे धर्मघोष-
 मेङ्गलपट्टोदयशिखरिणि द्वादशात्माऽनुकाराः ॥ ४४ ॥
 मुक्त्वाऽष्टादशकूटभावकलितान् ये दोषटङ्गान् भवे
 हृष्टेऽस्माद् जगृहुर्महागुणमणीन् षट्त्रिंशतं त्वोजसा ।
 रूपाता वीतवशास्तथाऽपि किल ते सोमप्रभाचार्यस-

त्पट्टाऽलङ्कृतयोऽत्र सोमतिलका भट्टारका भ्रेजिरे ॥ ४५ ॥
 सूरीन्द्रानणहिल्लपाटकपुरे यान् गुङ्गडीपल्लवलो-
 पान्तस्थान् प्रणतः समोदमुदर्यापा नाम योगी तदा ।
 पृष्ठः श्राद्धवैरैरवक् स च ममेत्युक्तं हि सिद्धिमदा-
 अत्रैते पुरुषोत्तमाः कणयरीपाख्येन नाथेन तत् ॥ ४६ ॥
 श्रुत्वेति योगिगदितं मुदितैरशेषैः
 सङ्घैर्विशेषतरभक्तिरकारि येषाम् ।
 तेऽवाप्तसोमतिलकाऽमलपट्टपद्माः
 श्रीदेवसुन्दरगणप्रभवो बभूवुः ॥ ४७ ॥
 अथ परमगुरुश्रीसोमसुन्दरसूरीश्वराणां कतिपयगुणवर्णनम्-
 सुरनरविभुवन्द्यश्रीजयानन्दसूरि-
 प्रवरकरसरोजात् संमदात् सोत्सवं यैः ।
 रुचिरचरणलक्ष्मीरात्मसाद् निर्ममेऽद्रि-
 ज्वलनजलधिधात्रीवत्सरे विक्रमार्कात् ॥ ४८ ॥
 तदनु निजतनोर्ये यत्यजेयं प्रमाद-
 द्विषमतुषमनीषोत्कर्षतोऽपास्य दूरम् ।
 बभ्रुरिह गुरुराजज्ञानयुक्सागराङ्गा-
 ऽस्मयविनयसपर्याऽवाप्तविश्वाप्तविद्याः ॥ ४९ ॥
 अपहृतभवितापाः पुण्यपद्माकरा ये-
 नवमरसकलापा नीरजस्थित्युदाराः ।
 सततमऽधुरऽग्नेकोच्चागमानद्भुतं तद्
 मधुपमुखपतद्भिर्नानुषङ्गं त्वकार्षुः ॥ ५० ॥
 तुरगशरगवांऽहिष्मामिते विक्रमाब्दे
 गणधरपदमापुः पत्तने गूर्जरोर्व्याम् ।

करसरसिरुहा श्रीदेवयुक्सुन्दराणां
 नरवरनरसिंहाऽऽब्धरम्योद्धवैर्यै ॥ ५१ ॥
 गुरुधरणविहाराद्यार्हतोत्तुङ्गगेहाः
 सपदि यदुपदेशात् कारिताः श्रावकेन्द्रैः ।
 व्यरचि शुचिमहौघैर्यैश्च तारङ्गकादा-
 वजितजिनमुस्वार्हद्बिम्बलक्षप्रतिष्ठा ॥ ५२ ॥
 गृहिविहितमहीयोविस्तरैः स्थापिता यै-
 रमरफलदमानाः सूरयो वाचकाश्च ।
 विबुधगणिपदानि प्रापिता दीक्षिता ये
 गुरुसदृगपि तेषां वेत्ति संख्यां न कोऽपि ॥ ५३ ॥
 कति यतिवृषभा यद्देशनादुग्धपानाद्
 विजनविपिनवासं शिश्रियुः कष्टकृत्यै ।
 अभवदतितपस्वी चाऽन्यचारित्रिराशि-
 श्रमजिनतपस्कृत् शान्तिचन्द्राख्यभिश्चुः ॥ ५४ ॥
 अगणितगणयो यद्द्वारके सर्वविद्या-
 प्रमथितपरमत्युन्मत्ताभीत्यभेद्याः ।
 प्रतिपुरमतिमात्रश्रीभृतो भूषमान्या
 व पुरि शुशुभिरे च श्राद्धवर्गा वदान्याः ॥ ५५ ॥
 (मालिनीच्छन्दसा काव्याष्टकम्)
 चारित्ररत्नजिनमण्डनहेमहंस-
 श्रीसोमदेवसुसुधादिमनन्दनाद्याः ।
 के वाचका गुरुधियः कति सूरयो वा
 येषां विनेयविभवो बहवो बभूवुः ॥ ५६ ॥
 ये योगशास्त्रलघुभाष्यगुरूपदेश-

मालादिकप्रकरणावलिबालबोधात् ।
 कल्याणकादिविविधस्तवमृग्यशास्त्रा-
 ण्यस्त्राक्षुरक्षितश्चमाः स्वपरोपकृत्यै ॥ ५७ ॥
 संवेमरङ्गगुणितत्रिसहस्रसंख्य-
 स्वाध्यायकाः प्रतिदिनं च निरीहनाथाः ।
 निद्रोदयेऽपि विदधुः स्ववपुःप्रसारं
 ये नाऽप्रमार्ज्यं, यतना क विशीदशी स्यात् ? ॥ ५८ ॥
 आश्नादिपल्लिवसतिर्गुणराजनामा
 यद्वाक्श्रुतेः सहवयैरकरोत् कृतीशः ।
 देवालयैर्दशभिरस्तविमानमानै-
 रुक्लेशमौलिरतुलां विमलादियात्राम् ॥ ५९ ॥
 गोविन्दकारितगजाङ्गजिनप्रतिष्ठा
 तारङ्गकेऽथ महती गुणराजयात्रा ।
 यो देवराजजनितो मुनिसुन्दराणां
 यद्दीयमानगणधारिपदे महश्च ॥ ६० ॥
 निर्मापितं नगरराणपुरे यदुच्चं
 चैत्यं चतुर्मुखमथो धरणास्तिकेन ।
 यद्द्वारकेऽत्र करणीयचतुष्कमेत-
 ज्जातं चमत्कृतिकरं चतुराङ्गभाजाम् ॥ ६१ ॥
 (युग्मम्)
 आकर्ण्य यद्गुणगणं गृहिणः प्रहृष्टा-
 लेखेन दुष्कृतततीरतिदूरदेशात् ।
 विज्ञाप्य केऽपि कृतिनः परपक्षिभाजोऽ-
 प्यालोचनां जगृहुरास्यकजेन येषाम् ॥ ६२ ॥

श्रीगौतमप्रतिमतां दधतां विधूताऽ-

न्तर्विद्विषां परमशर्मजुषां च येषाम् ।

नामस्मृतेरपि भवेद् भविनामभीष्टा

सर्वार्थसिद्धिरधुनाऽपि सुधर्मभाजाम् ॥ ६३ ॥

(सिंहोद्धताच्छन्दसा काव्याष्टकम्)

यो यो व्यधायि त्वयि मृत्युपायो-

मया तवाऽयात् स स निष्फलोऽभूत् ।

तन्मेऽपराधं क्षमिराद् ! क्षमस्वा-

ऽऽचार्यो जरीयानिति कश्चिदाख्यत् ॥ ६४ ॥

यत्कारितं मनोरमकल्पद्रुमनामपार्श्वजिनबिम्बम् ।

स्वीमाईश्राविकया प्रतिष्ठितं यैश्च तदतिमहत् ॥ ६५ ॥

इत्याद्यद्भुतपुण्यकारणचणाः सम्यग्गुरुद्वद्गुणाः

ये दोषैरखिलैरनाप्ततनवस्त्वौन्नत्यभृत्साधवः ।

ते श्रीसुन्दरदेवसुन्दरमहापट्टप्रभावावहाः

सर्वेष्टा गवि सोमसुन्दरवरा रेजुर्गणाधीश्वराः ॥ ६६ ॥

अथ श्रीमुनिसुन्दरसूरीश्वराणां सर्वगुणसंपूर्णानामपि

कियद् गुणवर्णनम्-

अध्यात्मकल्पद्रुमवल्गुगुर्वा-

वलीविचित्राऽऽप्तपतिस्तवादीन् ।

ग्रन्थान् बहून् ग्रेथुरजिह्ममत्या

येऽपास्तवाचस्पतिदर्पदीप्त्या ॥ ६७ ॥

श्रीसूरिमन्त्रस्मरणाऽतिशेषात्

षष्ठाष्टमादेश्च तपोविशेषात् ।

प्रत्यक्षतामाययुरार्यपञ्चा-

वत्यादिदेव्यः प्रमदेन येषाम् ॥ ६८ ॥
 निर्माय यैः शान्तिकरं स्तवं नवं
 निवारिता मारिरिहाऽतिदुस्तरा ।
 ध्यानात्तथा तिङ्भरेतिरऽञ्जसा
 जाग्रद्गुणैर्जनमतप्रभावकैः ॥ ६९ ॥
 पीयूषयूषमधुरात्मगिरा दुरन्त-
 माऽऽनेमुषामिह विमोहविषं हरन्तः ।
 भव्योत्सवं भुवि विहारविधिं सृजन्तः
 श्रीमानतुङ्गगुरुवन्महिमर्द्धिमन्तः ॥ ७० ॥
 सत्क्षुल्ललाभमनिभश्रुतसंविदेकाऽऽ-
 लोकात् समीक्ष्य मुनिसुन्दरसूरिराजाः ।
 स्वाश्रय्युमापुरमुमापुरनामधेयं
 ग्रामं क्रमादनुपमं तमुपागमंस्ते ॥ ७१ ॥

(युग्मम्)

प्रीतस्ततस्तत्र स कर्मसिंह-
 स्तेषां प्रवेशोत्सवमाश्वकार्षीत् ।
 संमानतो मेलितसङ्कराशेः
 सद्रत्नैरैटङ्कककदानपूर्वम् ॥ ७२ ॥

इतश्च—

फलवानद्य मनोरथमरुत्तरुर्मे फलेग्रहिस्त्वजनि ।
 जनिरपि यदत्र पादावधारिताः सन्ति सद्गुरवः ॥ ७३ ॥
 ध्यात्वेति देवराजः समुद्रवन्दे स ताननूचानान् ।
 प्रददत मे व्रतमतनोदिति विज्ञप्तिं च तत्पुरतः ॥ ७४ ॥
 दीर्घायुर्धीधर्मश्रीशर्मदमुख्यपूर्णरेखाढ्यम् ।

करतामरसं तावत्तैरस्य निरीक्षितं नितराम् ॥ ७५ ॥
 सर्वाङ्गचङ्गिमानं कुमारमिममीक्ष्य तदनु ते यतिपाः ।
 भावी गुरुरपदवीभागयमेवं भावयामासुः ॥ ७६ ॥
 दापयताऽस्य तपस्यां सुतस्य भोः ! आयतौ हि भवभेत्तुः ।
 भवदादीनामिति ते जगुस्ततः कर्मसिंहाग्रे ॥ ७७ ॥
 स तदा तान् प्रत्येतामदर्शयद् जन्मपत्रिकापस्य ।
 दृष्ट्वा पुनराहुरमी इहाऽपि चारित्रयोगोऽस्ति ॥ ७८ ॥

१२ श. १ रा. चं.	११	१० ९
२	श्रीः	८
३ बु. ४	५ शु.	७ बु. के. ६ मं. र.

तदपि पिता नाऽनुमतिं व्रतदानेऽदादमुष्य स ततोऽवक् ।
 खेदकृदेतद्विषये जननीं प्रति देवराजसुधीः ॥ ७९ ॥
 कीदृगयं भविताऽग्रे तथेति पृष्ठे त्ववादि गुरुभिस्तैः ।
 श्रीगणपतिरिति मुदिता दत्तवती सा क्षमाश्रमणम् ॥ ८० ॥
 (आर्याऽष्टकेन कुलकम्)

ततश्च—

ग्रामादितः सपदि सङ्गृह्णाऽऽग्रहेण
 प्राप्तेषु पत्तनममीषु शमीश्वरेषु ।
 ग्रामान्तरं गतवति स्वपतौ च कर्मा-
 देव्यप्यगात् सममनेन सुतेन तस्मिन् ॥ ८१ ॥
 पूज्याः ! प्रयच्छत जवाद् वरसंयमं मे-

ऽत्राऽपि प्रणम्य च गुरुन् अमुनेत्यमुक्ते ।
 ते पत्तनादपि निदानपुरं तदानी-
 मीयुर्जिनाऽभिनमनाय तदन्तिकस्थम् ॥ ८२ ॥
 तत्राम्बया बहुधनैरनया प्रणीते
 कान्तक्षणे सुकृतिसन्ततिसाक्षिकं तैः ।
 दीक्षा ददेऽस्य मुनिसुन्दरसूरिपादै-
 रब्देऽम्बराऽम्बुनिधिवेदविधुप्रमाणे ॥ ८३ ॥
 लक्ष्मीवदत्र भविकाऽमितसातदाता
 गम्भीरतादिगुणरत्नरमारतिश्च ।
 भाव्येष सागर इवेति विभाव्य लक्ष्मी-
 युक्सागरेति विदधेऽस्य ततोऽभिधा तैः ॥ ८४ ॥
 (चतुर्भिः कलापकम्)

अथैषां श्रीलक्ष्मीसागराणां गणिपण्डितवाचकपदप्राप्तिसमयकथनम्—
 भक्त्याऽऽदरेण मुनिसुन्दरसूरिराजां
 पार्श्वे प्रसन्नमनसां परभागभाजाम् ।
 सिद्धान्तमुख्यसमवाङ्मयमल्पकालं
 ये हृद्ध्यगीषत विशुद्धधिया रसालम् ॥ ८५ ॥
 सत्तर्कवादकविताकरणैकतानै-
 रुत्तार्य्य मानविषमाऽऽशु वचोवितानैः ।
 दुर्वादिनां शिशुदशा अपि जीर्णदुर्गे
 येऽरञ्जयन्नरपतीन् महिपालमुख्यान् ॥ ८६ ॥
 षड्जीवकाययतनारचनापवित्रं
 येऽपालयन्नतिचारचयं चरित्रम् ।
 नित्यं चिरन्तनमुमुक्षुवदप्रमत्ता-

बाह्यान्तररुपरिपुपङ्कयनुपात्तचित्ताः ॥ ८७ ॥
 विश्रामणादिविनयप्रतिपत्तिकृत्या
 सत्यापनं विदधतः शुचिसंयतानाम् ।
 प्रापुः क्रमेण गणिनाम पदं विवाह-
 प्रज्ञप्तियोगव्रह्नात् समहामहं ये ॥ ८८ ॥
 श्रीसोमसुन्दरगुरुप्रवरैः प्रदत्तं
 येभ्यः सुपण्डितपदं प्रथिते महेऽत्र ।
 आगत्य देवागिरितः कृतिना महादे-
 नान्ना महीयसि रसग्रहदिग्रसाब्दे ॥ ८९ ॥
 मुण्डस्थलेऽथ मुनिसुन्दरसूरिभिर्यै-
 र्यै स्थापिता तदनु वाचकतापदव्याम् ।
 भीमेन सङ्घपतिना निजबान्धवेना-
 ऽऽरब्धोद्धवे विधुवियद्वसुधाऽङ्कवर्षे ॥ ९० ॥
 श्रीसोमसुन्दरगुरुत्तमपट्टपद्म-
 प्रद्योतना गणधरा मुनिसुन्दराख्याः ।
 श्रीलक्ष्मिसागरवरैरथ वाचकैस्तै-
 स्ते चक्रिरे परिहृता नहि केषु हर्षम् ॥ ९१ ॥
 (सप्तभिः कुलकम्)
 अथ श्रीजयचन्द्रसूरिश्रीजिनकीर्तिसूरिश्रीविशालराजसूरिवर्णनकणः-
 याम्याऽऽदिदिग्मिलितदुर्मदवादिभट्टा-
 न्निर्धात्य तर्ककविताक्षतियुक्तिपङ्कथा ।
 ये लेभिरे विरुदमिभ्यसभासमक्षं
 तैरेव तूक्तमिह कृष्णसरस्वतीति ॥ ९२ ॥
 चन्द्रार्कदीप्रतरकीर्तितपःप्रतापाः

पापप्रणाशनिपुणाः प्रणतप्रजानाम् ।
धीराऽजिताश्च मुनिसुन्दरसूरिपट्टे-
ऽजायन्त तेऽत्र जयचन्द्रगणाऽधिराजाः ॥ ९३ ॥
(युग्मम्)

संवगतो गुणदृढं सकुटुम्बकैर्यै-
राश्रित्य संयममधीत्य च सत्यविद्याः ।
मुक्त्यर्थमेव विहितान्यतिदीर्घशास्त्रा-
ण्युच्चश्रियेऽत्र जिनकीर्तियतीश्वरास्ते ॥ ९४ ॥
येऽलङ्कृतिव्रजकृतप्रमदाधिकश्री-
गोपीविरास्तदुचितं हि सुविश्वरूपाः ।
यन्कृतदर्पकरमाः कुतुकं तु तत् ते
चकुर्न कस्य यतिराजविशालराजाः ? ॥ ९५ ॥
अथ परमगुरुश्रीरत्नशेखरसूरिवर्णनम्-
ये बेदरादिषु पुरेषु पटिष्ठभट्ट-
चेतोमरदृमपहृत्य वचःप्रपञ्चैः ।
शीर्षेष्वशेषविदुषां विदधुर्बुधेशा
बाल्येऽपि सार्थकमहो ! निजनाम मेध्यम् ॥ ९६ ॥
ग्रन्थान् प्रतिक्रमणसूत्राविवृत्तिवीत-
रागस्तवाऽऽस्तिकविधिप्रमुखान् प्रश्नस्यान् ।
येऽरीरचन्नथ च विश्वजनीनचित्ता-
श्रातुर्यवद्वचनरञ्जितनागरेभ्याः ॥ ९७ ॥
सन्देहसंहतिहलाहलहारिणो ये
सद्देहिनामऽतमसो विमलान्तरङ्गाः ।
साम्यं मणेरऽधुरऽगण्यरूपादिदोषाऽऽ-

भोगालिमालिकलिकुण्डलिमौलिकोटौ ॥ ९८ ॥

यद्दीक्षिताः कतिपये यतयो भजन्ते-

ऽनूचानवाचकपदान्यधुना सुधीनाः ।

ये पण्डिताश्च गणयो गरिमाऽभिरामा-

स्तेषां तु कोऽपि गणनाभणनाय नाऽलम् ॥ ९९ ॥

सर्वाद्भुतश्रुतधरा अपि विश्रुता ये

कामोद्भवा अपि च नित्यमनङ्गनाशाः ।

भान्ति स्म तेऽत्र जयचन्द्रगणेन्द्रपट्टे

श्रीरत्नशेखरवरास्तपगच्छनाथाः ॥ १०० ॥

(पञ्चमिः कुलकम्)

सङ्घग्रहादथ विहारविधानतस्ते

सूरीश्वरा बहुपुराणि पवित्रयन्तः ।

श्रीमेदपाटपृथिवीमुकुटाभमज्जा-

पद्माभिधाननगरं समहं समीयुः ॥ १०१ ॥

अथ श्रीउदयनन्दिसूरिवर्णनम्-

आदाय संयमकृपाणमपारतेजः-

श्रीकङ्कलोहमयमुज्झितकोशशोभम् ।

आसि स्यदादहितराशिरऽशेषसत्त्व-

वर्गे कृपालुहृदयैरिह यैरमायैः ॥ १०२ ॥

श्रीपूज्यपादपदचन्दनहेतवे ते

तत्रागमन्नुदयनन्द्यभिधा मुनीन्द्राः ।

श्रीलक्ष्मिसागरसुवाचकपुङ्गवाश्च-

ऽन्येऽपि प्रधानविबुधा बहुसाधुसाध्व्यः ॥ १०३ ॥

इतश्च-

साईसजुःसमधरास्तिकवारितेऽस्मि-

न्नुत्तुङ्गजैनभवने स्वधनेन पूर्वम् ।
 तैर्गच्छपैर्व्यरचि तत्र महादिभद्र-
 प्रासादसार्वपतिमूर्तिततिप्रतिष्ठा ॥ १०४ ॥
 आत्माऽमितान्यपुरमेलितसङ्घसङ्घ-
 वात्सल्यवस्त्रवरराजतटङ्कदानैः ।
 प्राग्वाटशाठिकनराग्रिमकर्मनाम-
 श्रद्दालुनाऽतिमहति प्रथिते महेऽस्मिन् ॥ १०५ ॥
 तस्याग्रहाच्च वयजाहसुहृद्युतस्य
 श्रीविक्रमाद्वसुस्वपुङ्खशशाङ्कवर्षे ।
 श्रीलक्ष्मिसागरसुवाचकनायकानां
 प्रादायि सूरिपदवी गणमोदकानाम् ॥ १०६ ॥
 (त्रिभिर्विशेषकम्)

अथ श्रीसोमदेवसूरिवर्णनम्-

विद्याविवादमदमेदुरवादिदृष्टं
 वाक्यैर्निवार्य नृपपर्वदि हर्षवर्षैः ।
 यै रञ्जितः स्वककवित्वकलाऽतिरेका-
 त्शुल्लैरपि क्षितिपतिः किल कुम्भकर्णः ॥ १०७ ॥
 श्रीपावकावनिपसज्जयसिंहजीर्ण-
 दुर्गेशमण्डलिकहाममुखा नरेन्द्राः ।
 आत्मीयगीर्मधुरताकवितासमस्या-
 पूर्त्याऽऽदिना हृदि चमत्कृतिमापिता यैः ॥ १०८ ॥
 भूजानिरञ्जनकलाबलबप्पभट्टि-
 कल्पास्त्वनल्पधिषणा धिषणाऽनुकाराः ।
 ये देवसूरिसदृशाः कुदृशा जयित्वा-

नैकस्तवस्तुतिविधानजिनप्रभाषाः ॥ १०९ ॥

तेभ्यो ददुर्नगरराणपुरे क्षणौघे

सूरेः पदं धरणसङ्घपतिप्रणीते ।

श्रीसोमदेवगणिवाचकनायकानां

श्रीरत्नशेखरवरा गणधारिणस्ते ॥ ११० ॥

(चतुर्भिःकलापकम्)

अथ समकं गुरुचतुष्कवर्णनम्-

द्वौ द्वौ रवी शशधराविति तेऽब्धिमानाः

प्राप्ताः किमत्र समकं तमसाश्छिदायै ? ।

धर्मादयः किमथवा विमला इमेऽर्था

मूर्ताः स्वसेविषु सदा सुखपोषणार्थम् ? ॥ १११ ॥

श्रीरत्नशेखरगुरुदयनन्दिसूरि-

श्रीलक्ष्मिसागरसुधीश्वरसोमदेवाः ।

नैकैः सकर्णपुरुषैरिति वर्ण्यमाना-

निन्युः स्वगोभिरिह सार्ववृषं विवृद्धिम् ॥ ११२ ॥

(एवं वसन्ततिलकाछन्दसा संलग्नकवित्वद्वात्रिंशिका)

श्रीमन्मालवमेदिनीन्दुवदनाऽलङ्कारहारप्रभो-

रुद्राभागरवासिकर्मतनयश्रीरत्नसङ्घप्रभोः ।

आक्षेपाद्विधुवेदवर्ष्मवसुधावर्षे सुभिक्षोद्भवे

लक्ष्मीसागरसूरिराजविलसद्भाग्यप्रकर्षस्तवे ॥ ११३ ॥

श्रीजम्बूसमसोमसुन्दरगुरोः श्रीसोमदेवाह्वयः

शिष्यः सूरिवरश्च शिष्यवृषभश्चारित्रहंसोऽस्य यः ।

तस्य श्रीविबुधस्य शिष्यशिशुना काव्ये मुदा निर्मिते

सर्गोऽयं प्रथमोऽभवद्गुरुगुणाद्रत्नाकराख्याश्रिते ॥११४॥

(युग्मम्)

इति परमगुरुश्रीलक्ष्मीसागरसूरीश्वराणामुत्पत्तेरारभ्य भट्टारक-
पदप्राप्तिसमयं यावत् श्रीगौतमादिगणधरपरम्परावर्णनगर्भो
गुरुगुणरत्नाकरनाम्नि काव्ये प्रथमः सर्गः ॥

अहम्

अथ द्वितीयः सर्गः ।

वक्ष्यथ लक्ष्मीसागरसूरीणां गच्छनाथताञ्जसरम् ।
यत्पुनरिह विहितं तैः सुपुण्यकार्यं स्वयं तदपि ॥ १ ॥
आचार्या ये मालवादौ विहारं चक्राणाश्चार्हत्पतिष्ठादिकृत्यम् ।
ग्रामे ग्रामे निर्मितोरुक्षणं श्रीसङ्घं पुण्यं लम्भयन्तः शुभार्थम् ॥२॥
अश्वश्वेतज्योतिरक्षक्षमाऽब्दे पौषे मासे विक्रमाद् यावदासन् ।
ये सूरिश्रीरत्नयुक्शेखराणां पट्टे लक्ष्मीसागरा गच्छनाथाः ॥३॥
तावल्लाटापल्लिपुर्या चतुर्धाश्रीसङ्घेनागत्य नानापुरेभ्यः ।
आनन्देनाऽऽनम्य यान् पूज्यपादान् सद्वात्सल्याद्युत्सवश्च व्यधायि॥

(युग्मम्)

वि-प्रद्युम्नोदारदेहप्रदीप्त्याऽपूर्वाऽस्वर्वाऽगर्वविद्याविनोदैः ।
वैराग्येण त्यक्तबाह्यार्थकोशैरङ्गीचक्रे स्थूलभद्रोपमा यैः ॥५॥
येभ्यो विभ्रद्भ्यः सहस्राक्षभावं भास्वज्ज्योतीरुच्यन्मन्वाश्रितेभ्यः॥
विश्वाबाधामुग् नमः सत्क्षमाभृच्चक्रं चक्रे स्वीयपक्षप्रवृद्धैः ॥६॥
येभ्यः केचित्साधवोऽवाप्तविद्या देदीप्यन्ते नव्यकाव्यप्रकाराः ।
तन्वानास्ते स्वोदयं सर्वदिक्षु प्रत्तक्षेमाः संमुखाः स्वध्वयाताम् ॥७॥
त्रिंशच्चत्वारिंशदब्देभ्य आगाद् यः प्राग् येषामेकशो दृष्टिमार्गम् ।

देहीदानीमेष मद्भूषणलक्ष्यः स्यादीदृक्षा धारणा कस्य विश्वे? ॥८॥

नैकेषु श्रीमच्छनाथेषु सत्सु प्राधान्यं येष्वेव जज्ञे महिम्ना ।

राज्ञीवोद्यत्प्रग्रहेषु ग्रहेषु श्रीमल्लक्ष्मीसागराः केन तुल्याः ? ॥९॥

(सप्तविभक्तिष्कमं शालिनीलन्दसा काव्याष्टकम्)

यान् मालवस्थानवलोक्य गूर्जरक्षमायामवाप्तावसरेण साधवः ।

स्वसेवकाः केऽपि कृताः कलिक्षमाभृता ततोऽभूद्वृण एष सव्रणः ? ०

अथैतन्मेलकृतिः-

बाग्देवतादत्तवरा व्रतीश्वरा-

दीव्यद्रूपरूपपराजितस्मराः ।

चकाशिरे ये कविमौलिमण्डनाऽ-

नुकारकाः श्रीगुरुरन्नमण्डनाः ॥ ११ ॥

श्रीसोमदेवाहयसूरिसूत्रिताऽ-

त्यासेपतः पक्षपृथक्त्वमोक्षिषु ।

निर्णिक्तहेमेव नतेषु तेषु च

श्रीस्तम्भतीर्थे नगरे गुरुत्सवैः ॥ १२ ॥

स्वदृक्शरोर्वीशरदि व्यधायि यै-

र्यदा गणैक्यं घनसङ्घसाक्षिकम् ।

तदाऽन्यपक्षीयमहात्मनामपि

प्रकाममासीन्मनसीह विस्मयः ॥ १३ ॥

(चतुर्भिः कलापकम्)

महाव्रतित्वं किल नैकशो नरा-

यत्पाणिनाऽथो विबुधत्वमापिताः ।

सुव्रत्सतां श्रीधरतां च पद्मिरा

कस्येदगाऽऽस्ते गरिमा जगत्त्रये ? ॥१४॥

सितां सिताश्मप्रतिमां सुधां मुधा-
 मधूलकां वा लपनश्रियं खलम् ।
 तथेक्षुदण्डं तृणमेव मेनिरे
 यद्वाचमास्वाद्य विदां वरा नराः ॥ १५ ॥
 तपा इति ख्यातिमतां महात्मनां
 कर्तुं हि युक्ता विकृतिर्न नित्यञ्चः ।
 तत्पञ्चपर्व्या क्षपणादिकारकै-
 यैस्त्याजिताऽऽज्यादिरियं जितेन्द्रियैः ॥ १६ ॥
 श्वेताम्बरेति स्वकरूढिसूनृती-
 कृते वितीर्णानि यतिव्रजाय यैः ।
 श्वेताम्बराणि व्यवहारिणां नृणां
 बोधाय तद्दानविधाविवाऽथवा ॥ १७ ॥

(उपजातिच्छन्दसाऽष्टकम्)

अथैषां गच्छपरिधापरिधानिकाविधिः-
 विक्रमात्पाणिपादाक्षक्षमावर्षे स्वहर्षतः ।
 तपागच्छस्य यैर्वैषैरारब्धा परिधापना ॥ १८ ॥
 यैराचार्या उपाध्यायाः स्थापिताः परिधापिताः ।
 ये तेषामभिधां वक्ष्ये श्लेषाच्चात्रान्तिषत्प्रमाम् ॥ १९ ॥
 अपि च-

श्रीरत्नमेघादिभिरिभ्यधुर्यै
 यद्द्वारके प्रापि च यत्प्रसादात् ।
 तत्राहमाऽऽख्याः कियतां यतीना-
 माख्यामि ता याः श्रुतिमागता मे ॥ २० ॥

अथ च-

लक्ष्मीसागरसूरीशैः पूर्व तैः परिधापिताः ।

तत्तैवदृक्संयतार्याः श्रीसुधानन्दनसूरयः ॥ २१ ॥
 विद्यमानधर्मराराध्याऽनगारार्यास्ततः पुनः ।
 सूरयः शुभरत्नाख्याः शुभरत्ननिधिप्रभाः ॥ २२ ॥
 महोन्नतपदव्यक्तव्रत्यार्याङ्गीकृतक्रमाः ।
 श्रीमत्सोमजयाचार्या यज्ञःसोमजयोद्यताः ॥ २३ ॥
 ज्ञानार्मुत्तैरुचिस्फीतसंवरश्रमणाऽग्निमाः ।
 आचार्या जिनसोमाख्याः सोमजार्जुनकीर्तयः ॥ २४ ॥
 गुणरामैतपोधाममुनिसत्याप्तसेवनाः ।
 वृजिनध्वान्तहंसाः श्रीजिनहंसाहमूरयः ॥ २५ ॥
 विश्वभूतैर्हिताचारचारित्र्यार्याश्चितास्ततः ।
 सूरयः सुन्दरा मत्या श्रीमत्सुमतिसुन्दराः ॥ २६ ॥
 भयेन्द्रियैर्जयेद्धश्रीश्रमणार्याऽनुरागिणः ।
 स्वशिष्याग्न्याश्च सूरिशाः श्रीमत्सुमतिसाधवः ॥ २७ ॥
 भास्वैत्तारतपःपूतशरीरव्रतिशालिनः ।
 धन्यराजप्रियप्रज्ञाः श्रीराजप्रियसूरयः ॥ २८ ॥
 अहीनेन्दुशुचिश्लोकधारिचारित्रिसाधवः ।
 अनूचाना नतानेकनरेन्द्रा इन्द्रनन्दयः ॥ २९ ॥

अथ वाचकाः—

सदानेन्दकराऽमन्युमुन्यार्या जुष्टमूर्तयः ।
 श्रीमन्महीसमुद्राहा महोपाध्यायपुङ्गवाः ॥ ३० ॥
 क्षेमरामयमारामघनसंयमिसंश्रिताः ।
 श्रीमल्लब्धिसमुद्राख्या उपाध्याया महोमयाः ॥ ३१ ॥
 तत्तैवदृष्टिगरिष्ठाङ्गव्रत्यार्यासादिताश्रयाः ।
 उपाध्यायाः प्रशस्याऽयाः श्रीमन्तोऽमरनन्दयः ॥ ३२ ॥

कुंविद्याऽवद्यभित्साधुसत्याराधितविग्रहाः ।
 कुशाग्रीयधियः श्रीमज्जिनमाणिक्यवाचकाः ॥ ३३ ॥
 जगतीजनताऽऽदेयवचोवाचंयमाश्रमाः ।
 वाचका धर्महंसाख्या धर्महंससरःसमाः ॥ ३४ ॥
 मण्डिताश्वरणच्छायाभृदमायमहात्मभिः ।
 उपाध्यायपदोपेताः श्रीमदागममण्डनाः ॥ ३५ ॥
 यतिधर्मकृतिप्राप्तगौरवव्रतिभूषिताः ।
 इन्द्रहंसा उपाध्याया इन्द्रहंससमौजसः ॥ ३६ ॥
 अङ्गजन्माऽऽद्यकाङ्क्षिस्तुमुमुक्षुक्षेमसौख्यदाः ।
 वाचका गुणसोमाख्या मुख्या मेधाविवाग्मिनाम् ॥ ३७ ॥
 तथाऽर्मासंपराहार्ययत्यार्या वरवाचकाः ।
 श्रीमन्तोऽनन्तहंसाहाः सुबहागमवेदिनः ॥ ३८ ॥
 भुवनाद्भुतकृत्साधुधुर्याः श्रीसङ्घसाधवः ।
 वाचका वाक्यचातुर्याऽऽवर्जिताऽऽर्यसभासदः ॥ ३९ ॥
 यद् न्यगादि मया मानमेषामन्तिषदामिह ।
 अनुमानेन तद् न्यूनाऽधिकत्वे नैव दूषणम् ॥ ४० ॥

अथ कति विबुधाभिधाः—

यैरथार्पितवेषाणामशेषाणां महात्मनाम् ।
 संख्यां ख्यातुमलं नाहं तादृगृह्णेरयोगतः ॥ ४१ ॥
 गीतार्थानां तथाऽप्यत्र ब्रुवे नामानि कानिचित् ।
 कौतुकादेतदाख्याऽन्तस्थाऽष्टवर्गक्षरक्रमात् ॥ ४२ ॥
 राजतिलकशुभतिलकाऽभयतिलका अमरभुवनशिवतिलकाः ।
 श्रीसिद्धान्तविवेका भुवनविवेकाऽभिधा विबुधाः ॥ ४३ ॥
 एतेऽहान्ता मता भूरिभूतेष्टा अष्टविष्टे ।

सर्वमङ्गलयाऽऽश्लिष्टाः श्रीमहाव्रतिमूर्तिवत् ॥ ४४ ॥

(युग्मम्)

जयरुचिसिद्धान्तरुची अथ प्रभाराजमेरुराजवराः ।

जयराजचन्द्रराजाऽपरराजानन्दराजाख्याः ॥ ४५ ॥

सुन्दरराजो नन्द्यादिमसहजानन्दसहजनामानौ ।

शिववदमी एकादश विबुधाः स्मरहा अपि च-जान्ताः ॥ ४६ ॥

(युग्मम्)

श्रीसुधाभूषणा लब्धिभूषणाऽभयभूषणौ ।

देवभूषणनामानस्तथा कमलभूषणः ॥ ४७ ॥

बुधाः प्रतिष्ठाकल्याणाऽभयकल्याणसंज्ञकाः ।

जयकल्याण एतेऽष्टौ णान्ता दिग्गजतेजसः ॥ ४८ ॥

(युग्मम्)

सत्सुविहिताभयश्रुतसंज्ञौ सुमतिश्रुतेन्द्रशीती च ।

श्रुनिकीर्तिनेमिकीर्ती सुलब्धिकीर्तिस्तिलककीर्तिः ॥ ४९ ॥

सिद्धान्तादागमात्कीर्ती तथा विनयमूर्तयः ।

धीरमूर्तिवरानन्दमूर्तिसंयममूर्तयः ॥ ५० ॥

सत्तिलकमूर्तिलब्ध्यादिममूर्ती षोडशेति विबुधाः स्युः ।

इन्दुकला इव विमला एतेऽतान्तास्तथाऽत्यन्ताः ॥ ५१ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

ज्ञानप्रमोदचरणप्रमोदसंज्ञौ जिनप्रमोदश्च ।

भावानन्दः पुण्यानन्दः श्रीरत्ननन्दिवराः ॥ ५२ ॥

श्रुतनन्दिरभयनन्दिप्रभुसंयमनन्दिराजनन्द्यभिधाः ।

दश दिक्पतय इवैते दान्ताः सुमनःश्रिता विबुधाः ॥ ५३ ॥

(युग्मम्)

जयसाधुचरणसाधू बुधाश्च सिद्धान्तसाधुगुणसाधू ।

सत्कमलसाधुरेते ध्वन्ताः स्वस्तरव इव पञ्च ॥ ५४ ॥
 श्रीसत्यरत्ना वरमेरुत्वाः सच्चन्द्ररत्ना अथ नेमिरत्नाः ।
 लब्ध्यादिरत्नास्तदनु प्रतिष्ठारत्नाः सुधारत्नसुसूररत्नाः ॥ ५५ ॥
 सत्तिलकरत्नलक्ष्मीरत्नसमयरत्नचरणरत्नाख्याः ।
 सुमतिरत्नेन्द्ररत्नौ कुलरत्नः कमलरत्नश्च ॥ ५६ ॥
 सरसोमसोममण्डनशिवमण्डनसमयमण्डनाहानाः ।
 लक्ष्मीमण्डनभावादिममण्डनकमलमण्डनकाः ॥ ५७ ॥
 श्रीपुण्यनन्दना हेमनन्दना धर्मेनन्दनाः ।
 प्रभाऽभयागमेभ्यश्च वर्धनाः शुभवर्धनाः ॥ ५८ ॥
 इन्द्रज्ञानः स्फुरज्ज्ञानः सहजज्ञानसंज्ञकः ।
 सङ्गज्ञानाभिधः साधुस्तथा कल्याणदर्शनः ॥ ५९ ॥
 पण्डिताः पर-मा-नान्ताः एते मर्त्येऽसत्कृताः ।
 देवा इव त्रयस्त्रिंशत्सुधर्माचारदर्शिनः ॥ ६० ॥

(षड्भिः कुलकम्)

उदयप्रभनामानः पण्डिताः सुन्दरप्रभाः ॥
 आगमप्रभसद्भावलाभेन्द्राऽजितलाभकाः ॥ ६१ ॥
 एतेऽदर्पक-ला-भान्ताः षड्दर्शनसुरा इव ।
 पुण्योपदेशतः क्लृप्तस्वाप्तदर्शनदीप्तयः ॥ ६२ ॥

(युग्मम्)

श्रीविमलधर्मसारादिमधर्मौ चन्द्रधर्मजयधर्मौ ।
 सिद्धान्तधर्मसुतिलकधर्मभुवनधर्मनामानः ॥ ६३ ॥
 चारित्रधर्मसदऽपरधर्माऽजितधर्मकमलधर्माख्याः ।
 गुणधर्मकनकधर्मौ सुमतेः संवेगतौ नेमी ॥ ६४ ॥
 श्रीसर्वसोमा वरशान्तिसोमाः श्रीशीलसोमा उदयादिसोमाः ।

सिद्धान्तसोमा विजयादिसोमाः सद्धर्मसोमास्तिलकादिसोमाः ६५

शुभसोमराजसोमाऽभयसोमा भुवनसोमकुलसोमौ ।

लाभसोमेन्द्रसोमौ सत्यागमसंयमौ यमिनौ ॥ ६६ ॥

शिवहेमसारहेमौ जिनजयहेमौ च भद्रहेमाख्यः ।

संवेगरत्नहेमौ शान्तिक्षेमा जयक्षेमाः ॥ ६७ ॥

विश्वदेवा इवामीषु तेजःपात्रं त्रयोदश ।

बुधाः शेषा भवन्त्वेवं^{२८} समेऽमान्ताः क्षमो^{२९}ब्धयः ॥ ६८ ॥

(षड्भिः कुलकम्)

श्रीविनयप्रियसारप्रियागमप्रियजिनोदयाः सदयाः ।

हर्षोदयरत्नोदयभुवनोदयनामधेयाश्च ॥ ६९ ॥

साधुमाणिक्यविबुधाः श्रुतमाणिक्याश्च मूरमाणिक्यः ।

समयमाणिक्यसंज्ञाः सज्ञानानन्दमाणिक्यौ ॥ ७० ॥

सुमतिमाणिक्यनामा सुराजमाणिक्यसर्वमाणिक्यौ ।

सत्सुमतिस्त्यसुन्दरस्त्यौ कल्याणस्त्यश्च ॥ ७१ ॥

रत्नजयास्तीर्थजयाः सिद्धान्तजयाश्च तिलकजययतयः ।

अजिताभयकनकजयः कुलोदयेन्द्रोदयौ सनयौ ॥ ७२ ॥

साधुविजयः शिवविजयाः सजयाश्चारित्रविजयजिनविजयाः ।

रत्नविजयसर्वविजयविवेकविजयेन्द्रविजयाश्च ॥ ७३ ॥

महोमया इमेऽयान्ताः पण्डिता अहितच्छिदे ।

षट्त्रिंशद्विंशसंज्ञाभा गणनायकचक्रिणः ॥ ७४ ॥

(षड्भिः कुलकम्)

धर्मसुन्दरचारित्रसुन्दरास्तीर्थसुन्दराः ।

विजयात् सुन्दरा विज्ञधराः समयसुन्दराः ॥ ७५ ॥

सिद्धान्तसुन्दराश्चापि चरणोदयसुन्दरौ ।

दक्षाः सुमतिसाराख्याः सोमसारेन्द्रसारकौ ॥ ७६ ॥
 सज्ञानधीरसंज्ञा विज्ञाश्चारित्रधीरशिवधीराः ।
 हेमादिमधीराऽभयधीरसुमतिधीरकुलधीराः ॥ ७७ ॥
 आनन्दधीरविबुधाः शुभवीराश्चन्द्रवीरशिववीराः ।
 जयवीरश्रुतवीराजितवीरास्तदनु कुलवीराः ॥ ७८ ॥
 आनन्दाचारित्रा आगमचारित्रपण्डितप्रवराः ।
 सहजचारित्रनामा चरणाच्चन्द्रः सहजचन्द्रः ॥ ७९ ॥
 श्रीसोमभद्रसारादिमभद्रज्ञानभद्रनामानः ।
 श्रीसिद्धान्तसमुद्राः समयसमुद्राभिधानाश्च ॥ ८० ॥
 सन्नेमिशेखरा राजशेखराभयशेखरौ ।
 सुमतेः शेखरः साधुस्तथा भुवनशेखरः ॥ ८१ ॥
 भुवनात्सागराऽऽरावः श्रीमच्चरणसागराः ।
 नयाभयागमेभ्यश्च सागराः सोमसागराः ॥ ८२ ॥
 रत्नमूरा वचःमूरा जिनमूरा जितस्मराः ।
 सर्वमूराः शुभात्ममूराश्चन्द्रमूराश्च पण्डिताः ॥ ८३ ॥
 द्विषश्चाशदमी एवं सदा-रान्ता जगन्नताः ।
 श्रीगणाधीशशुश्रूषापरा वीरसुरा इव ॥ ८४ ॥

(दशभिः कुलकम्)

श्रीसोममङ्गला हेममङ्गला धर्ममङ्गलाः ।
 शुभशीलाः सुसंवेगशीलाश्च ज्ञानशीलकाः ॥ ८५ ॥
 चारित्रशीला वरमूरशीलाः सौभाग्यशीला इह नन्दिशीलाः ।
 सद्भावशीला अथ शीलशब्दः पुरो जिनेन्द्रागमसुन्दरेभ्यः ८६
 तीर्थकुशलजिनविमलौ शुभविमलः पदुवचाश्च कुलकमलः ।
 अभयाच्छुभतः कीर्तेर्विशालशब्दस्तथा विबुधाः ॥ ८७ ॥

तिथिवत्प्रतिपन्मुख्या एषु पञ्चदशाऽपरे ।

सप्तर्षिवदपङ्काङ्गा लान्ता द्वाविंशतिः समे ॥ ८८ ॥

(चतुर्भिः कलापकम्)

आनन्ददेवा अथ तीर्थदेवा धनादिदेवाः कनकादिदेवाः ।

श्रीचन्द्रदेवाऽपरदेवलक्ष्मीशिवाश्च संवेगशिवाः शिवाङ्गाः ॥ ८९ ॥

श्रीमच्चन्द्रयशःकुलयशःकमलकलञ्चकनककलशाख्याः ।

विबुधा इमे वशान्ता रवय इव द्वादशोदयिनः ॥ ९० ॥

(युग्मम्)

श्रीउदयहर्षलक्ष्मीहर्षविजयहर्षहंसहर्षाख्याः ।

शिवहर्षशीलहर्षाः सुनेमिहर्षाश्च कृतहर्षाः ॥ ९१ ॥

सद्गानहर्षनामानस्तथा कनकहर्षकः ।

समोद्भवा अमी-षान्ता विबुधा निधिवन्नाव ॥ ९२ ॥

(युग्मम्)

श्रीमत्संयमहंसाः सुरब्रह्मसा विवेकहंसाश्च ।

सल्लब्धिहंसलक्ष्मीहंसाः सिद्धान्तहंसवराः ॥ ९३ ॥

अथ शीलहंसनन्द्यादिमहंसौ शान्तिचरणहंसौ वा ।

श्रुतहंसाभयहंसौ सुन्दरहंसश्च कुलहंसः ॥ ९४ ॥

जडध्याश्रयनिर्मुक्ता रत्नानीव चतुर्दश ।

सदाऽषान्ता बुधा एते सुमनःसुखदायिनः ॥ ९५ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

विबुधा आगमतीर्थास्तथा कमलधीरकनकसौभाग्यौ ।

लावण्यादी भूषणभद्रौ चारित्रमाणिक्यः ॥ ९६ ॥

आदिद्वादशपर्यन्तयत्यार्यासंयुतान् बुधान् ।

ये पर्यधापयन्नेवं शर्वोनत्रिशतीमितीन् ॥ ९७ ॥

येषां सुधामुचं वाचं श्रुत्वैते सपरिच्छदाः ।
 रत्नाद्यैरास्तिकैः कैश्चित् प्रायेण परिधापिताः ॥ ९८ ॥
 श्रीश्रामण्यं सहस्रानुमिततनुमतां विज्ञवाचंयमाना—
 माचार्यत्वं नवानां तदनु तिथिमितिर्व्यापिनां वाचकत्वम् ।
 एकार्यायाश्च माहत्तरपदमपि यैरपितं पण्डितानां
 गण्यादीनां पदानां नहि परिगणना स्यात् स्वयं स्थापितानाम् ९९
 अभिकृतिशैतमानागमगुणनपराः प्रत्यहं प्रमादहराः ।
 बभ्रुरिह लक्ष्मीसागरसूरीशास्ते युगप्रवराः ॥ १०० ॥
 श्रीमन्मालवमेदिनीन्दुवदनालङ्कारहारप्रभो—
 रुग्रामागरवासिकर्मतनयश्रीरत्नसङ्घप्रभोः ।
 आक्षेपाद्विधुवेदवर्षवसुधावर्षे सुभिक्षोद्भवे
 लक्ष्मीसागरसूरिराजविलसद्भाग्यप्रकर्षस्तवे ॥ १०१ ॥
 श्रीजम्बूसमसोमसुन्दरगुरोः श्रीसोमदेवाह्वयः
 शिष्यः सूरिवरश्च शिष्यवृषभश्चारित्रहंसोऽस्य यः ।
 तस्य श्रीविबुधस्य शिष्यशिशुना काव्ये मुदा निर्मिते
 सर्गोऽत्र प्रथमेतरो गुरुगुणाद्रत्नाकराख्यायुते ॥ १०२ ॥

इति परमगुरुलक्ष्मीसागरसूरीणां गच्छनायकपदवीप्राप्तिगच्छ-
 भेलगच्छपरिधापनिकादिविधानगर्भो गुरुगुणरत्नाकरनाम्नि
 काव्ये द्वितीयः सर्गः ।



अहम्
अथ तृतीयः सर्गः ।

श्रीगूर्जरत्राऽमरमालवेषु यै-
राधायि या श्राद्धकृतोद्धवोच्चयैः ।
बिम्बप्रतिष्ठादिककार्यमालिकां
वच्मि क्रमात्तामथ चित्रकारिकाम् ॥ १ ॥
भट्टारकाः केऽपि पदादिकं यदाऽऽ-
देशादकार्षुर्वृषकृत्यमुत्सवैः ।
यात्रा च केचिच्च महर्धिकाऽऽस्तिका-
यद्वारके यत्तदपि ब्रुवे कियत् ॥ २ ॥

(युग्मम्)

अत्र प्रथममुकेशज्ञातीयसाह०साहविहितविस्तरः प्रोच्यते-
प्रासादसौधर्द्धिविधूतताविष-
च्छायाभरे श्रीगिरिपूर्वके पुरे ।
श्रीसोमदासावनिजानिमन्त्रिणा
धर्मिष्ठधुर्येण च साहसाधुना ॥ ३ ॥
स्वांक्षिप्तमामानमणोरुपितला
निर्मापिता या जिनमूर्तिरुज्ज्वला ।
तस्याः परस्या अपि बिम्बसन्तते-
श्वक्रे प्रतिष्ठा प्रथमं महेन यैः ॥ ४ ॥

(युग्मम्)

अथ दक्षणीयसाहमहादेवविस्तरः-
श्रीदेवगिर्याहमहापुरादिहाऽऽ-
गत्याऽतिभक्त्या प्रणिपत्य तीर्थपान् ।

शत्रुञ्जयादौ सुगुरुन् पुनर्महा-
 देवाऽभिधेनेभ्यवरेण साधुना ॥ ५ ॥
 लाटादिपल्ल्यां प्रथिते पृथुक्षणे
 प्रभूतपुंसां पट्टङ्काऽर्पणे ।
 श्रीसोमदेवाह्वयसूरिशोभितैः
 पूज्यैस्ततो यैः शतशो यतैर्द्वैतैः ॥ ६ ॥
 श्रीमत्सुधानन्दनहेमहंसयोः
 सद्वाचनाऽऽचार्यशिरोऽवतंसयोः ।
 प्रसादिता वाचकता तदोदया-
 च्चूलागणिन्याश्च महत्तरापदम् ॥ ७ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

अथ मण्डपीयसं०चांदारचितविस्तरः-
 हाडावटीमालवदेशनायक-
 प्रजाप्रियाऽहम्मुदमुख्यमन्त्रिणा ।
 श्रीमण्डपक्ष्माधरभूमिवासिना
 सङ्गाधिनाथेन च चन्द्रसाधुना ॥ ८ ॥
 द्वासप्ततिर्दारुमया जिनालया-
 रीरीचतुर्विंशतिपट्टराजिताः ।
 ये कारिता मङ्गलदीपकादिषद्-
 त्रिंशत्प्रमाणोपकृतिश्रियाऽऽश्रिताः ॥ ९ ॥
 प्राग्वाटवंशोदधिपार्वणेन्दुना-
 ऽमुना चतुर्लक्षचतुष्कलव्ययात् ।
 पुण्यैकचित्ताऽप्रमिताऽऽस्तिकास्तिकी-
 पञ्चेर्दुक्कलाभरणादिदानतः ॥ १० ॥

कलृप्ते गरीयस्तरविस्तरे-तत-

स्तेषां प्रतिष्ठा यतिपैरकारि यैः ।

श्रीमत्सुधानन्दननामवाचक-

प्रभोरनूचानपदं च तत्क्षणे ॥ ११ ॥

(चतुर्भिः कलापकम्)

अथ मन्त्रिगदाकृतप्रथमविस्तरः-

अहम्मदावादपुराधिवासिना

सोझीत्रिके श्रीगदराजमन्त्रिणा ।

त्रिंशत्सहस्रद्रुमटङ्कविक्रयाद्

यत् कारितं नूतनजैनमन्दिरम् ॥ १२ ॥

श्रीसोमदेवाहयसूरिभिस्तत-

स्तत्राऽऽर्हती मूर्तिततिः प्रतिष्ठिता ।

ददे यदादेशमथाप्य सोत्सवं

श्रीवाचकत्वं शुभरत्नसाधवे ॥ १३ ॥

आशादिपट्टीपुरि मञ्जुले महे

महेभ्यरा मण्डनमङ्कमण्डिते ।

प्रवर्तिनीनाम्नि पदे पुनस्तदा

तैः सोमलब्धिर्गणिनी निवेशिता ॥ १४ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

अथ मालवीयसं०सूरावीराविरचितविस्तरः-

श्रीग्यासदीनावनिभुग्नियोगिनौ

महर्दिकौ मण्डपदुर्गवासिनौ ।

श्रीसूरवीरौ कृत्तिनौ सुदानिनौ

भाग्वाट्मुख्याविह यौ यज्ञस्विनौ ॥ १५ ॥

यैर्गच्छराजैर्धनसङ्घसंयुतौ
 साकं सुधानन्दनसूरिभिश्च तौ ।
 सिद्धाचलादौ जिनपूजनोद्यतौ
 ग्रामं क्रमादुम्बरहट्टमागतौ ॥ १६ ॥
 पर्यङ्कितातूर्यगुरुदरस्फुर-
 तुरङ्गयुग्यत्रजजातदम्बरम् ।
 किं पार्थिवः कोऽपि महानिहागमद् ?
 यत्सङ्घमीक्ष्येति जनस्तदाऽवदत् ॥ १७ ॥
 ताभ्यां महेभ्याद्धृतकारिणि क्षणे
 तत्राऽप्रमाणैर्द्रविणैर्विनिर्मिते ।
 यैरर्पिता श्रीशुभरत्नवाचक-
 स्याऽऽचार्यसम्पत् प्रमदप्रदायिनी ॥ १८ ॥
 श्रीपातशाहेः फरमाणमाप्य तौ
 श्रीतीर्थयात्रामथ च प्रचक्रतुः ।
 लक्षाधिकार्यव्ययतः सविस्तरं
 निरन्तरायं यदुरुप्रसादतः ॥ १९ ॥
 (पञ्चभिः कुलकम्)

अथ दाक्षिणात्यसंघनराजनगराजजनितक्षणः—

श्रीदेवमिर्याः समुपेत्य गूर्जर-
 क्षोण्यामगण्याढ्यनृणां शिरोमणिः ।
 श्रीधन्यराजो नगराजबन्धुयुग्
 यान् ननमीति स्म यतीश्वरान् मुदा ॥ २० ॥
 श्रीमन्महिम्नूदमहीपतेर्महो-
 पदाप्रदानाद् बहुमानमासदत् ।

ततः सहर्षं चक्रुवांश्चतुर्ष्वसौ
 तीर्थेषु यात्रां विमलाञ्चलादिषु ॥२१॥
 श्रीपत्तनेऽस्मिन्नणहिलपाटके
 प्रावृट्चतुर्मासकमेष तस्थिवान् ।
 अब्रूभुजद् भानुमितार्धसंयुत-
 ज्ञातीनभीष्टैरशनादिभिस्तथा ॥२२॥
 कौशेयवासःकनकादिनाणकै-
 स्ताम्बूलदानाद् बहुशः सुदृग्विशाम् ।
 निर्माय निर्मानमहं दृढाऽऽग्रहं
 येषां पुरस्ताद् धनराजसङ्घराट् ॥ २३ ॥
 सूरैः पदं सोमजयाहवाचक-
 स्याऽकारयद् यत्करपङ्कजेन यः ।
 यदन्तिषच्छ्रीजिनसोमपण्डित-
 प्रभोरुपाध्यायपदं च पत्तने ॥ २४ ॥
 श्रीधन्यराजो नगराजसङ्गतः
 स दक्षिणीयोऽपि कृतार्थिकामितः ।
 लक्षाधिकैस्तत्र सुवर्णटङ्ककै-
 र्वृष्टस्तदाऽहो ! धनकान्तिरुच्चकैः ॥ २५ ॥
 (षड्भिः कुलकम्)

अथ संगदाकस्य द्वितीयः प्रतीयःक्षणः—

श्रीगूर्जरज्ञातिवणिग्वराम्बणी-
 मन्त्री सुरत्राणसुखक्षमाभृताम् ।
 विज्ञो वदान्यो विनयी नयी बृह-
 त्पुण्यप्रथा जैनमतप्रभावकः ॥ २६ ॥

निर्व्याजवृत्त्या बहुवत्सरावधि
 श्रीपक्षिकां प्रत्युपवासकृच्च यः ।
 तत्पारणे द्वित्रिंशताऽऽस्तिकावले-
 र्वात्सल्यकारी गदराजसङ्हराट् ॥ २७ ॥
 व्योमेक्षणक्ष्मागणरीतिपिण्डितं
 बिम्बं स नाभेयविभोरबोभरत् ।
 तत् प्रापयत् चार्बुदभूध्रभूषणे
 भैमे विहारे बहुवित्तविक्रयात् ॥ २८ ॥
 आसाद्य सद्यः फरमाणमुर्वरा-
 राजस्य यात्राकरणार्थमुत्सुकः ।
 परःसहस्रैर्नृभिर्वभिः परः-
 श्रतैः स्वनःसप्तश्रतैश्च शोभितम् ॥ २९ ॥
 विचित्रवाद्यारवगर्जदम्बरं
 श्रीसङ्घमादाय सुखप्रयाणकैः ।
 श्रीभानुलक्षादिमहीश्वसत्कृतः
 प्राप क्रमादर्बुदपर्वतं स तम् ॥ ३० ॥
 रैटङ्गलक्षव्ययतोऽनणीयसः
 सङ्घस्य मिष्टान्नपटादिदायिना ।
 तस्योपरिष्ठाद् धनिविस्मयावहे
 महे महेभ्येन तु तेन मण्डिते ॥ ३१ ॥
 तत्रेत्य यैः सोमजयाख्यसूरिभिः
 सत्रेषु नेत्रेन्द्रियचन्द्रहायने ।
 सा मूर्तिरर्चा अपराश्च भूरिश्वः
 प्रतिष्ठिता भौमजिनौकसि स्थिताः ॥ ३२ ॥

ततः सुधानन्दनसंज्ञसूरिभि-

र्दत्ताऽऽनुमत्या च गदाऽऽग्रहात् तदा ।

प्रसादिता श्रीजिनसोमवाचक-

स्याऽऽचार्यता यैर्गणपैः स्वपाणिना ॥३३॥

अथात्रैव सा०डुङ्गर-सं०सांडाकृततहः—

श्रीपत्तनादेत्य बृहद्वृषावली-

विधायिसाधारणसाधुमूनुना ।

श्रीडुङ्गरेण प्रथिते क्षणेऽर्पितं

यैर्वाचकत्वं जिनहंससद्गुरोः ॥ ३४ ॥

संडाऽऽस्तिकेनार्बुदवासिना पुनः

प्रौढे प्रणीतेऽत्र धनैर्धनैर्महे ।

प्रादाय्युपाध्यायपदं सुपण्डिते-

शितुः सुमत्यादिमसुन्दरस्य यैः ॥ ३५ ॥

स्वं मन्यमाना गदराजः ङ्गर-

श्रीसंडकेभ्याः सफलं जनुस्ततः ।

श्रीजीरपल्लिप्रभुपार्श्वतीर्थकृ-

द्यात्रामकार्षुः कुशलेन सोत्सवम् ॥ ३६ ॥

(एकादशभिः कुलकम्)

अथाहम्मदावादीयहर्षद्वारिकप्राग्वाटसं०कर्मण-दो०महि-

राज-दो०हेमादिविस्तरः—

श्रीतीर्थयात्राद्युरुपुण्यकारिणा

श्रीकर्मणाऽऽख्येन महीपमन्त्रिणा ।

महीसमुद्राभिधपण्डितप्रभोः

प्रादाय्युपाध्यायपदं विवेकिना ॥ ३७ ॥

शत्रुञ्जये यो दक्षभिर्जिनालयै-
 र्यात्राविधायी गुणराजसङ्हराद् ।
 पौत्र्या कपूर्याह्वयया तदीयया
 तत कारितं लब्धिसमुद्रसद्यतेः ॥ ३८ ॥
 निर्दम्भमर्हद्गुरुभक्तिभावितः
 साध्वन्वये यः प्रचुराऽऽज्यदः सदा ।
 तेनैतदेवामग्नन्दिपण्डित-
 म्याऽकाङ्क्षीयन्महि राजसाधुना ॥ ३९ ॥
 श्रीपुण्डरीकं कृतवान् नवोन्सर्व-
 र्यात्रा दिशोऽब्दं प्रति सङ्ख्युग् यकः ।
 जिनादिमाणिक्यगणिप्रभारदः
 सहेमधन्यादिपतिर्व्यधापयत् ॥ ४० ॥
 चतुर्भिर्गैभिः प्रति पृथक् पृथक्
 पृथ्न्मत्रे वेषपुरे नरेश्वरैः ।
 न्यायार्जिनाऽन्यूनधनैर्हम्पदा-
 वादादुपेत्य त्वभिनुत्य यान् प्रभून् ॥ ४१ ॥
 एषां चतुर्णां व्रतिनां तपःक्षमा-
 चातुर्यविद्यादिगुणाश्रितात्मनाम् ।
 तदाग्रहात् सोमत्रयाहमूरिभिः
 साकं यकैर्वाचकता समर्पिता ॥ ४२ ॥
 (षड्भिः कुलकम्)

अथ सं०स्त्रीमा-सं०कुन्ता-कृतविस्तरः-

सौवश्रिया स्वर्गपुरीं जिगाय या
 जिनालयव्याजवशात् ततः स्वकान् ।

सौवर्णकुम्भध्वजराजिराजितान्
 यस्या विमानानुपदीचकार सा ॥ ४३ ॥
 सीरोहिकायां पुरि तत्र चित्रकृ-
 द्दर्मिष्ठधन्याऽऽस्तिकघोरणीधृति ।
 दीनाऽऽदिदेहिप्रकरोपकारकः
 स्वीमाऽभिधः सङ्घपतिः समस्ति यः ॥ ४४ ॥
 निष्पादिते तेन महे महात्मनां
 वात्सल्यवर्याम्बरदानपूर्वकम् ।
 यैर्गच्छराजैर्जिनहंसवाचकं
 प्रति स्वयं सूरिपदं प्रसादितम् ॥ ४५ ॥
 मुंडाककाभिख्यशुरादुदारधीः
 कुन्ताऽभिधः सङ्घविभुः श्रियाऽर्हताम् ।
 यात्रादिपुण्यैकपटुर्हृषाययौ
 योऽत्र स्वपुत्र्याः सुविवाहहेतवे ॥ ४६ ॥
 द्वात्रिंशताऽसौ सह रिक्किकाशतै-
 स्ताम्बूलनिर्माणपुरस्सरं सताम् ।
 येषां पुरस्तादतिमात्रमाग्रहं
 विरच्य रुच्यं च महं महीयसम् ॥ ४७ ॥
 श्रीसोमदेवव्रतिनेतुरन्तिष-
 न्मुख्यस्य मत्याऽनुकृतशुसद्गुरोः ।
 श्रीमत्सुमत्यादिमसुन्दरस्य यै-
 राचार्यतामर्पयति स्म विस्मितः ॥ ४८ ॥
 (षडभिः कुलकम्)

अथाऽकमीयसोऽईश्वरपताप्रथितविस्तरः—

ख्यातः सना तीर्थजिनेन्द्रवन्दना-

दानाद्यवप्याऽनपुपुष्यकर्मभिः ।

य ईश्वरः श्राद्धवरः पताऽभिष-

भ्रातृश्रितो भूरिषनैरकारयत् ॥ ४९ ॥

प्रासादद्युच्चैरिलदुर्गपर्वतो-

परिप्रसादादिह भानुभूपतेः ।

अविष्टितं तद्विहितेऽद्भुते महे-

ऽजितेश्वरिभ्यं बहुविम्बयुक् च यैः ॥ ५० ॥

अथ कोऽश्रीपालकलितमहः—

यः प्रौढिमान् भानुनरेक्षणीसखः

श्रीपालसाधुः सुकृतार्जनोन्मुखः ।

ऊकेश्वंशेन्दुरियद्वरस्थित-

स्तपागणे वेषसमर्पणे रतः ॥ ५१ ॥

स्वीयश्रिया तेन विधाय स्रद्धवं

यत्पाणिना सूरिपदं प्रदाषितम् ।

श्रीमत्सुमत्यादिमसाधुषण्डिते-

श्रितुः सुधीसाधुगुणोच्चयाम्बुधेः ॥ ५२ ॥

(युग्मम्)

अथोक्तेशज्ञातीयसोऽपतासोऽहरिश्चन्द्ररचितक्षणः—

पदप्रतिष्ठादिविधायकः स्वयाऽऽ-

हया श्रिया चाऽक्रमियोऽजनीश्वरः ।

भ्राता लघुस्तस्य पताहयस्तु यः

सुतो हरिश्चन्द्र इतीह विश्रुतः ॥ ५३ ॥

ताभ्यां कृतिभ्यां महति क्षणे कृते
 दत्त्वाऽऽशु ये वाचकतां पृथग्महम् ।
 राजप्रियायाऽदुरथेन्द्रनन्दये
 द्वाभ्यां सुधीभ्यामिति सूरिसम्पदम् ॥ ५४ ॥
 (युग्मम्)

अथ मं०मेघमहः—

श्रीधर्महंसस्य बुधस्य वाचक-
 श्रीरिन्द्रहंसस्य च यैः समर्पिता ।
 अत्याऽऽग्रहाद् रम्यमहादहम्मदा-
 वादीयमर्त्याग्रिममेघमन्त्रिणः ॥ ५५ ॥
 अथ ऊ०सा०जीवाविहितविस्तरः—
 प्रह्लादनाद् येऽत्र पुरे निवासकृद्
 यः खीमसूनुर्वितनोति सन्ततम् ।
 श्रीतीर्थयात्रादिवृषान् सुखेच्छया
 जीवाह्वयः साधुरनर्गलश्रिया ॥ ५६ ॥
 निशम्य सम्यग् यदुदारदेशनां
 तेनानगारावलिवेषदायिना ।
 क्लृप्ते महे वाचकता मुदा ददे
 श्रीपण्डितायाऽऽगममण्डनाय यैः ॥ ५७ ॥
 (युग्मम्)

अथ कौ०सायररचितविस्तरः—

मन्त्रीशिता भानुनृपस्य सुक्रिय-
 व्रतिप्रियप्राज्यकुटुम्बबन्धुरः ।
 यः सायरस्तेन कृते महेऽर्पितं
 यैर्वाचकत्वं गुणसोमसद्गणेः ॥ ५८ ॥

अथ सं० धनाजनितक्षणः—

प्रत्यब्दयात्राकरहेमसूनुना

धनाभिधेनेभ्यवरेण साधुना ।

अनन्तहंसस्य मनीषिशेखर-

स्याद्दापि यैर्वाचकता सविस्तरम् ॥ ५९ ॥

अथाऽऽशापल्लीयप०जूठामउठाकृतविस्तरः—

समग्रगीतार्थसुवेषदायका-

जूठादयो ये पटुहंसनन्दनाः ।

तैर्विस्तरे चारुतरे कृते ददे

यैर्वाचकत्वं बुधसङ्घसाधवे ॥ ६० ॥

मूरित्रयं वाचकषट्कमित्यदः

संस्थापितैर्यैरिलदुर्गपत्तने ।

प्रवर्तिनीनां पुनरष्टकं तदा

क्षणैस्तदप्याढ्यकृतैः पृथक् पृथक् ॥ ६१ ॥

अथ मा०को०ऊजलकाजाकृतविस्तरः—

प्रभूतिविश्वान्द्रुतपूरुषोद्भवा

प्राज्ञप्रजाप्रक्रियमाणसूत्सवा ।

नानाजिनावासविमानजित्वरी

या राजते राजशृङ्गप्रभा पुरी ॥ ६२ ॥

सीरोहिकायाभिह वासिनौ सना

लक्षसमानेतुरमात्यपुङ्गवौ ।

शत्रुञ्जयादावतिविस्तरेण यौ

यात्राकृतेः सङ्घपती च राजतः ॥ ६३ ॥

सदैव लोगस्सशतद्वयीतनू-

त्सर्गोद्यतौ त्रिर्जिनपूजने रतौ ।
 यौ द्विष्यतिक्रान्तिमुखक्रियाकृतौ
 गृहीतपक्वान्नगुडादिनिश्चयौ ॥ ६४ ॥
 श्रीसोमदेवैः सह सूरिभिः पुरा
 यौ जीरपल्ल्यां जिनपार्श्ववन्दनम् ।
 अकारिषातामिह सप्त वासरान्
 महेन यावत्करमोचनादिना ॥ ६५ ॥
 यौ दुर्गन्तौ वा वणिजां सुधर्मिणां
 धान्यादिदानैः प्रतिमन्दिरं भुदा ।
 नित्यं निजौकस्यनिवारजेमना-
 ऽऽच्छन्नदप्रदौ मारवमुख्यभूस्पृशाम् ॥ ६६ ॥
 दुर्भिक्षस्त्रिनेषु जनेषु शम्बला-
 र्पकौ प्रयात्सु प्रति मालवान् यकौ ।
 कृपाऽऽकुलौ रङ्गकुलेषु वत्सलौ
 पञ्चप्रमादैरकलङ्कितौ कलौ ॥ ६७ ॥
 यौ जीर्णजैनेश्वरमन्दिरोद्धृति-
 व्यापारधुर्यौ नयसञ्चितैर्धनैः ।
 मर्वादिनीवृत्सु च पञ्चसेरक-
 प्रमाणखण्डापुटलम्भने पटू ॥ ६८ ॥
 ताभ्यां स्वपुरुज्ज्वलकार्यकाभिधा-
 भ्यामास्तिकाभ्यामभिनम्य बोधिदान् ।
 चतुर्युताशीतिमितार्यदम्पती-
 भिः सार्धमन्यैरपि धन्यमानवैः ॥ ६९ ॥
 यः शिष्यराट् सोमजयाख्यसूरिवा-

कसुधां मनोहत्य निपीय निस्समाम् ।
 ऊरीकृतं तद्वदनाम्बुजन्मना
 ब्रह्मव्रतं राजसमाजसाक्षिकम् ॥ ७० ॥
 परःसहस्रैरिह रूप्यटङ्कै-
 स्ताम्बूलदानेन सतां तनूमताम् ।
 ताभ्यां महेभ्यावलिविस्मयावहः
 कीर्तिप्रसत्तिर्विहितस्तदा महः ॥ ७१ ॥
 (दशभिः कुलकम्)

अथ सं०सहसावि०महः-
 यः कुम्भकर्णादिमहीशसत्कृतः
 सङ्घाधिनेता धरणाभिधः सुधीः ।
 चतुर्मुखं चैत्यमचीकरद् जना-
 श्रयावहं राणपुरान्तरार्हतम् ॥ ७२ ॥
 श्रीरत्नसिंहः प्रथमः सहोदर-
 स्तस्याऽभवद् यः सुकृताम्बुसागरः ।
 तस्याऽङ्गजः सालिगनामसङ्घराट्
 यो वंशवाले जिनसौधकारकः ॥ ७३ ॥
 दानादिपुण्याचरणे परायण-
 स्तस्योद्ग्रहः श्रीसहसाहयोऽस्ति यः ।
 श्रीग्यासदीनेन कृतश्च मालवा-
 धीशेन धर्माधिकधीसखाग्रणीः ॥ ७४ ॥
 पुण्योपदेशं सुमतिस्थसुन्दरा-
 चार्येश्वराणां हृदये निधाय सः ।
 नातिक्रमन् पूर्वजमार्गश्रुतमं

न्यायार्जितैर्नैकहिरण्यराशिभिः ॥ ७५ ॥

लक्षक्षमापत्यनुमत्यवाप्तिः

श्रीअर्बुदोच्चाऽचलदुर्गशृङ्गके ।

प्रासादमुत्तुङ्गमकारयच्चतु-

मुखं मरुद्धाममुपं विभूषया ॥ ७६ ॥

स्वकारितं रीतिखट्कक्षमामणैः

पूर्णं यदेकं जिनविम्बमुज्ज्वलम् ।

तच्चान्यदर्चात्रयमत्र तत्समं

संस्थापयामास यकैः प्रतिष्ठितम् ॥ ७७ ॥

(षड्भिः कुलकम्)

अथ मण्डपीयसंवेलादिरचितोत्सवः-

श्रीसुमतिसुन्दराणामाचार्याणां निशम्य मधुरगिरम् ।

वेलाकः श्रद्धालुर्विशेषसुकृतैकरसिकोऽभूत् ॥ ७८ ॥

जिनयात्राकरणमनाः सपदिसुरत्राणदत्तफरमाणः ।

व्यवहारित्रजमञ्जुलतमं समादाय सङ्घमसौ ॥ ७९ ॥

यावन्मण्डपदुर्गाद् रतलामद्रङ्गमागमद् रङ्गात् ।

तावत् तत्र ससङ्घा धन्या अन्ये घना मिलिताः ॥ ८० ॥

यच्छिष्यसुमतिसुन्दरसूरिभिराधायि सङ्घयतितिलकः ।

वेलादीनां लक्ष्मीवतां द्विपञ्चाशतस्तदनु ॥ ८१ ॥

वर्णा इव के व्यञ्जनमात्राः केचित् स्वराश्च बिन्दुयुताः ।

मात्राश्रितास्तदा कति पत्रस्था वर्णितास्तज्ज्ञैः ॥ ८२ ॥

पृथक् पृथक् वात्सल्यं सत्सु दुकूलादिभिश्च ताम्बूलम् ।

निर्मायाऽमी निखिलाः क्रमादितः प्रापुरिलदुर्गम् ॥ ८३ ॥

प्रतिपाद्य स्नात्रमहं प्रतिजिनमन्दिरमिह ध्वजारोपम् ।

मुदिता ववन्दिरे ते यान् गुरुराजान् सर्वैनयिकम् ॥८४॥
 परदेवाहार्यमहामहार्तिहर्ता तथेष्टसुखकर्ता ।
 श्रीआश्वसेनिरधुना प्रभुरास्ते जीरपल्लिपुरे ॥ ८५ ॥
 तत्प्रथममस्य यात्रा क्रियते मत्वेति सङ्घपतयस्ते ।
 गत्वाऽऽशु तत्र नेमुस्तं चामेयं गुणामेयम् ॥ ८६ ॥
 रचयन्ति स्म विचित्रानत्र महांस्ते मुदेन्द्रमालां च ।
 गुणराजसङ्घराजः स्वाढ्यशतैः पर्यधाद् बहुभिः ॥ ८७ ॥
 नवभिष्टुसहस्रैरर्बुदतीर्थे तथैव वेलाकः ।
 इन्द्रस्रक्परिधाता सद्वात्सल्यादिकर्ताऽऽसीत् ॥ ८८ ॥
 राणपुरेऽथ चतुर्मुखचैत्ये वेलाकधर्मसिंहाद्याः ।
 देवकुलिका अनेकाः कृतोत्सवाः कारयाञ्चक्रुः ॥ ८९ ॥
 तदनु तदानीं सिद्धक्षेत्रादावर्हतः समभ्यर्च्य ।
 इलदुर्गे पुनरेत्य प्रणता गणतायिनस्तैर्ये ॥ ९० ॥
 वेलाकेन च वर्धापिताः सुवर्णादिनाणकैर्गुरवः ।
 परिधापिताः शतत्रयमितसंयतपरिवृता वेषैः ॥ ९१ ॥
 तेनैव सोमसागरगणेस्तदा यैरदायि विबुधपदम् ।
 पावकशैले शम्भवनाथमथानम्य सङ्घेशाः ॥ ९२ ॥
 हृदि निर्वृतिमन्तस्ते मालवनीवृति निजालयानाऽऽपुः ।
 देवाहानाद्युत्सवमपि व्यधुर्मण्डपे केऽपि ॥ ९३ ॥
 (षोडशार्याकुलकम्)

अथ सं०धर्मसिंहकृतविस्तरः—

आकार्यं सुमतिसुन्दरसूरिवरान् सोत्सवेन विनयेन ।
 धर्म्यग्न्यधर्मसिंहः प्रकल्पवान् पिप्पलीयपुरे ॥ ९४ ॥
 देवाहानकपञ्चम्युद्यापनमुख्यमप्रमेयमहम् ।

अयुताधिकस्वसारव्ययाद् रयात् सङ्गभक्तिविधौ ॥ ९५ ॥

(युग्मम्)

अथ सं०भादाआनाजनितमहः-

देवासपर्युपासकवर्यौ यौ भद्रकानकाभिर्यौ ।

कृतवन्तावुद्यापनजिनप्रतिष्ठादिनैकमहान् ॥ ९६ ॥

ताभ्यां पुनरारेभे परिधापनिका गणे हि वरवेषैः ।

यच्छिष्यसुमतिसुन्दरसूरिवचःसौधरसपानात् ॥ ९७ ॥

(युग्मम्)

अथाऽत्रैव पुरे सं०-देवसीप्रथितविस्तरः-

प्राग्वाटपुरुषरत्नं माफरमलिकस्य मान्यमन्त्रीश्वः ।

श्रीदेवसिंहसुकृती गणस्य वेषार्पणप्रवणः ॥ ९८ ॥

चन्द्रोदयादिपञ्चत्रिंशत्प्रमितोपकृत्युपेतान् यः ।

देवालयान् नवीनानकारयत्तीर्थकर्त्तृसंख्यान् ॥ ९९ ॥

तेषु चतुर्विंशतिजिनपट्टान् पित्तलमयांश्च बहुवित्तैः ।

सङ्घैशुकादिदानैर्महामहं मण्डयित्वा च ॥ १०० ॥

कारयति स्म स तेषां ततः प्रतिष्ठां यदन्तिषत्प्रष्टैः ।

आगममण्डनवाचकपादैर्दत्तोत्तमानन्दैः ॥ १०१ ॥

(चतुर्भिः कलापकम्)

अथ सा०मेषाजीवणजनितविस्तरः-

श्रीश्रीमालीमण्डपवासी यो मालवाधिपतिमित्रम् ।

माफरमलिकेत्यपरं नाम धरन्मेघमन्त्रिवरः ॥ १०२ ॥

यस्याम्बादिकुटुम्बं पूर्वं श्रीसोमसुन्दरगुरुणाम् ।

भृशमनुरागभृदासीद् येष्वधुना यश्च सपरिकरः ॥ १०३ ॥

गुरुहाटकटङ्क्युतान् दशसेरमितांस्तु मोदकान् मधुरान् ।

निखिलजातिनिवासेष्वललम्भद् मण्डपादौ सः ॥ १०४ ॥

मेदिन्यामुदकं यदेह न ददेऽम्भोदेन देहिप्रजे

युक्तः स्वाऽनुजजीवनेन गुणिना मेघस्तदानीमसौ ।

सत्रागारमुखं सृजन्नुरुवृषं सत्सङ्घसन्तोषकृद्

वृष्टः स्पष्टमहाबलः किल शुची रैटङ्कलक्षैः स्वरैः ॥ १०५ ॥

(चतुर्भिः कलापकम्)

एकद्वित्रिप्रभृतिभिरयुतैर्लक्षैरपि स्वटङ्कानाम् ।

ये जनिताः सद्भिरिह प्रायस्ते विस्तराः प्रोक्ताः ॥ १०६ ॥

येषां श्रीसूरिराजामपरिमिताजिनस्वामिसूनिप्रतिष्ठा-

चार्योपाध्यायमुख्यप्रवरपदविधावगस्तिकैर्विस्तरा ये ।

न्यायाऽऽत्तप्राज्यवित्तव्ययकरणतया निर्मितास्ते मयाऽपि

ख्याता ज्ञाताश्च दृष्टा इह तु कतिपये वारके ये यदीये ॥ १०७ ॥

यैर्विबुधादिपदेषु क्रियमाणेषु क्षणाः प्रणीता ये ।

शृङ्गिभिस्तत्परिमाणं न कोविदः कोऽपि कर्तुमलम् ॥ १०८ ॥

युगवरसमलक्ष्मीसागरा भव्यनव्या-

न्यतनुसुकृतकृत्यान्युत्सवैरेवमुर्व्याम् ।

परमगुरव एते निर्भमा निर्ममाणा-

श्चिरमिह विजयन्ते स्माऽऽप्ततत्त्वं ब्रुवाणाः ॥ १०९ ॥

श्रीमन्मालवमेदिनीन्दुवदनालङ्कारहारप्रभो-

रुद्रामागरवासिकर्मतनयश्रीरत्नसङ्घप्रभोः ।

आक्षेपाद्विधुवेदवर्णवसुधादर्षे सुभिक्षोद्भवे

लक्ष्मीसागरसूरिराजविलसद्भाग्यप्रकर्षतवे ॥ ११० ॥

श्रीजम्बूसमसोमसुन्दरगुरोः श्रीसोमदेवाह्वयः

शिष्यः सूरिवरश्च शिष्यवृषभश्चारित्रहंसोऽस्य यः ।

तस्य श्रीविबुधस्य शिष्याशिष्युना काव्ये मुदा निर्मिते

सर्गोऽयं तु तृतीयको गुरुगुणाद्रत्नाकराख्यायुते ॥१११॥

(युगम्)

इति परमगुरुश्रीलक्ष्मीसागरसूरिविधीयमानश्रीजिनार्चाऽनूचा-
नादिपदस्थापनावसरप्रौढोपासकप्रणीतोत्सवपरम्परावर्णनगर्भो
गुरुगुणरत्नाकरनाम्नि काव्ये तृतीयः सर्गः ॥



अहम्

अथ चतुर्थः सर्गः ।



श्रीजेशिगमहीपाख्यरत्नमेघादिधीमताम् ।
यात्रादिविस्तरं वक्ष्ये जातं यद्वारकेऽद्भुतम् ॥ १ ॥
सोमसुन्दरसूरीन्द्रजनकस्वजनस्य च ।
पूर्वं पूर्वजनानामानि रत्नाकस्य कति ब्रुवे ॥ २ ॥

यथा—

या श्रीविवेकाधिकगूर्जरत्रा-
भूभूषणाऽऽभाऽस्ति पुरी पवित्रा ।
सुवर्णपूर्णाऽचरसालराढा
लङ्कासमा सामदिकेति रूढा ॥ ३ ॥
तत्र प्रसर्पत्सुखं दृष्टिमान-
श्रुजाबलः पुण्यजनाधिपालः ।
नवग्रहादिप्रतिबन्धकारी
मन्दोदरीनाथतयाऽन्वितः सन् ॥ ४ ॥

प्राग्वाटवंशोदधिमध्यवर्ती

यो जैत्रसिंहो दशकन्धराभः ।

रामाद्यजेयः कुतुकं तु सोम-

युक्सुन्दराणां पितृपूर्वजोऽभूत् ॥ ५ ॥

(युग्मम्)

तस्याङ्गभूरिन्द्रजिदिद्धकृदिः

कीनाश्रतामुकिलवूटढारुयः ।

कालाभिधस्तस्य च सूनुरासीद्

दासीकृताऽसीमपुमान् महोभिः ॥ ६ ॥

कालात्मजाः षट् खलु नोढवेदा-

सद्भाङ्गदेसामलधीरवीराः ।

तुर्यः सुतः सामलनामधेयो

यस्तेषु तेजस्विनरैरहार्यः ॥ ७ ॥

जङ्गेऽर्जुनाभः स जने सुभद्रा-

नुषङ्गरङ्गः स्वपरोपकारी ।

धर्मोद्ग्रहोपास्तिपरोऽपि चक्रे

न भीमकृष्णाश्रयमत्र चित्रम् ॥ ८ ॥

(युग्मम्)

वेदाः किमेते कमनोद्भवत्वात्

किंवा समुद्राः कमलालयत्वात् ? ।

क्षोण्यां सकर्णैरिति वर्ण्यमाना-

श्रत्वार आसंस्तनयास्तदीयाः ॥ ९ ॥

यथार्थनामा घुरि सज्जनोऽभूद्

निम्बो द्वितीयः कटु-ता-पहारी ।

मनाभिधानः सुमनास्तृतीयो
 लम्पाकसंज्ञः सुकृती चतुर्थः ॥१०॥
 (युग्मम्)

यः सज्जनः स्तोकधनस्ततः स-
 आत्मीयानिम्बादिकुटुम्बयुक्तः ।
 स लुप्तदुष्कालबलावकाशं
 समागमद् मालवमध्यदेशम् ॥११॥
 अथ तत्र तस्य वासस्थाननगरवर्णनम्-
 यदा नृपाद्या विषमाद्रिविभा-
 दिषु प्रनष्टाः परचक्रभीताः ।
 यस्य प्रभावाद् यदभूत्तदार्य-
 प्रजाभिरार्कीर्णमशङ्किताभिः ॥ १२ ॥
 भूतग्रहोद्भाविदुष्टदोषा-
 स्तुरुष्कचौरादिनरास्त्वशेषाः ।
 यत्र स्थितं यत्पदपर्युपास्ते-
 नोपद्रवन्त्यार्हतजन्तुजातम् ॥ १३ ॥
 वीरस्य तस्यात्यवदातमूर्त्या
 भ्राजिष्णुजैनालययुक्तमध्यम् ।
 यच्चास्ति भूरिव्यवहारिरम्यं
 तस्मिन् पुरं पर्णविहारसंज्ञम् ॥ १४ ॥
 स्वबन्धुवर्गेण समं समोदं
 स सज्जनस्तत्र चकार वासम् ।
 योगो भवेद् यत्र च देवगुर्वो-
 र्युद्दी हि तस्मिन् वसतिं विदध्यात् ॥ १५ ॥
 (चतुर्भिः कलापकम्)

रम्भानिभा रूपरमाऽतिरेका

छेका विवेकादिगुणप्रवेका ।

श्रद्धावती साधुषु सार्वधर्मे-

ऽमुष्य प्रियाऽजायत पूर्णदेवी ॥ १६ ॥

जातस्तयोः सत्तनुरङ्गजन्मा

कर्माभिधः स क्रमतो महीयान् ।

यद्भागधेयाज्जनराज्यमान्यः

स सज्जनः प्राज्यधनोऽजनिष्ट ॥ १७ ॥

ततः स कर्माख्यकृती सवित्रा

सोमीति कन्यां परिणायितः सन् ।

बभूव भाग्याऽभ्युदयाद् महेभ्यः

सभ्यः सदभ्यस्तसमस्तविद्यः ॥ १८ ॥

अक्ष्यन्तरिक्षाक्षरसाङ्गवर्षे

यात्राकृते सिद्धधराधरादौ ।

यः प्राप सङ्क्षेपदं प्रथीयो-

महेन भूयोविभवव्ययेन ॥ १९ ॥

अथ कर्माकस्य सुताख्याः-

तस्याङ्गजा जाग्रदभङ्गुराया

जातास्त्रयो रत्न-सुजेस-मेघाः ।

स्वाम्भी तथा माणिकिचारुहीरू

तिस्रः सुता रूपगुणैः प्रतीताः ॥ २० ॥

अथास्य वासस्थानाऽऽगरनगरवर्णनम्-

विचित्रपोतावलिशालिलोकं

ढादं दधच्चन्द्रवसूदयेन ।

सरस्वतीधीवरजीवराजी-

लावण्यजित् पुण्यजिनालयं च ॥ २१ ॥

समाधरैर्विभवैरपरै-

रासेवितं वारिदवाहिनीभिः ।

यद्भाति नानाभवनाभिरामं

रत्नाकराभं सकलाक्षरङ्गम् ॥ २२ ॥

गृहे गृहे साऽस्य पुरस्य नाम्न्या-

गरेतिरावोऽस्ति किलेति मत्वा ।

सरोमिषाद् यत्र च सागरेति

प्रापाऽर्णवः स्थापयितुं निजाह्वाम् ॥ २३ ॥

तत्तत्तट्द्वीपभवानि साकं

तेनाऽऽगमन्नङ्गिरतिप्रदानि ।

रसालजम्बूमुखशाखिलेखा-

शालीनि यस्मिन् किमु काननानि ? ॥ २४ ॥

अथ यत्रस्थजिनार्चावर्णनम्-

सदासितानन्तपदाश्रितस्य

श्रीपार्श्वभर्तुः पुरुषोत्तमस्य ।

मूर्तिर्जगन्नाथजुषां जनानां

यत्र स्थिता यच्छति वाञ्छितार्थम् ॥ २५ ॥

सदक्षिणावर्तकशङ्खसाम्या

माहात्म्यरम्या नवपल्लवस्य ।

वामेयदेवस्य यदन्तरस्था

परा पिपतिं प्रतिमा परं जम् ॥ २६ ॥

सत्रा सगोत्रैः स तदागराख्यं

प्राप्तः पुरं पर्णविहारपुर्याः ।

कर्माकृत्युत्तमविश्वकर्मा

धर्मादिराभ्यागतकामशर्मा ॥ २७ ॥

(सप्तभिः कुलकम्)

हरिप्रियाऽनेकसुपर्वलोक-

प्रत्तेष्टसन्तानवितानतारम् ।

स्वःसद्यवदासकृते च तस्मिन्

व्यधापयत्साधमसौ धनीशः ॥ २८ ॥

अथास्य पुत्रत्रयवर्णनम्-

तेऽथ त्रयो रत्न-सुजेस-मेघा-

लोकेशलक्ष्मीशमहेशकल्पाः ।

धृतेन्द्रनागेन्दुघनोद्ववर्णाः

क्रमेण चाष्टादशवर्णवर्ण्याः ॥ २९ ॥

उपात्तहंसद्विजराजराजदु-

वृषाः सुखादिष्टपदाभिगत्यै ।

विज्ञातकौतूहललास्यरङ्गा

भान्त्यत्र चित्रं न कुशास्त्रसङ्गाः ॥ ३० ॥

(युग्मम्)

अथेषां कुटुम्बनामानि-

रत्नस्य सावित्र्युपमात्मरूप-

श्रिया प्रिया राजमिति प्रतीता ।

कर्णाभिधानस्तनुजश्च देव-

ब्रह्मेव वाग्वद् दुहिता रहीति ॥ ३१ ॥

जेसस्य जाया क्षमरी रमेव

प्रियङ्करी प्राणभृतां नितान्तम् ।

जीवाह्वयः सूनुरनूनरूप-

स्मरोपमः पुण्यगुणैरुपेतः ॥ ३२ ॥

मेघस्य जन्योर्युगलं सुशीलं

देपूश्च रक्तीरिति राजतेऽलम् ।

गौरीनिभा भूतगणे हिताऽऽद्या

गङ्गेव पुण्यैकरसालयाऽन्या ॥ ३३ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

न्यायार्जिताऽन्यूनधना वदान्या-

धन्याऽधिपास्तेऽवनिजानिमान्याः ।

तेजोयशोभासुरसङ्घमुख्या-

भान्ति त्रयोऽर्हद्गुरुभक्तिदक्षाः ॥ ३४ ॥

अथैषां पुण्यकरणीयमाह-

त्रिधा विशुद्धया विधिपूर्वमुग्रं

तेपे तपः पञ्चमिकातिथेस्तैः ।

तन्निर्ममेऽस्याद्भुतकृज्जनाना-

मुद्यापनं नन्दनकाननाभम् ॥ ३५ ॥

तद्यथा-

सशर्मलाः पुस्तकशालिताग्राः

पञ्च स्थिताः स्थापनिका यदन्तः ।

बेल्ललतावेष्टितपत्रशाखाः

कल्पद्रवोऽमर्त्यमता बभूवुः किम् ? ॥ ३६ ॥

चन्द्रोदयाश्वित्रचिता अपूर्व-

शचीवराढ्यैर्विहिता विमानाः ।

सर्वज्ञसत्राणि च बिम्बपत्रा-

पद्मदुः प्रमोदं सुमनोजनानाम् ॥ ३७ ॥

कुम्पाः कपर्धादिमया शुकुम्भाः

सश्रीकवर्णोद्भवहेतुभूताः ।

किमलमाला विविधप्रकाराः

कामप्रदाः कामदुघाश्च यत्र ? ॥ ३८ ॥

किं कैरवाण्यक्षवराः सुराद्रेः

पादास्तु रीरीकलक्षाः पृथुक्षाः ।

सल्लेखिनीकर्तरिकर्जुकम्बी-

छुर्यादयोऽर्था विहगा विचित्राः ? ॥ ३९ ॥

सस्वज्जिकार्याशुकपृष्ठकानि

नानाऽम्बुजालीयुतपल्वलानि ।

किं पञ्चवर्णानि वरेण्यपट्ट-

सूत्राणि मूनस्तवकाश्च यस्मिन् ? ॥ ४० ॥

चाप्यो गभीराः किमु वासकुम्प्यः

समृद्धका वर्तुलदीर्घिकाश्च ।

सन्मोदका मेदुरकन्दुकाभाः

क्रीडाकृतेऽस्मिन् विबुधव्रजानाम् ? ॥ ४१ ॥

यत्रौरसाः केसरिविष्टराणि

सदृपधानानि च वाहनानि ।

स्वज्जानि सज्जानि च चत्वरानि

नाकौकसामप्युपवेशनार्थम् ॥ ४२ ॥

पत्राणि चित्राणि फलान्यनेक-

विधानि किं कल्पतरुद्भवानि ? ।

शाल्यादिशस्यानि च पेशलानि

प्रवालमुक्तामणिमण्डलानि ॥ ४३ ॥

श्रीधर्मशालासुरशैलमह्या-

मेवंविधं स्वर्वनतुल्यमेतत् ।

येऽरीरचन् सज्जनरञ्जनार्थ-

मुद्यापनं मेदुरधर्मरङ्गाः ॥ ४४ ॥

(नवभिः कुलकम्)

तत्र क्षणे क्षान्तिमतां मुनीना-

मर्चामकार्षु रुचिरैश्च चीरैः ।

समीक्षणायाऽस्य च मीलितानां

स्वान्याऽमितग्राममहाजनानाम् ॥ ४५ ॥

(युग्मम्)

षड्दर्शनीयाचकजन्तुराशे-

राज्यादियुग्मेमनवित्तदानैः ।

तेषां निवासेऽनिशमस्ति सत्रा-

गारः क्षुधानाशकरोऽनिवारः ॥ ४६ ॥

प्रौढोत्सवं कल्पचारित्रसत्कं

प्रायः प्रकुर्युः प्रतिवर्षमेते ।

सप्तस्वपि प्रत्यहमार्हतेषु

क्षेत्रेषु हर्षाद् वपनं धनस्य ॥ ४७ ॥

अथ विशेषतो रत्नगुणवर्णनम्-

वितीर्णवान् कर्णनृपः सुवर्णं

दिनैकयामावधि याचकेभ्यः ।

योऽहर्निशं धान्यहिरण्यचीर-

दाता ततः सोऽस्य समः कथं स्यात् ? ॥ ४८ ॥

श्रीवस्तुपालादिवदान्यमौलि-

ष्वाश्वर्यकृद् भास्यति रत्नवद् यः ।

दानादिपुण्यप्रथयेति मत्वा

रत्नाभिधां यस्य विधिव्यधत्त ॥ ४९ ॥

सद्वंशजं चापनिभं गुणाढ्यं

यमाश्रयद् मार्गणमालिकाऽरम् ।

आसाद्य सारं सुखभोगमस्माद्

महीधरानप्यधरीकरोति ॥ ५० ॥

यो धान्यदानाज्जगद्भूपमानः

श्रीसङ्घभक्त्या जगसीसमानः ।

द्रव्यव्ययी पेथडवद् वृषार्थं

सारङ्गवद् बन्दिविमोच्यथाऽऽस्ते ॥ ५१ ॥

तेष्वादिमस्याऽऽस्तिककुञ्जरस्य

तस्याऽथ रत्नस्य मनस्युदारे ।

श्रीतीर्थयात्राकरणाय कामं

मनोरथः प्रादुरभूद् महीयान् ॥ ५२ ॥

(पञ्चभिः कुलकम्)

ततोऽर्थिवीथीपृथुदौःस्थ्यदावो-

पशान्त्यमोघाऽनघदाननीरैः ।

मेघेन मेघप्रतिमेन साकं

सालोचयामास निजाऽनुजेन ॥ ५३ ॥

स्वजामिमाणिक्त्रियविवोदुरप्ये-

तज्ज्ञाप्यते भोः ! जयसिंहसाधोः ।

मेघोऽपि रत्नं प्रति दृष्टचेता-

यात्रोत्सुकश्चेति ज्ञागित्यवोचत् ॥ ५४ ॥

अथ सारङ्गपुरवासिसं० जेसिंग-वर्णनम्-

यः सङ्घमुख्योऽखिलखानखोजा-
मीरुम्बराद्यैर्बहु मानितश्च ।

निःस्वाऽऽदिसन्वोद्धरणाय सत्रा-

गारं गरिष्ठं सततं विधाता ॥ ५५ ॥

श्रीसारसारङ्गपुराधिवासी

जेसिंगसाधुर्विनयी विवेकी ।

जीरादिपल्ल्यर्बुदतीर्थयात्रां

चिकीर्षुरासीदिह दानशौण्डः ॥ ५६ ॥

विज्ञैर्विधेया त्वरितं भवद्भिः

श्रीतीर्थयात्राकृतिसज्जिका भोः ! ।

तदैव रत्नप्रभृतेः स्वकल्पा-

दित्यागरे ज्ञापितवांस्ततोऽसौ ॥ ५७ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

इष्टं तथा वैद्यवरोपदिष्ट-

माभाणकोऽद्याऽभवदेष सत्यः ।

सखा वृषार्थी यदयादथेदृग्

ज्ञायेत रत्नादिभिरित्यचिन्तयत् ॥ ५८ ॥

निमन्त्र्य यात्राकृतये सगोत्रान्

छाजूमुखान् खान् सकलान्वितश्च ।

हंसादिसङ्घाधिपतीननेकान्

कांश्चिन्नरान् वाहनवित्तदानैः ॥ ५९ ॥

संमील्य सङ्घं घनमागरादे-

राटम्बरै राजबलानुकारैः ।

कुटुम्बयुग् यावददोषलभे

प्रस्थानकेऽस्थात् प्रमदात् स रत्नः ॥ ६० ॥

(युग्मम्)

मेलाल्पनामण्डनयुग्महीपा-

हरिभ्रमाजाजकलक्ष्मरुचैः ।

सीणोरकद्रङ्गनिवासिभिर्य

युक्तं प्रभूतैर्व्यवहारिवर्गैः ॥ ६१ ॥

तथा च सिन्दूरपुरादिसंस्थै-

स्तावत् स सारङ्गपुराच्चतुर्धा ।

सङ्घं समादाय महीपसन्तं

जेसिंगसाधुर्मिलितश्च तस्य ॥ ६२ ॥

(युग्मम्)

पर्यङ्किकाः प्राज्यरथांस्तुरङ्गान्

परःशतान् वेगसरान् गवोष्ट्रान् ।

उपस्करार्थैः शकटांश्च सज्जी-

कृत्यार्हतामुन्नतये मतस्य ॥ ६३ ॥

सत्का यथा पर्णविहारकादे-

स्ततः पुरो मीलितभूरिसङ्घौ ।

जेसिंगरत्नौ सुखदप्रयार्णैः

प्राप्तौ पुरं तौ रतलामनाम् ॥ ६४ ॥

(युग्मम्)

श्रीमण्डपोर्वीधरसीबलीया-

भूर्वासिनः सङ्घगणैः समेताः ।

मन्त्रीश्चजाऊसहजादयस्ते

तदागमस्तत्र निशम्य सद्यः ॥ ६५ ॥
 धारोज्जयिन्यादिबृहत्पुरास्था-
 स्त्वन्येऽपि धन्या बहवस्तदानीम् ।
 सङ्गे तदीये मिलिता महेभ्याः
 सिन्धुप्रवाहा इव वार्धिमध्ये ॥ ६६ ॥
 (युग्मम्)

ततो महेन्द्रीतटवागडादौ
 स मालवीयः सकलोऽपि सङ्गः ।
 सर्पन् प्रतिग्रामपुरं जिनेन्द्र-
 स्नात्रादिपुण्यं प्रथयन् हितार्थम् ॥ ६७ ॥
 कुमारपालादिककारितार्ह-
 त्प्रासादसौधर्द्धिविधूतनाकम् ।
 श्रीराजदेशाभरणं समागा-
 दीयहरं नाम पुरं क्रमेण ॥ ६८ ॥
 (युग्मम्)

अथास्य समग्रसङ्ख्यस्य वर्णनम्—
 किं सार्थवाहो बहुवस्तुशस्तः
 किं वा सुरत्राणबलं विशालम् ? ।
 इत्याव्रजन्तः कति यत्र लोका
 दूराद् यमालोक्य विकल्पयन्ति ॥ ६९ ॥
 यस्मिन् महेशान् बहुशो वृषस्थान्
 सतीगणांश्चाऽद्रिपतिर्निशम्य ।
 तान् द्रष्टुमागात् सितशृङ्गसङ्गी
 गुरुदरालीव्यपदेशतोऽसौ ॥ ७० ॥
 पटादिकुट्यौघघनाभ्रपङ्क्त्या

भर्मादिभूषाद्युतिविद्युता वा ।
 भेर्यादिवाद्यारवगर्जितेन
 विभ्राजितस्तागपयश्चयेन ॥ ७१ ॥
 नृत्यद्भ्रमद्याचककेकिचक्र-
 प्रोच्चार्यमाणाऽमितकीर्तिकेकः ।
 नभ्राड्निभो भाति तदाश्रितां गां
 धत्ते न योऽन्तः किल कृष्णभावम् ॥ ७२ ॥
 (युग्मम्)

यत्र प्रसर्पद्घनसारवारा-
 वासान् घनः प्रेक्ष्य सतः समुद्रान् ।
 स्वाभ्राणि तोयग्रहणाय तेभ्यः
 प्रैषीत् प्रलम्बाम्बरसन्नदम्भात् ॥ ७३ ॥
 (पञ्चभिः कुलकम्)

केषां हि केषामिह पूरुषाणां
 काराप्यते सङ्घपतित्वपुण्ड्रः ।
 सम्भूय सङ्घेऽथ मिथः समेऽस्मि-
 न्नालोचमेवं व्यधुरिभ्यसभ्याः ॥ ७४ ॥

अथेलदुर्ग-भूपालवर्णनम्-
 भयेति वर्णद्वयमात्मदेशाद्
 निष्काश्य येनाऽथ पृथग् विधाय ।
 एकैकमस्थापि तमेव विश्वे
 स्फूर्जन्निजाहायशसोरिवादौ ॥ ७५ ॥
 तत्राधिनेताऽस्ति स भानुनामा
 धामाऽस्तमाद्यद्विषमारिवर्गः ।

न्यायेन रामः सुकृताभिरामः

श्रीसार्वभौमस्तनुरूपकामः ॥ ७६ ॥

(युग्मम्)

तस्येशितुर्हाटकटङ्कपट्ट-

कूलादिकं दौकनमभ्यकार्षुः ।

जेसिंगरवाद्यमहीपमुख्या-

स्तेनाऽपि बाढं बहु मानितास्ते ॥ ७७ ॥

स्नात्रध्वजारोपणपात्रनृत्या-

द्यत्युत्सवैः श्रीऋषभादिपूजाम् ।

विरच्य तत्राऽऽर्हतमन्दिरेषु

ववन्दिरे श्रीगुरवस्ततस्ते ॥ ७८ ॥

श्रीवाचकैर्विज्ञवरैश्च लब्धि-

समुद्रसंज्ञैरय यद्विनेयैः ।

यावल्ललाटे तिलकः स चक्रे

जेसिंगरवादिधनीश्वराणाम् ॥ ७९ ॥

भेरीनफेरीस्वरनायकादे-

राकर्ण्य नादं तरणेश्च तावत् ।

त्रस्तास्तुरङ्गास्तदितस्ततोऽगु-

स्तेनारुणः सोऽपि रुषाऽभवत् किम् ? ॥ ८० ॥

वाचंयमार्चारचनात् सुदृष्टि-

रैरूप्यटङ्कादिसमर्पणेन ।

तेऽथाऽर्थिनां पञ्चविधार्थदानात्

ततो वितेनेऽद्भुतविस्तरैस्तैः ॥ ८१ ॥

आदास्तदा ते च बभूवुरष्टा-

क्षीतिप्रमाणाः किल सङ्गनाथाः ।

अर्हन्मतौभत्यकृतिप्रवीणा

धर्मिष्ठसाभिध्यधुराधुरीणाः ॥ ८२ ॥

सश्रीभरामारजनीसुवर्णाः

सद्राशिसङ्गाश्च सुखप्रसाराः ।

ये रेजुरस्तात्मतमःप्रचारा-

स्तुल्या र्वसुग्रावमितग्रहाणाम् ॥ ८३ ॥

तेष्वग्रिमौ श्रीजयसिंहरत्नौ

स्ववासरोषाभरणातिशोभौ ।

स्तः पुष्पदन्तप्रतिमौ त्वपूर्व-

तुरङ्गभाजौ वसुभासितोव्यौ ॥ ८४ ॥

नत्वा जिनेशान् सुगुरुभ्रेशा-

ऽऽदेशात्ततस्ते शकुनैः प्रशस्यैः ।

श्रीपार्श्वनाथं मनसि स्मरन्तः

सन्तः पुरश्चेलुरथेलदुर्गात् ॥ ८५ ॥

द्विजिह्वराजे विपदन्तरिक्षे

रजोव्रजो नोभयमस्ति सङ्गे ।

तदाऽध्वगच्छच्छकटाश्वचक्र-

धाराखुरोत्वातधरातलेऽस्मिन् ॥ ८६ ॥

ते च प्रतिग्राममभङ्गुतुङ्ग-

प्रासादसार्वप्रतिमाऽतिनीनाम् ।

पूजां सृजन्तः क्रमतः समीधुः

श्रीजीरिकापल्लिपुरं ससङ्गाः ॥ ८७ ॥

अथ तत्रस्थश्रीपार्श्वनाथवर्णनम्-

यन्नाममन्त्रस्मृतिमात्रतोऽपि

रोगा दरा दुष्टनराश्च नाशम् ।
 सर्वे प्रयान्तीप्सितसिद्धयः स्युः
 काले कलावप्यखिलाङ्गभाजाम् ॥८८॥
 शश्वच्छिवाभोगपरस्त्रिलोकी-
 व्यापी क्षितोद्यत्कलिकालकेलिः ।
 संभूयते यस्य गुरुप्रभावः
 प्रणम्रभूतार्पितभूरिभूतिः ॥ ८९ ॥
 (युग्मम्)
 तैस्तत्र यावद्दृशे जिनेशः
 श्रीपार्श्वनाथः प्रथिताऽर्थसार्थः ।
 चक्षूंषि तावत् पुपुषुस्तथैषां
 पीयूषयूषेण यथाऽऽर्द्रितानि ॥ ९० ॥
 श्रीनालिकेरादिफलानि तस्य
 प्रभोः पुरस्तेऽपि च ढौकयित्वा ।
 नवाङ्गपूजां कनकादिटङ्कै-
 निर्माय निर्मायहृदा प्रणामम् ॥९१॥
 अर्थिष्वथाऽर्थाभरणादिदानं
 दत्त्वा ततस्तोयपवित्रिताङ्गाः ।
 अचैकरङ्गाः परिधाय पट्टं
 पदादिवासांसि शुचीनि सद्यः ॥९२॥
 लात्वा सुगन्धीनि सुमानि भोगं
 कर्पूरकृष्णागुरुमिश्रितं च ।
 क्रोशप्रमाणध्वजदानपूर्वं
 सविस्तरं स्नात्रमहं वितेनुः ॥ ९३ ॥
 (त्रिभिर्विशेषकम्)

श्रीआश्वसेनेरखिलप्रकारै-

रर्चा विरच्य स्वकचित्तभक्त्या ।

अमृमृचंस्ते च पुरागृहीता-

नभिग्रहानुग्रतरांस्तदग्रे ॥ ९४ ॥

दिनत्रयं चक्रतुरत्र सत्रा-

गारं गरिष्ठं जयसिंहरत्नौ ।

दुर्जेयदेवायतकोलिकोप-

कण्ठाद् व्यधाद् बन्दिविमोक्षमाद्यः ॥ ९५ ॥

अथ श्रीपार्श्वप्रभोः पुरस्ताद्विज्ञप्तिकृतिः-

देवस्त्वमेवासि युगेऽत्र जाग्र-

त्यभावधर्ताऽभिमतार्थकर्ता ।

प्रभेष्टुषामुत्पन्नसाध्वसोप-

द्रवापहर्ताऽपि च मुक्तिमर्ता ॥ ९६ ॥

याऽऽसीददृष्टे त्वयि नो दिदृक्षा

साक्षाच्च दृष्टेऽपि जिनाऽधुनाऽलम् ।

सा वर्धते पार्श्वविभोः पुरस्ताद्

विज्ञप्तिमेवं विबुधा व्यधुस्ते ॥ ९७ ॥

(युग्मम्)

नामेयदेवं विनयेन श्रीरा-

पल्लीललाम प्रणिपत्य धीराः ।

चिकार्षवश्चार्जुदतीर्षयात्रां

समाययुस्ते तदुपत्यकायाम् ॥ ९८ ॥

ततोऽर्जुदाऽद्रयध्वनि सङ्कलोको-

दन्याभिदे रत्नमुस्ता वदान्याः ।

सितोपलामिश्रितशीततोयैः

प्रपाः प्रतिस्थानमवीभरंस्ते ॥ ९९ ॥

धन्यास्तमारुह्य महीधरेशं

प्रापुश्च यावत्तदधित्यकायाम् ।

सङ्घैः समं ते ददृशुर्जिनेन्द्र-

चैत्यानि तावत् पुलकाङ्किताङ्गाः ॥ १०० ॥

अथ श्रीअर्बुदतीर्थवर्णनम्-

उत्तुङ्गताया विपिनश्रिया वा

किं भूभृताऽनेन जितो हिमाद्रिः ।

श्वेतानि सर्वज्ञयुतानि सोऽस्यै-

तानि स्वशृङ्गाण्युपदीचकार ? ॥ १०१ ॥

किंवा विमाना इह नन्दनाद-

प्यारामराढामधिकामवेक्ष्य ? ।

देवाधिदेवस्य हि देवनाया-

यातस्य सद्विस्मयदायिनस्ते ॥ १०२ ॥

व्याप्ते त्रिलोके कलिनाऽऽशु कल्कै-

र्धर्माः समस्ताः किमु मूर्तिमन्तः ? ।

तस्थुर्वलक्षा इह के तदाऽर्ह-

द्धर्म्याणि वीक्ष्येति विकल्पयन्ति ॥ १०३ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

तेष्वादिदेवादिजिनाधिनाथा-

नद्राक्षुर्बुद्धिदृशः कृतीन्द्राः ।

ते यावता दूरितदुःखतापा-

स्तावन्मुदाऽद्वैतभृतश्च जाताः ॥ १०४ ॥

ततो वसत्यां विमलादिमायां
 स्नात्रोत्सवे तैस्तु विधीयमाने ।
 द्वात्रिंशता स्फाट्यशतैः सपर्या-
 ऽघादिन्द्रमालां जयसिंहसाधुः ॥१०५॥
 स्वप्रेयसीयुक् तदनूपविश्य
 श्रीकारिराजादिमवाहनेऽसौ ।
 दानं ददौ गैरिककुञ्जराढ्यं
 सत्कीर्तिकृत्युत्सुकयाचकेभ्यः ॥१०६॥
 चन्द्रोज्ज्वलास्यः कृतपङ्कनाशः
 क्षणात्क्षमाभृज्जनपूरिताशः ।
 ववर्ष तत्रावसरेऽर्बुदेऽसौ
 सौवर्णटङ्कैर्नवमेघतुल्यः ॥१०७॥
 (त्रिभिर्विशेषकम्)

पञ्चालिकाकोरणिकागजादि-
 रूपेक्षणप्रत्तजनाद्भुतेषु ।
 सर्वाप्तचैत्येषु युगादिमुख्या-
 नानर्च देवान् विधिना ततो यः ॥१०८॥
 श्रीअर्बुदेलामहिलाललाम !
 श्रीनाभिसूनो ! सुमनोऽर्च्यधामन् !
 याऽऽस्ताऽभिरूपे भवदीक्षणार्थो-
 त्कण्ठालता प्राक् स्वहृदालवाले ॥१०९॥
 सा सिच्यमाना तव भक्तिवारा
 स्वयीक्षितेऽद्येष्टफलैः पफाल ।
 विभ्रक्षिभित्यादिविभोः पुरस्तात्

तेने कृतार्थेन सता च येन ॥११०॥

जिनान् नमस्कृत्य पुनर्नगेन्द्रा-

दुत्तीर्य तस्मादखिलः स सङ्गः ।

चैत्याग्रैकुम्भभगास्तदोषां

सीरोहिकाहां नगरीमयागात् ॥१११॥

(चतुर्भिः कुलकम्)

लसाख्यराज्ञोऽपि यदातिहृद्या-

ऽऽच्छादादिकं प्राशृतमत्र चक्रुः ।

जेसिंगरबप्रमुखास्तदानी-

मदादमीषां बहुमानमेषः ॥ ११२ ॥

आदीश्वरादीनभिवन्द्य देवान्

प्रासादपद्मौ सुगुरुंस्ततस्ते ।

गुरुध्वजारोपणपात्रनृत्य-

गीताद्भुतं स्नात्रविधिं वितेजुः ॥११३॥

ततश्च सूरित्रयवाचकादि-

वाचंयमानेकशतान्वितान् यान् ।

श्रीपूज्यपादान् प्रमदात् प्रजेमु-

स्ते पुण्यवन्तः सममाप्तसङ्गैः ॥११४॥

अथ रत्नाकस्य गच्छपरिघापनिका मनोऽभि-

प्रायांश्च प्रोचे-

नाकर्ण्यते यदनिनाऽऽज्ञयात्रा-

यातेन केनाऽपि कृतं जनेन ।

कुर्वेऽत्र तत्सम्पति नम्यपुण्यं

दध्यावसौ रत्नकृतीति चिचे ॥११५॥

श्रीसोमपूर्वाचलसुन्दरैक-

करोदये ये निजगोत्रजाताः ।
 सर्वे समुद्रा वसुतोयवन्तः
 सन्तः पुराऽऽपुः परितो गुरुत्वम् ॥११६॥
 अहं हि मेघादिकषङ्करश्री-
 रत्नाकरोऽस्मीह च तत्सगोत्रः ।
 विमानयानस्तु तमोविहीन-
 श्रकास्ति तत्तारगणोऽधुनाऽहम् ॥११७॥
 वीक्ष्यैनमप्यङ्गुलिं वसत्यां
 प्रीतिं बरीभर्ति मनो मदीयम् ।
 ततोऽहमप्यम्बुदानतोषौ-
 ह्रासं कगेमीति विचिन्त्य रत्नः ॥११८॥
 लक्षक्षमेशाऽखिलराजकार्या-
 ऽधिकारपुर्योज्ज्वलकार्यकार्दः ।
 सार्धं विचार्य व्यवहारिवर्यैः
 श्रीपूज्यपादान् स पुनर्ननाम ॥११९॥
 (चतुर्भिः कलापकम्)

अथ गुरोरग्रे रत्नविज्ञप्रिकृतिः—

यथा यतेन्द्रैः परिध्यापितः स-
 द्वैरैरशेषोऽपि तपागणोऽयम् ।
 मनोरथो मेऽपि ततोरुरास्ते
 चित्ते पुरे तद्विषये जयेच्छोः ॥१२०॥
 स चाऽधुना प्राक्तनपुण्ययोगात्
 प्रवर्धते साधुगणं समीक्ष्य ।
 साफल्यमस्यात्र भवत्प्रसस्या-

ऽस्त्वेवं स तान् विज्ञपयाञ्चकार ॥१२१॥

(युग्मम्)

प्रसादमासाद्य च मङ्क्षु येषां

सीरोहिकाया बहिरर्क्षमह्याम् ।

स मण्डपान् मण्डयति स्म तुङ्गान्

क्षौमाम्बराच्छादितमध्यदेशान् ॥१२२॥

संमील्य सङ्घं स्वपुरं समग्रं

भूभृच्चतुर्वर्णनृणां समक्षम् ।

नानानटीपेटकवाद्यभट्ट-

गन्धर्वगानाद्यतिविस्तरेण ॥ १२३ ॥

श्रीसूर्युपाध्यायबुधाद्यनेका-

नगरवारैः सह गच्छराजान् ।

आकार्य लक्ष्म्यादिमसागरान् या-

नर्चा वरां तत्र चकार रत्नः ॥१२४॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

आनाय्य वर्याशुकसम्भृतानि

सतां मनांसीव महान्त्यनांसि ।

ततः शतत्रय्यनुमानयुक्त-

व्रतिव्रजस्याऽर्पयति स्म वेषान् ॥१२५॥

ततोऽन्यपक्षीयक्रियद्यतीशान्

प्रतीह तानेष कृती वितीर्य ।

श्रीसङ्खलोकप्रकरस्य रूप्य-

टङ्कादि ताम्बूलमदाच्च मोदात् ॥१२६॥

साधर्मिकाणां विविधप्रकारै-

र्विधाय वात्सल्यमतुल्यभोज्यैः ।

वनीषकानां पुनरर्थदानै-

रमानि रत्नेन जनुः कृतार्थम् ॥१२७॥

कुर्वन्तमीदृग्दृष्येक्ष्य चैनं

छाजू-सुखेतावपि तत्सगोत्रौ ।

श्रीमालवार्धश्वरमन्त्रिजाऊ-

वेषानदुस्तेऽमितपण्डितानाम् ॥१२८॥

(चतुर्भिः कलापकम्)

ये मेदपाटपञ्चआरकगूर्जरत्रा-

सौराष्ट्रदक्षिणमरुस्थलमुख्यदेशाः ।

तेषु स्थितिं विदधतां व्रतिनां सतीनां

प्रेषीत् तदेव वरवेषभरं स रत्नः ॥ १२९ ॥

श्रीत्राणराणपुरमौलिचतुर्मुखोच्च-

प्रासादमण्डनजिनेश्वरराजयात्राम् ।

सङ्घेन साकमकरोत् कियता तदानी-

मेवाथ रत्नलघुसोदरमेघराजः ॥ १३० ॥

जिनवरगुरुपादांस्ते प्रणम्य प्रणीता-

ऽप्रमितसुकृतकृत्याः सङ्घनाथाः ससङ्घाः ।

निरुपमनगरश्रीसङ्घसीरोहिकाया-

निजजनपदमन्वात्सुक्यभाजः प्रतस्थुः ॥ १३१ ॥

ततो लक्ष्म्यापप्रभृतिकृतिसंप्रेषणतया

रयादायातास्ते पथि कुशलिनो मालवशुवम् ।

धनैर्मार्गैरर्थिप्रकरमिह सन्तोष्य सुखद-

प्रयाणैः सङ्घेना निजनिजपुरं प्रापुरखिलाः ॥ १३२ ॥

श्रीसङ्घेन ततस्तदागरपुरे रत्नस्य सङ्घप्रभो-

भेर्याद्यारवगीतनृत्यरुचिरश्चक्रे प्रवेशोत्सवः ।
 कृत्वा देवगुरुचिर्तार्चनविधिं तेनाऽप्यसौ सत्कृत-
 स्ताम्बूलप्रथनान्महासहिरिकीहूणप्रतापादिभिः ॥ १३३ ॥
 निखिलमुनिवराणां मालवे रत्नसाधुः
 प्रतिनगरमथैष प्रेषयामास वेषान् ।
 निजपुरि च नवीनोपागतस्वाऽपरश्री-
 विबुधगणधरादेः सङ्घपूजाविधायी ॥ १३४ ॥
 साधवो वृद्धशालीयास्तथा खरतराह्वयाः ।
 अञ्चलागमगच्छीया नैके वटगणाश्रयाः ॥ १३५ ॥
 पूर्णिमिकाः पुनर्नानानाणा बालादयश्च ये ।
 केचिदागरमागुस्ते रत्नेन परिधापिताः ॥ १३६ ॥
 रत्नमेघमहेभ्याभ्यां वेषैरेषाऽनगारिणाम् ।
 परिधापनिकाऽऽरब्धा १५२८दिगदोर्देहेन्दुहायने ॥ १३७ ॥
 श्रुत्वैतं यच्छन्तं रत्नं वेषानशेषगच्छानाम् ।
 तपागणः कतिकृतिभिस्तैः परिधापयितुमारेभे ॥ १३८ ॥
 एवं पुण्यानि नित्यं जगति विदधतः सद्द्विवेकस्य मेघा-
 जीवाकर्णाद्यभीष्टस्वजनपरिवृतस्याऽधुना रत्नसाधोः ।
 देवाणोद्दीपकस्याऽप्रतिहतवचसो दानशौण्डाग्रवृत्तेः
 कीर्तिर्देशेषु सर्वेष्वपि विशदतरा सर्वतः पोस्फुरीति ॥ १३९ ॥
 श्रीमन्मालवमेदिनीन्दुवदनालङ्कारहारप्रभो-
 रुग्रामागरवासिकर्मतनयश्रीरत्नसङ्घप्रभोः ।
 आक्षेपाद्विधुवेदवर्णवसुधा १५४१वर्षे सुभिक्षोद्भवे
 लक्ष्मीसागरसूरिराजविलसद्भाग्यप्रकर्षस्तवे ॥ १४० ॥
 श्रीजम्बूसमसोमसुन्दरगुरोः श्रीसोमदेवाह्वयः

शिष्यः सूरिवरश्च शिष्यवृषभश्चारित्रहंसोऽस्य यः ।
तस्य श्रीविबुधस्य शिष्यशिष्युना काव्ये मुदा निर्मिते
सर्गश्चात्र चतुर्थको गुरुगुणाद् रत्नाकराख्यायुते ॥१४१॥
(युग्मम्)

इति श्रीपरमगुरुश्रीलक्ष्मीसागरसूरिभाग्यादिगुणवर्णनगर्भे गुरुगुण-
रत्नाकरनाम्नि काव्ये सं० रत्ना-भेषा-सं० जेसिंग-कृतयात्रा-
विस्तरमहश्चतुर्थः सर्गः ॥

यस्मिन् देशे विहारं विदधति यतिपा ये चतुर्मासकं वा
तस्मिन् देशे सुभिसं भवति, न तु कदापीतिसंभूतिभीतिः ।
येषां माहात्म्यमीदृग्विधमिह विबुधैर्ज्ञातमास्ते नृपायैः
श्रीलक्ष्मीसागराख्या गणधरगुरवः सन्तु वस्ते शिवाय ॥१॥
यत्कः प्राञ्चत्प्रतापः सवितुरतिशयी भूर्भुवःस्वःप्रकाशी
येषामास्ते यज्ञोऽपि ज्ञपितुरभिनवं तामसध्वंस्यदोषम् ।
मुक्तापहृत्या यदीया गुणततिरधिका छिद्रमुक्ताऽपि तन्यात्
यत्पुंसां कण्ठकान्ति तदिह गुरुवराः केन तुल्याः स्युरेते ? ॥२॥
हंहो ! गच्छत मा विदूरविषयान् वज्राकरं वाऽर्णवं
धातोर्वादविधौ भ्रमे पतत मा दुर्मन्त्रयन्त्रादिके ।
भूत्यर्थं भविकाः ! भजध्वमऽनिभानेतान् यथार्याऽभिधान्
लक्ष्मीसागरगच्छनायकवरान् सर्वार्थसिद्धिप्रदान् ॥ ३ ॥

समेरुरत्नाकररत्नगर्भा

विभास्वरौ राजरवी च यावत् ।

राजन्ति जैनेन्द्रमतं जनेऽस्मि-

स्तावन्नवं नन्दतु काव्यमेतत् ॥ ४ ॥

श्रीपूज्यप्राज्यभाग्याभ्युदयगुणमयं सोमचारित्रसाधुः

काव्यं नव्यं व्यधात् तत्स्वनयनविषयं प्रापणीयं प्रसन्नैः ।

आचार्यैर्वाचकैर्वा बहुविबुधवरैर्वीतदोषं विधेयं

तद्वद्विद्वज्जनानामिदमिह सदसि स्यान्मुदे वाच्यमानम् ॥५॥

तथा—

श्रीअभयनन्दिविबुधा आगमचारित्रपण्डिताश्च यके ।

विजयन्ते, कविरेतद्विरचितवांस्तत्प्रसत्तिपदम् ॥ ६ ॥

इति सम्प्रतिविजयमानपरमगुरुपादश्रीलक्ष्मीसागरसूरिभाग्यसौ-

भाग्यादिगुणवर्णनगर्भं गुरुगुणरत्नाकरनामाऽभिरामं

काव्यं संपूर्णम् ।

पूज्याराध्यध्येयतमश्रीगच्छाधिराजभट्टारकपुरन्दरश्रीसोमसुन्दरसूरि-

शिष्यशिरोऽवतंसकसकलसकर्णपुरुषश्रेणीप्रणीतपदपद्मसेवभट्टारक-

प्रभुश्रीसोमदेवसूरिशिष्यशिरोमणिपूज्याराध्य पं० चारित्रहं-

सगणिपादविनेयपरमाणुना सोमचारित्रगणिना विर-

चितो ग्रन्थः संपूर्णः ॥



